

ЗАТВЕРДЖУЮ

Заступник Міністра молоді та
спорту України з питань
європейської інтеграції

_____ Вікторія РЯСНА

ПРАВИЛА

**спортивних змагань з пара легкої атлетики серед осіб
з ураженнями опорно-рухового апарату, порушеннями зору
та розумового і фізичного розвитку**

2025 рік

СЕД Megapolis.DocNet
Міністерство молоді та спорту України
№31/4.1/25 від 13.08.2025
КЕП: Рясна В. О. 13.08.2025 13:41
3FAA9288358EC00304000000C50039000F6CD300

Загальні положення

1. Ці Правила спортивних змагань з пара легкої атлетики серед осіб з ураженнями опорно-рухового апарату, порушеннями зору та розумового і фізичного розвитку (далі – Правила) визначають основні засади організації та проведення спортивних змагань з пара легкої атлетики серед осіб з ураженнями опорно-рухового апарату, порушеннями зору та розумового і фізичного розвитку, що проводяться на території України.

2. Правила регулюють відносини, що виникають у сфері проведення спортивних змагань в Україні, зокрема визначають вичерпний перелік вимог до осіб з ураженнями опорно-рухового апарату, порушеннями зору та розумового і фізичного розвитку, представників команд, суддів та організаторів, їх права та обов'язки, а також відповідальність за порушення вимог цих Правил. Правила визначають права, повноваження та обов'язки суддів.

3. Вимоги Правил не поширюються на проведення міжнародних спортивних змагань з пара легкої атлетики серед осіб з ураженнями опорно-рухового апарату, порушеннями зору та розумового і фізичного розвитку, що проводяться на території України за програмою Міжнародного паралімпійського комітету (IPC) та Всесвітньої організації з пара легкої атлетики (WPA).

4. Ці Правила розроблено відповідно до Правил та Положень Всесвітньої організації з пара легкої атлетики (WPA) <https://www.paralympic.org/athletics/rules>.

5. Спортивні змагання з пара легкої атлетики серед осіб з ураженнями опорно-рухового апарату, порушеннями зору та розумового і фізичного розвитку (далі – спортивні змагання) проводяться з метою:

залучення осіб з ураженнями опорно-рухового апарату, порушеннями зору та розумового і фізичного розвитку, у тому числі дітей з інвалідністю, до систематичних занять фізичною культурою і спортом як ефективного засобу реабілітації та інтеграції у суспільство;

популяризації здорового способу життя серед осіб з ураженнями опорно-рухового апарату, порушеннями зору та розумового і фізичного розвитку;

підвищення спортивної майстерності;

виявлення найсильніших спортсменів з метою формування національних збірних команд України з видів спорту осіб з ураженнями опорно-рухового апарату, порушеннями зору та розумового і фізичного розвитку з пара легкої атлетики для підготовки та участі в офіційних міжнародних спортивних змаганнях, у тому числі у чемпіонатах світу, Європи та Паралімпійських іграх.

6. Право внесення змін до Правил належить Українській федерації спорту інвалідів з ураженнями опорно-рухового апарату, Спортивній федерації незрячих України, Українській спортивній федерації інвалідів з вадами розумового і фізичного розвитку за погодженням з Національним комітетом спорту інвалідів

України. Зміни вступають в дію після їх затвердження Міністерством молоді та спорту України.

7. Терміни, що вживаються в цих Правилах, наведені у Законі України «Про фізичну культуру і спорт».

8. Антидопінговий контроль у спортивних змаганнях здійснюється відповідно до Закону України «Про антидопінгову діяльність у спорті», Положення про Національний антидопінговий центр, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25.07.2002 № 1063 (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 22.11.2022 № 1300), Антидопінгових правил Національного антидопінгового центру, затверджених наказом НАДЦ від 22.12.2023 № 204-ОС, Всесвітнього антидопінгового кодексу та відповідних Міжнародних стандартів ВАДА.

9. Спортивні змагання проводяться згідно з цими Правилами та на підставі Регламентів про проведення всеукраїнських спортивних змагань серед осіб з ураженнями опорно-рухового апарату, всеукраїнських спортивних змагань серед осіб з порушеннями зору, всеукраїнських спортивних змагань серед осіб з порушеннями розумового і фізичного розвитку на відповідний рік або на підставі Положення (Регламенту) про проведення спортивних змагань з пара легкої атлетики серед осіб з ураженнями опорно-рухового апарату, порушеннями зору та розумового і фізичного розвитку регіонального та місцевого рівнів.

10. Положення (Регламент) розробляється на календарний рік або на кожне окреме спортивне змагання (за потреби) та затверджується в установленому порядку не пізніше ніж за 1 (один) місяць до початку його проведення.

11. Офіційними спортивними змаганнями з пара легкої атлетики серед осіб з ураженнями опорно-рухового апарату, порушеннями зору та розумового і фізичного розвитку вважаються спортивні змагання, які включені до Єдиного календарного плану фізкультурно-оздоровчих, спортивних заходів та спортивних змагань України, календарних планів фізкультурно-оздоровчих, спортивних заходів та спортивних змагань областей та м. Київ, а також календарних планів фізкультурно-оздоровчих, спортивних заходів та спортивних змагань регіональних, місцевих центрів з фізичної культури і спорту осіб з інвалідністю, дитячо-юнацьких спортивних шкіл для осіб з інвалідністю усіх типів на відповідний рік, видатки на організацію та проведення яких здійснюються з державного або місцевого бюджетів (далі – календарні плани).

Організація та проведення спортивних змагань

1. Характер та ранг спортивних змагань

1.1. У розділі XI Положення про Єдину спортивну класифікацію України, затвердженого наказом Міністерства молоді та спорту України від 07.12.2023

№ 7512, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 25.12.2023 за № 2240/41296, встановлено ранги спортивних змагань (від I до VI).

1.2. Відповідно до пункту 5 розділу III Положення про порядок організації і проведення офіційних спортивних змагань і навчально-тренувальних зборів та порядок матеріального забезпечення їх учасників, затвердженого наказом Міністерства молоді та спорту України від 09.02.2018 № 617, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 03 березня 2018 року за № 264/31716, за характером спортивні змагання бувають трьох видів, у тому числі з пара легкої атлетики:

особистими, в яких беруть участь троє і більше спортсменів у кожному виді змагань, і за результатами яких визначається тільки особиста першість;

особисто-командними, в яких підбиваються загальні підсумки особистої першості та виступів команд адміністративно-територіальних одиниць, установ, організацій, закладів фізичної культури і спорту відповідно до Положення (Регламенту) про такі змагання;

командними, в яких беруть участь окремі збірні команди адміністративно-територіальних одиниць, установ, організацій, закладів фізичної культури і спорту тощо, за результатами яких визначається лише командна першість;

кубковими за участю спортсменів, команд адміністративно-територіальних одиниць, установ, організацій, закладів фізичної культури і спорту тощо, що проводяться, як правило, в декілька етапів.

2. Мінімальні кваліфікаційні стандарти

2.1. Національні спортивні федерації з відповідних нозологій визначають мінімальні кваліфікаційні стандарти (далі – МКС) для участі в офіційних всеукраїнських спортивних змаганнях з пара легкої атлетики серед спортсменів з ураженнями опорно-рухового апарату, порушеннями зору та розумового і фізичного розвитку.

2.2. Всі спортсмени повинні виконувати встановлені МКС, аби бути визнаними придатними для участі у спортивних змаганнях, за виключенням допуску до спортивних змагань за рішенням організаторів (наприклад, місцеві спортсмени, спортсмени інших нозологій, поза конкурсом тощо).

3. Порядок і терміни подання заявок на спортивні змагання

3.1. Завірені поіменні заявки на участь у всеукраїнських спортивних змаганнях приймаються лише від регіональних центрів «Інваспорт».

3.2. Технічні заявки команд або окремих спортсменів за 7 днів до початку спортивних змагань надсилаються до Організатора спортивних змагань та Організаційного комітету спортивних змагань електронною поштою. Відмова від участі в окремих видах програми або заміна учасника на іншого, додаткові заявки або заміна заявки по видам програми можуть бути здійснені в день приїзду команд.

3.3. Заявлені результати повинні бути підтверджені підсумковими протоколами (паперовими або електронними) спортивних змагань.

3.4. Спортсмени, які відмовляються брати участь у півфінальних або фінальних змаганнях, куди вони кваліфікувалися, мають повідомити про це протягом 30 хвилин після закінчення попередніх або півфінальних змагань змагальної сесії.

3.5. Заявлені спортсмени, які не вийшли на старт без поважної причини, від подальшої участі у спортивних змаганнях відстороняються.

3.6. Порядок подання заявок (попередні іменні, іменні в день приїзду, заздалегідь на всі нозології тощо) визначається Регламентом (Положенням). У разі необхідності виклику включається додаткова форма заявки.

4. Придатність спортсменів

4.1. Всі учасники спортивних змагань повинні бути заявлені на участь у всеукраїнських спортивних змаганнях регіональним центром «Інваспорт» відповідно до місця проживання (місцю знаходження) спортсмена.

4.2. Для участі в офіційних всеукраїнських, місцевих, обласних спортивних змаганнях всі спортсмени повинні мати національну або регіональну класифікацію. Спортсмени, які вперше беруть участь у спортивних змаганнях, потребують проходження класифікації до початку спортивних змагань. Національний класифікатор з пара легкої атлетики присвоює спортсмену спортивний клас і статус спортивного класу. Детальна інформація стосовно процедур та вимог класифікації міститься в Інструкції з Класифікації Міжнародного паралімпійського комітету з пара легкої атлетики.

4.3. Для отримання права участі у офіційних всеукраїнських, місцевих, обласних спортивних змаганнях стан спортсмена повинен бути визнаний таким, що задовольняє вимогам спортивних змагань.

4.4. Класифікація спортсменів є обов'язковою складовою частиною програми спортивних змагань і проводиться класифікаційною комісією у перший день спортивних змагань у кожній з нозологій окремо для кожного учасника спортивних змагань згідно з класифікаційними правилами на основі офіційних документів Міжнародного паралімпійського комітету.

5. Критерії допуску та формат спортивних змагань

5.1. Критерії допуску спортсменів для кожного окремого спортивного змагання (кількість спортсменів, мінімальні кваліфікаційні стандарти, програма спортивних змагань тощо) повинні бути визначені в Регламенті про проведення спортивних змагань.

5.2. Вікові групи

5.2.1. Вік спортсменів для участі у всеукраїнських спортивних змаганнях (чемпіонатах України, чемпіонатах України серед молодшої вікової групи, кубках України та інших спортивних змаганнях) визначається станом на 31 грудня в рік проведення спортивних змагань відповідно до Регламенту (Положення) про проведення спортивних змагань.

ПРАВИЛА ПРОВЕДЕННЯ ЗМАГАНЬ

1. Офіційні представники федерацій

1.1. На всеукраїнських спортивних змаганнях (чемпіонатах України, чемпіонатах України серед молодшої вікової групи, кубках України та інших спортивних змаганнях) Національними спортивними федераціями з відповідних нозологій повинні бути призначені представники федерації:

- а) технічний делегат(и);
- б) головний класифікатор;
- в) класифікатори;

2. Опис обов'язків представників федерацій та офіційних осіб

2.1. Технічний делегат

Технічний делегат(и), у співпраці з Організаційним комітетом, який повинен надати всю необхідну допомогу, відповідає за забезпечення того, щоб усі технічні приготування відповідали цим Правилам та вимогам щодо технічного забезпечення змагань з пара легкої атлетики.

Технічний делегат(и), призначений для змагань, що тривають більше одного дня, повинен забезпечити:

- а) завершення та публікацію остаточного розкладу змагань разом з будь-якими стандартами для участі;
- б) для технічних видів, затвердження списку інвентарю, який буде використовуватися, а також дозволити спортсменам використовувати їх власний інвентар або той, що надає постачальник;
- в) для технічних видів визначення кваліфікаційних стандартів, а для бігових – порядок проведення раундів;
- г) щоб усі відповідні технічні нормативи були передані усім регіонам завчасно до змагань;
- д) всі інші технічні підготовки, необхідні для проведення легкоатлетичних змагань;
- е) відхилення заявок з технічних причин;
- є) жеребкування та розподіл для всіх видів програми відповідно до правил та технічних нормативів, а також затвердження стартових списків;
- ж) вирішення будь-яких питань, що виникають перед змаганнями та не врегульовані цими Правилами (або відповідними нормативами) або організаційними заходами для змагань);
- з) вирішення (за потреби у співпраці з відповідними рефері та головним суддею змагань) будь-яких питань, що виникають під час змагань і для яких

немає положень у цих Правилах (або відповідних нормативних актах) або організаційних заходах для змагань, або які можуть вимагати відхилення від них для продовження змагань або забезпечення справедливості для учасників;

і) за потреби, головування на технічній зустрічі та інструктаж технічних офіційних осіб.

2.2. Головний класифікатор

Якщо проводиться класифікація, Національні спортивні федерації з відповідних нозологій призначає головного класифікатора. Головний класифікатор повинен діяти спільно з Організаційним комітетом та призначеним технічним делегатом для забезпечення можливості проведення класифікації. Він повинен здійснювати контроль над тим, що призначені класифікатори проводили класифікацію у повній відповідності до класифікаційних правил і норм Міжнародного паралімпійського комітету. Головний класифікатор несе відповідальність за вирішення всіх питань, пов'язаних із класифікацією.

2.3. Класифікатори

Класифікатори призначаються Національними спортивними федераціями з відповідних нозологій для роботи у складі класифікаційної комісії. Вони повинні оглянути спортсменів та визначити ступінь відповідного ураження до та/або під час змагання, а також присвоїти спортивний клас відповідно до Класифікаційних правил і норм Міжнародного паралімпійського комітету.

2.4. Офіційні особи змагання

Організаційний комітет змагання та/або відповідний керівний орган повинні призначити всіх інших офіційних осіб, відповідно до цих Правил.

Наступний список містить осіб, визнаних необхідними та/або бажаними для всеукраїнських змагань. Однак Організаційний комітет може змінювати це відповідно до місцевих умов.

Офіційні особи:

- головний суддя змагань;
- один (або більше) рефері у місці збору учасників;
- один (або більше) рефері для бігових змагань;
- один (або більше) рефері для технічних видів змагань;
- один (або більше) рефері відеофіксації;
- старший суддя та достатня кількість суддів для бігових змагань;
- старший суддя та достатня кількість суддів для технічних видів змагань;
- старший суддя та достатня кількість суддів на дистанції;
- старший хронометрист та достатня кількість хронометристів;
- старший суддя фотофінішу та достатня кількість помічників;
- координатор старту та відповідна кількість стартерів і суддів, що відповідають за повернення спортсменів при фальстарті;
- один або більше помічників стартера;
- один старший лічильник кіл та відповідна кількість лічильників кіл;

- головний секретар змагань та достатня кількість секретарів;
- один або більше операторів вимірювання швидкості вітру;
- один старший суддя та відповідна кількість суддів, що відповідають за місце збору учасників;
- медичний персонал;
- стартер та суддя фотофінішу;
- апеляційне журі.

Судді та головні судді повинні носити відмітний одяг або знаки.

Кількість офіційних осіб на полі потрібна бути необхідною для вільного перебігу змагань.

Там, де проводяться змагання серед жінок, слід за можливості призначити жінку-лікаря.

Офіційні особи повинні завжди пам'ятати про небезпеки, властиві спорту. Вони повинні залишатися пильними й не дозволяти собі відволікатися. Незалежно від своєї офіційної посади, усі офіційні особи зобов'язані робити все можливе для забезпечення безпеки на арені. Усі офіційні особи повинні думати про безпеку завжди, коли вони перебувають у зоні змагань, і, коли це необхідно, вживати заходів, щоб запобігти нещасному випадку, якщо вони помічають умови або ситуацію, які можуть призвести до нього. Забезпечення безпеки є найважливішим завданням – навіть важливішим, ніж суворе дотримання Правил змагань. У рідкісних випадках, коли виникає конфлікт, пріоритет надається турботі про безпеку.

2.5. Головний суддя змагань

Головний суддя змагань, за необхідності у співпраці з технічним делегатом та іншими відповідними делегатами:

- 1) планує технічну організацію змагань, включаючи інтеграцію презентації подій та церемоній нагородження;
- 2) забезпечує виконання цього плану до та під час змагань;
- 3) забезпечує вирішення технічних проблем або знаходить альтернативне рішення;
- 4) керує взаємодією між учасниками змагань;
- 5) через комунікаційну систему підтримує зв'язок з усіма ключовими офіційними особами та іншими відповідними учасниками, залученими до організації та трансляції змагань;
- 6) забезпечує правильну підготовку та публікацію розкладу кімнати збору учасників;
- 7) спільно з координатором старту забезпечує ефективну роботу;
- 8) повністю знайомий з відповідними регламентами змагань;
- 9) керує всіма питаннями, що виникають в ході проведення змагань.

2.6. Рефері

2.6.1. Призначається один або більше рефері для кімнати збору учасників, на бігові види, на технічні види. У разі потреби призначається один або більше рефері відеозапису.

2.6.2. Рефері відеозапису працюють у кімнаті відеоспостереження, вони повинні консультуватися та підтримувати зв'язок з іншими рефері.

2.6.3. Рефері забезпечують дотримання правил (та відповідних технічних регламентів) і ухвалюють рішення з будь-яких питань, які виникають у ході змагань (включаючи зону розминки, місце збору учасників та церемонію нагородження) і не відображені у цих Правилах (або будь-яких інших Технічних регламентах).

2.6.4. Рефері старту (або відповідний рефері на дистанції) має повноваження приймати рішення щодо старту, якщо він не погоджується з рішенням стартової команди, за винятком випадків, коли фальстарт вказано сертифікованою системою, якщо тільки інформація системи не є явно неточною.

2.6.5. Рефері на дистанції, призначений для спостереження за стартом, призначається рефері на старті.

2.6.6. Рефері не повинен діяти як суддя чи суддя на дистанції, але може вживати будь-які дії чи приймати рішення відповідно до Правил на основі власних спостережень і може скасувати рішення судді.

2.6.7. Відповідний Рефері повинен перевіряти всі остаточні результати, розглядати всі спірні питання. Після закінчення кожного виду програми протокол повинен бути негайно заповнений, підписаний Рефері на даному виді та переданий Секретареві змагання.

2.6.8. Відповідний Рефері повинен розглядати будь-який протест або заперечення відносно проведення змагань (включаючи будь-яке питання, що виникає у зоні розминки, кімнаті збору (і після змагань, до церемонії нагородження включно).

2.6.9. Рефері має повноваження попереджати або усувати від участі у змаганнях будь-якого спортсмена або естафетну команду.

2.6.10. Рефері може переглянути рішення (незалежно від того, чи було воно прийнято у першій інстанції, чи при розгляді протесту) на підставі будь-яких наявних доказів, за умови, що нове рішення все ще може бути застосовано. Зазвичай такий перегляд можливий лише до церемонії нагородження у відповідному виді програми або відповідного рішення Апеляційного журі.

2.6.11. Якщо, на думку відповідного рефері, під час змагань виникають обставини, які вимагають справедливості та потребують повторного проведення будь-якого змагання або його частини, рефері має повноваження оголосити це змагання або його частину недійсними та призначити їх повторне проведення. Це може бути здійснено того ж дня або в інший час, залежно від рішення рефері.

2.7. Судді

2.7.1. Старший суддя бігових видів та старший суддя кожного з технічних видів координують роботу суддів на відповідному виді. Вони повинні

розподілити обов'язки серед суддів у випадку, якщо це не було зроблено раніше відповідним керівним органом.

2.7.2. Судді можуть переглянути своє початкове рішення, якщо воно було прийнято помилково, за умови, що нове рішення все ще може бути застосованим. В іншому випадку, або якщо рішення було прийняте рефері чи апеляційним журі, вони повинні передати всю доступну інформацію рефері або апеляційному журі.

Бігові види і пробіги

Всі судді повинні розташовуватися по один бік доріжки і визначати порядок, у якому фінішували спортсмени. У випадках, коли вони не можуть прийняти єдиного рішення, питання передається на розгляд рефері.

Технічні види

У всіх технічних видах судді повинні контролювати та фіксувати кожну спробу, а також вимірювати результат у кожній зарахованій спробі. У стрибках у висоту точні вимірювання проводяться, коли планка встановлена, особливо при спробі встановлення рекорду. Принаймні два судді повинні вести реєстрацію всіх спроб, звіряючи свої записи після закінчення кожного кола спроб.

Відповідний суддя повинен показувати, зарахована чи не зарахована спроба, піднімаючи відповідно білий або червоний прапорець.

2.8. Судді на дистанції (змагання з бігу та перегони на спортивних кріслах колісних)

2.8.1. Судді на дистанції є помічниками рефері, але не мають повноважень приймати остаточні рішення.

2.8.2. Рефері визначає місце розташування суддів на дистанції, так, щоб вони могли спостерігати за змаганнями зблизька та, у разі помилки чи порушення правил учасником змагань або іншою особою, негайно направити письмовий звіт про цей інцидент рефері.

2.8.3. Будь-яке порушення правил повинно бути передано відповідному Рефері шляхом підняття жовтого прапорця або за допомогою інших засобів, затверджених технічним делегатом.

2.8.4. Для здійснення контролю в зонах передачі естафетної палички у змаганнях з естафети повинна бути призначена достатня кількість суддів.

2.9. Хронометристи, судді на фотофініші

2.9.1. У випадку використання ручного хронометражу, виходячи з кількості спортсменів, що беруть участь у змаганнях, повинна бути призначена достатня кількість хронометристів. Одного з них призначають старшим хронометристом. Старший хронометрист повинен розподілити обов'язки між хронометристами. Хронометристи повинні страхувати роботу повністю автоматизованої системи фотофінішу.

2.9.2. При використанні повністю автоматизованої системи хронометражу та фотофінішу, повинен бути призначений старший суддя на фотофініші та відповідна кількість його помічників.

2.10. Координатор старту, стартер та судді, що відповідають за повернення спортсменів

2.10.1. Координатор старту повинен:

- а) розподіляти обов'язки між членами групи суддів на старті.
- б) контролювати виконання обов'язків кожним членом групи;
- в) інформувати стартера – після отримання відповідних вказівок від головного судді – про готовність до початку стартової процедури (зокрема, підтвердження, що хронометристи, судді, а також, за необхідності, старший суддя фотофінішу, старший суддя транспондерної системи хронометражу та оператор вимірювання швидкості вітру – готові до старту);
- г) виконувати обов'язки координатора між технічним персоналом хронометражної компанії та суддями;
- д) зберігати всі протоколи, оформлені під час процедури старту, включаючи всі документи, що показують час реакції і/або зображення фальстарту, якщо такі існують.

2.10.2. Стартер повинен повністю контролювати дії спортсменів, що знаходяться на лінії старту. Якщо використовується інформаційна система старту для визначення фальстарту, стартер і/або суддя, що відповідає за повернення спортсменів, повинні носити навушники, щоб чітко чути будь-який акустичний сигнал, що виникає у разі фальстарту.

2.10.3. Стартер повинен розташовуватися так, щоб мати повний візуальний контроль над бігунами під час процедури старту.

2.10.4. Рекомендується, особливо у разі старту по окремих доріжках, використовувати гучномовці для синхронної передачі команд старту та сигналів при поверненні спортсменів в один і той же час.

2.10.5. На допомогу стартеру повинні бути призначені один або декілька суддів, що відповідають за повернення спортсменів.

2.10.6. Кожен суддя, що відповідає за повернення спортсменів, повинен зайняти таку позицію, щоб бачити кожного закріпленого за ним спортсмена.

2.10.7. Кожен суддя, що відповідає за повернення спортсменів, повинен повернути забіг у випадку будь-якого порушення Правил. Після повернення спортсменів або перерваного старту суддя повинен доповісти свої спостереження стартеру, який приймає рішення щодо попередження або дискваліфікації спортсмена.

2.10.8. Рішення про дискваліфікацію згідно з Правилами може бути прийняте тільки стартером.

2.11. Помічники стартера

2.11.1. Помічники стартера повинні перевірити, щоб усі спортсмени виступали у своєму змаганні або забігові та щоб їхні номери були прикріплені правильно; у разі потреби вони також перевіряють правильність використання іншого обладнання.

2.11.2. Вони повинні розташувати кожного спортсмена на своїй доріжці або стартовій позиції, зібравши спортсменів на відстані приблизно 3 м від лінії

старту (у випадку стартів із різних ліній – відповідно позаду кожної лінії старту). Коли це виконано, вони повинні подати сигнал стартеру про готовність. Коли оголошується новий старт, помічники стартера знову збирають спортсменів.

2.11.3. Помічники стартера несуть відповідальність за готовність естафетних паличок для спортсменів, що біжать перший етап в естафеті.

2.11.4. Коли стартер оголосив команду «На старт!», помічники стартера повинні стежити за спортсменами та контролювати, чи не було фальстарту.

2.11.5. У разі фальстарту помічники стартера повинні знову розташувати кожного спортсмена на своїй доріжці або стартовій позиції. Коли це виконано, вони повинні подати сигнал стартеру про готовність.

2.11.6. Помічники стартера повинні допомогти спортсменам установити стартові колодки.

2.12. Лічильники кіл.

2.12.1. Лічильники кіл повинні вести підрахунок кіл, які повністю пробігли спортсмени на дистанціях понад 1500 м. На змаганнях від 5000 м повинна бути призначена певна кількість лічильників кіл під керівництвом рефері. Їм повинні бути надані картки підрахунку кіл, на яких реєструватиметься час показаний на кожному колі тим спортсменом, за якого вони відповідають (час повідомляється їм офіційним хронометристом). Якщо використовується така система, жоден лічильник кіл не може відповідати більше, ніж за чотирьох спортсменів. Замість ручного підрахунку кіл, може використовуватися комп'ютерна система, за якої у кожного спортсмена є свій транспондер.

2.12.2. Один із лічильників кіл повинен відповідати за роботу встановленого на лінії фінішу табло, на якому показано кількість кіл, що залишилися. Дані на табло повинні змінюватися після кожного кола, коли лідер вибігає на фінішну пряму. Крім того, тим спортсменам, які пробігли чергове коло або закінчують його, показують трафарет, на якому вказано кількість кіл, що залишилася. Про початок останнього кола кожному спортсменові подається сигнал дзвоником.

2.13. Головний секретар змагань.

2.13.1. Головний секретар змагання повинен зібрати остаточні протоколи кожного виду програми, які надаються йому рефері, старшим хронометристом, старшим суддею на фотофініші або старшим суддею транспондерної системи хронометражу та оператором, що відповідає за вимірювання швидкості вітру. Він повинен негайно передати ці результати інформаторові, зареєструвати їх та передати протоколи головному судді змагань.

У технічних видах, якщо використовується електронна система опрацювання результатів, повинно бути забезпечено введення всіх результатів на кожному виді в єдину комп'ютерну систему. Результати змагань з бігових видів вводяться під керівництвом старшого судді на фотофініші. Інформатор та головний суддя повинні мати доступ до результатів через комп'ютерну систему.

2.13.2. У тих видах змагань, в яких спортсмени використовують різні за характеристиками снаряди (напр. снаряди мають різну вагу), то відповідні

відмінності повинні бути зазначені у протоколах або для кожної категорії оформляють окремий протокол.

2.13.3. Наступні стандартні аббревіатури повинні використовуватися у підготовці стартових списків та протоколів, коли це потрібно:

DNS	—	не починав змагання (не стартував);
DNF	—	не закінчив змагання (не фінішував);
NM	—	відсутня зарахована спроба (відсутній результат);
DQ	—	дискваліфікований;
«O»	—	зарахована спроба у стрибках у висоту;
«X»	—	незарахована спроба у технічних видах;
«—»	—	пропущена спроба у технічних видах;
R	—	відмовився від подальшої участі у змаганнях;
Q	—	кваліфікований за місцем у бігових видах;
q	—	кваліфікований за часом у бігових видах;
Q	—	кваліфікований у наступне коло після виконання кваліфікаційного нормативу у технічних видах;
q	—	кваліфікований у наступне коло без виконання кваліфікаційного нормативу у технічних видах;
qR	—	допущений до наступного кола змагань за рішенням рефері;
q	—	допущений до наступного кола змагань за рішенням апеляційного журі;
YC	—	жовта картка;
YRC	—	друга жовта картка;
RC	—	червона картка.

2.14. Суддя, що відповідає за вимірювання швидкості вітру

Суддя, що відповідає за вимірювання швидкості вітру, повинен зафіксувати швидкість вітру у напрямі бігу у відповідних видах, потім записати отримані результати та передати їх головному секретарю змагання.

2.15. Суддя-вимірювач (електронне обладнання)

Один старший суддя-вимірювач та один або більше помічників призначаються у тому випадку, якщо використовується електронне або відео обладнання для вимірювання дистанції, або інше електронне обладнання.

До початку змагань він повинен зустрітися з технічним персоналом та ознайомитися з обладнанням. До початку кожного виду він повинен перевірити розташування вимірювальних приладів, враховуючи технічні вимоги виробника та лабораторії, що здійснює технічну перевірку.

Для забезпечення точної роботи обладнання, він повинен до початку і після закінчення змагання, разом із суддями та під наглядом рефері, здійснити ряд вимірювань за допомогою сталеві каліброваної рулетки, щоб підтвердити точність результатів. Письмове підтвердження повинно бути заповнено та підписано всіма, хто брав участь у перевірці обладнання, та прикріплено до підсумкового протоколу. Під час змагань він повинен повністю контролювати вимірювання.

Він повинен доповісти рефері про точність роботи обладнання.

2.16. Судді, що відповідають за кімнату (місце) збору учасників

Старший суддя, що відповідає за кімнату (місце) збору учасників, повинен контролювати перехід між зонами розминки та змагання і стежити за тим, щоб спортсмени після перевірки у кімнаті (місці) збору учасників були присутні у зоні змагання та готові до старту у своєму виді програми відповідно до розкладу.

Судді, що відповідають за кімнату (місце) збору учасників, повинні слідкувати, щоб спортсмени були одягнені у спортивну форму, щоб номери на одязі були правильно закріплені і відповідали записам у стартових протоколах, щоб взуття, кількість і розмір шипів, параметри крісел колісних для бігових видів та станків для метання, вимірювання максимально дозволеної висоти у положенні стоячи, а в зону змагання не проносилися недозволені предмети.

Судді повинні доповідати рефері, що відповідає за кімнату (місце) збору учасників, про всі невирішені питання та проблеми, які виникають.

2.17. Медичний персонал

Медичний персонал повинен:

а) мати вищу авторитетність у всіх медичних питаннях. Йому має бути наданий повний доступ до наявної медичної інформації та можливість комунікації з головним класифікатором;

б) забезпечити, щоб на місці проведення змагань, у тренувальних та зонах розминки були наявні належні умови для медичного огляду, лікування та надання екстреної допомоги, а також щоб була доступна медична допомога для спортсменів, які проживають у місці розміщення, і виконувалися вимоги цих Правил;

в) мати повноваження вимагати, щоб спортсмен знявся з участі до початку змагань або негайно припинив участь під час змагань за станом здоров'я;

2.18. Стартер і суддя фотофінішу

Стартер повинен проводити старт забігів і виконувати будь-які інші обов'язки, покладені на нього головним суддею змагань. Суддя з фотофінішу наглядає за всіма функціями фотофінішу і є головним суддею з фотофінішу.

2.19. Апеляційне журі

Апеляційне журі зазвичай складається з трьох, п'яти або семи осіб. Один із його членів повинен бути головою, а інший – секретарем. Якщо і коли це вважається доцільним, секретарем може бути особа, не включена до складу журі.

Основна функція апеляційного журі – розглядати всі протести та будь-які питання, що виникають під час змагання, які передаються йому для прийняття рішення.

3. Спортивна легкоатлетична споруда

Будь-яке тверде, стандартне покриття, що відповідає вимогам Довідника «Легкоатлетичні споруди», може бути використане для проведення офіційних змагань.

4. Вікові групи та змішані змагання

4.1. Вікові групи

4.1.1. Визнані наступні вікові групи:

- а) Чоловіки і жінки – будь-які спортсмени, що досягли 20-літнього віку;
- б) Юніори і юніорки (до 20 років) – будь-які спортсмени у віці 17, 18 або 19 років (станом на 31 грудня у рік проведення змагань);
- в) Юнаки і дівчата (до 17 років) – будь-які спортсмени у віці 14, 15 або 16 років (станом на 31 грудня у рік проведення змагань).

4.1.2. Спортсмен має право брати участь у змаганнях, організованих у відповідності з цими Правилами, у своїй віковій категорії, якщо він відноситься до вікового діапазону, вказаного у класифікації відповідної вікової групи. Спортсмен повинен надати доказ свого віку за допомогою паспорта або іншого посвідчення відповідно до Регламенту змагань. Спортсмен, який не може або відмовляється це зробити, буде позбавлений допуску до участі у змаганнях.

4.2. Гендерні категорії

4.2.1. Змагання за цими правилами поділяються на чоловічі, жіночі та змішані. Якщо змішане змагання проводиться за межами стадіону, результати для чоловіків та жінок мають бути оголошені окремо.

4.2.2. Спортсмен, який зазнає невдачі або відмовляється дотримуватись чинних регламентів, не має права на участь.

4.2.3. Змішані змагання такі як естафети або інші командні змагання, у яких чоловіки та жінки змагаються разом дозволені відповідно до чинних правил.

5. Заявки на участь

У змаганнях, що проводяться відповідно до цих Правил, мають право брати участь лише ті спортсмени, які мають допуск.

5.1. Заявка на участь у тих видах, які проводяться одночасно

5.1.1. Якщо спортсмен заявлений на змагання у біговому та технічному виді або у декількох технічних видах, що проводяться одночасно, то відповідний рефері може дозволити спортсменові виконати свою спробу у порядку, відмінному від стартового списку для одного раунду спроб або для кожної спроби у стрибках у висоту. Однак, якщо спортсмен відсутній для конкретної спроби, вважається, що він її пропустив після закінчення часу, відведеного для виконання спроби. Оскільки така можливість існує лише для конкретного раунду/спроби, дозволеного рефері, якщо спортсмен відсутній у наступному раунді/спробі, де його порядок виконання спроби знову визначається згідно зі стартовим списком, ця спроба буде зарахована як невдала після закінчення відведеного часу.

5.2. Повторний допуск після зміни спортивного класу

5.2.1. Якщо спортивний клас спортсмена змінюється під час періоду оцінювання класифікації та/або періоду класифікаційних змагань, повторний допуск може бути розглянуто, але підлягає затвердженню технічним делегатом.

Якщо спортивний клас спортсмена змінюється під час періоду оцінювання класифікації, спортсмен, представник команди зобов'язані негайно повідомити про намір щодо повторного допуску спортсмена після оприлюднення результатів класифікації.

Спортсмени, які підлягають повторному допуску, можуть бути допущені лише до тих самих видів змагань, у яких вони були зареєстровані раніше, але вже у зміненому класі. Якщо спортсмен не може бути включений у певний вид змагань через відсутність можливості у його зміненому класі, він може подати запит на участь в альтернативному доступному виді змагань у зміненому класі. Під час змагального періоду спортивний клас спортсмена може змінитися після спостереження у змаганнях або протесту класифікаційної комісії, що може вплинути на спортивний клас спортсмена, його результат(и), місце та рекорд(и) на цих змаганнях відповідно. Якщо спортсмен зареєстрований в інших видах змагань у своєму попередньому спортивному класі на тих самих змаганнях, він може бути повторно допущений до участі у цих видах у своєму зміненому класі за умови затвердження технічним делегатом(ами).

5.3. Усунення від участі у змаганнях

5.3.1. Спортсмен буде відсторонений від участі у всіх подальших видах змагань (включно з іншими видами, у яких він одночасно бере участь), включно з естафетами, у наступних випадках:

а) Було надано остаточне підтвердження, що спортсмен стартуватиме у виді змагань, але він не взяв участі.

б) Спортсмен кваліфікувався у кваліфікаційному раунді для подальшої участі у цьому виді змагань, але потім не продовжив участі.

в) Спортсмен та/або супроводжуючий бігун не брали участі чесно та без належних зусиль. Відповідний суддя прийматиме рішення з цього питання, а відповідне посилання повинно бути зазначене в офіційних результатах. Однак медична довідка, видана після обстеження спортсмена медичним делегатом може бути прийнята як достатній доказ того, що спортсмен та/або супроводжуючий бігун не змогли взяти участь через хворобу чи травму, навіть якщо вони здатні змагатися у подальших видах змагань у наступні дні. Інші обґрунтовані причини (наприклад, обставини, незалежні від дій спортсмена, такі як проблеми з офіційною транспортною системою) також можуть бути прийняті технічним делегатом(ами).

г) Спортсмен не з'явився до зони виклику на вид змагань.

5.4. Невиконання вимоги щодо прибуття до кімнати збору учасників

5.4.1. Кожен спортсмен особисто несе відповідальність за своєчасну присутність у кімнаті збору учасників. Спортсмен буде виключений з участі у будь-якому виді змагань, якщо він не з'явився у кімнату збору у визначений час, опублікований у розкладі кімнати збору.

5.4.2. Відповідний суддя повинен визначити, чи був спортсмен присутній у кімнаті збору учасників вчасно, а якщо ні, чи мала місце обґрунтована причина для його запізнення. Для цього можуть бути розглянуті наступні обґрунтовані причини, якщо спортсмен надасть докази, що це призвело до його несвоєчасної присутності:

- а) Проблеми з офіційною транспортною системою;
- б) Помилка(и) у опублікованому розкладі кімнати збору учасників;
- в) Хвороба або травма, для підтвердження якої має бути надана медична довідка, підписана медичним делегатом.

5.4.3. Якщо рефері не може негайно ухвалити рішення, він може на свій розсуд дозволити спортсмену змагатися під протестом.

5.4.4. Якщо рефері визначає, що спортсмен був присутній у кімнаті збору учасників вчасно або мав обґрунтовану причину для запізнення, спортсмену дозволяється брати участь у змаганні.

5.4.5. Якщо рефері визначає, що спортсмен не з'явився у кімнату збору учасників вчасно і не мав обґрунтованої причини для запізнення, спортсмен буде позначений як «DNS» (не стартував), а відповідне посилення повинно бути зазначене в офіційних результатах.

6. Одяг, взуття, номери, протези та ортопедичне обладнання, непрозорі окуляри, прив'язка, невідповідність спорядження, шоломи

6.1. Одяг

6.1.1. У всіх дисциплінах спортсмени та гайди повинні носити чистий одяг, який спроектований і одягнений таким чином, щоб не викликати заперечень. Одяг повинен бути виготовлений із непрозорого матеріалу, навіть у мокрому стані. Спортсмени не повинні носити одяг, що може перешкоджати огляду суддям.

6.1.2. Будь-який спортсмен, який недоречно знімає предмет одягу, наприклад, знімає верхню частину одягу після завершення змагання та оголює торс, буде за перше порушення на цих змаганнях попереджений суддею. За друге порушення на цих змаганнях суддя має дискваліфікувати спортсмена.

6.2. Взуття: загальні вимоги

6.2.1. Спортсмени можуть змагатися босоніж або у взутті на одній або обох ногах. Основне призначення взуття під час змагань – забезпечити захист та стабільність ніг і надійне зчеплення з поверхнею. Взуття не повинно надавати спортсмену жодної несправедливої переваги.

6.2.2. Будь-яке взуття може також використовуватися в аналогічних заходах на змаганнях.

6.2.3. Будь-який тип взуття, що використовується, повинен бути доступним для всіх у дусі універсальності легкої атлетики. Взуття, що відповідає критеріям цього правила, може бути адаптоване для особливостей ноги конкретного спортсмена. Однак індивідуально виготовлене взуття (тобто єдине у своєму роді) не дозволяється.

6.3. Взуття – кількість шипів

Підошва взуття та/або протеза(ів) (включно з частиною під взуттям) повинні бути змодельовані так, щоб там могло розташуватися до 11 шипів. Дозволяється використовувати будь-яку кількість шипів до 11, проте кількість місць для шипів не повинна перевищувати 11.

6.4. Розмір шипів

Та частина кожного шипа, яка виступає з підошви або каблука, не повинна перевищувати 9 мм, за винятком стрибків у висоту та метання списа, де ця частина не може перевищувати 12 мм. Шипи повинні бути сконструйовані так, щоб максимальний діаметр був 4 мм. Якщо виробник синтетичного покриття стадіону вимагає зменшити максимальний розмір шипів, то ця вимога повинна бути виконана.

6.5. Технічні вимоги до взуття – підошва

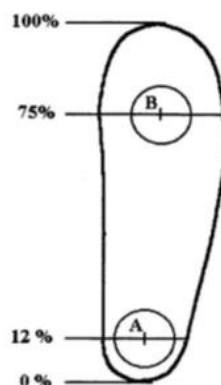
6.5.1. Підошва взуття (включно з частиною під п'яткою взуття) може мати пази, виступи, заглиблення чи опуклості, за умови, що ці елементи виготовлені з того ж самого або подібного матеріалу, що й основна підошва. Максимальна товщина підошви взуття визначена у Правилі 6.6.

6.5.2. Товщина підошви вимірюється по центру передньої частини стопи та по центру п'ятки взуття як відстань між внутрішньою верхньою стороною та площиною зовнішньої нижньої сторони відповідно в центрі передньої частини стопи та п'ятки. Це вимірювання включає вищезазначені елементи. Див. Малюнок 1 нижче:

Малюнок 1 – Вимірювання товщини підошви

6.5.3. Центр передньої частини стопи взуття є центральною точкою взуття на 75 % його внутрішньої довжини. Центр п'ятки взуття є центральною точкою на 12 % його внутрішньої довжини. Див. Малюнок 2 нижче. Товщина підошви поза цими точками не враховується для цілей дотримання вимог цих Правил.

Малюнок 2 – Місце вимірювання центру передньої частини стопи та п'ятки

6.5.4. Взуття, розмір якого перевищує стандартний зразок, може мати незначно товстішу підошву, ніж у взутті стандартного розміру тієї ж марки та моделі. Таке незначне збільшення товщини підошви, яке є результатом більшого розміру взуття, не буде враховуватись для підтвердження відповідності цим Правилам.

6.6. До подальшого повідомлення будь-яке взуття, що використовується у змаганнях:

а) (за винятком випадків, передбачених Правилом 6.6 (в)) не повинно містити більше однієї жорсткої структури (наприклад, пластины, леза тощо), незалежно від того, чи проходить ця структура по всій довжині взуття, чи лише по її частині;

б) одна жорстка структура, зазначена у Правилі 6.6 (а), може складатися з декількох частин, але ці частини повинні знаходитись в одній площині (тобто не повинні розташовуватися одна над одною або перекриватися);

в) може містити одну додаткову жорстку структуру або інший механізм (наприклад, пластину, лезо тощо) лише у випадках, коли він використовується виключно для кріплення шипів до зовнішньої нижньої частини взуття. Для уникнення непорозумінь, додаткова жорстка структура для кріплення шипів не може бути продовженням жорсткої структури, зазначеної у Правилі 6.6 (а);

г) не повинно містити жодних вбудованих «сенсорних» або «інтелектуальних» технологій. Це не забороняє використання моніторів частоти серцебиття, вимірювачів дистанції чи датчиків кроку, що носяться спортсменом особисто;

д) повинно мати підошву з максимальною товщиною, як зазначено у таблиці нижче.

Таблиця максимальної товщини підошви взуття

Вид змагань	Максимальна товщина підошви (згідно з Правилом 6.6)	Додаткові вимоги/примітки до Правил
	20 мм (шиповане або нешиповане взуття)	Для естафет це правило застосовується до дистанції, яку біжить кожен спортсмен.

Технічні види	20 мм (шиповане або нешиповане взуття)	Для всіх стрибкових дисциплін підощва у центрі передньої частини стопи спортсмена не повинна бути вищою, ніж підощва у центрі п'ятки спортсмена (див. Правила 6.5.2 та 6.5.3).
Шосейні види	40 мм	

Товщина підощви якого перевищує максимальні значення, зазначені у таблиці вище, більше не буде дозволено і не може використовуватися у змаганнях.

6.7. Взуття – вставки та додаткові елементи до взуття

Спортсменам заборонено використовувати будь-які пристрої, як всередині, так і ззовні взуття, які мають ефект збільшення товщини підощви понад дозволений максимум або можуть надати спортсмену будь-яку перевагу, не передбачену звичайним типом взуття, описаним вище.

6.8. Номери спортсменів

6.8.1. Кожному спортсменові видається два номери, які під час змагань потрібно носити на видному місці на грудях і на спині, та/або на їхньому змагальному обладнанні (наприклад, спортивних кріслах колісних, рамах для бігу та рамах для метань), як зазначено у таблиці нижче. Замість цифр на номері дозволяється вказувати прізвище спортсмена або іншу відповідну ідентифікацію. Якщо використовуються номери, вони повинні відповідати тим номерам, які вказані у стартовому протоколі або у програмі змагань. Якщо під час змагань спортсмени носять тренувальні костюми, то відповідні номери повинні бути розташовані на тренувальному костюмі таким самим чином.

Таблиця розташування нагрудних номерів

	Бігові види	Метальні види	Стрибкові види
Спортсмени, які пересуваються самостійно	1 номер на спині <u>та</u> 1 номер на грудях	1 номер на спині <u>та</u> 1 номер на грудях	1 номер на грудях <u>або</u> на спині
Метання у сидячому положенні		1 номер на задній частині рами для метань <u>та</u> 1 номер на грудях	
Перегони на спортивних кріслах колісних	1 номер на задній частині спортивного крісла колісного <u>Додатково:</u> 1 номер на шоломі <u>та/або</u>		

	1 номер на боковій частині рами		
Біг на рамах	1 номер на спині спортсмена <u>Додатково: 1 номер на шоломі та/або</u> 1 номер на боковій частині рами		

6.8.2. Нагрудні номери повинні бути видимо розміщені відповідно до таблиці розміщення нагрудних номерів, наведеної вище.

6.8.3. Спортсменам забороняється носити нагрудні номери на ногах замість їх розміщення на грудях або спині.

6.8.4. Нагрудні номери повинні бути одягнуті у тому вигляді, в якому їх було видано, і не можуть бути обрізані, складені чи закриті будь-яким чином. У змаганнях на довгі дистанції номери можуть бути перфоровані для покращення циркуляції повітря, але перфорація не повинна зачіпати жодні літери чи цифри, що на них зображені.

6.8.5. Якщо використовується система фотофінішу, організаційний комітет змагань може вимагати, щоб спортсмени носили додаткову ідентифікацію у вигляді наліпок, розміщених на боці шортів або нижньої частини тіла, відповідно до вказівок суддів кімнати збору учасників чи інших технічних суддів.

Для спортсменів, які беруть участь у всіх індивідуальних та командних бігових і шосейних перегонках на кріслах колісних та у бігу на рамах, ці додаткові ідентифікаційні номери повинні бути розміщені на шоломі.

6.8.6. Жодному спортсмену не буде дозволено брати участь у будь-якому змаганні без відповідних нагрудних номерів та/або ідентифікаційних знаків.

6.9. Невиконання вимог щодо одягу, взуття та нагрудних номерів

Якщо спортсмен не дотримується будь-якого пункту Правил 6.1–6.8 і:

а) відмовляється виконати вказівки відповідного судді або іншого офіційного представника; або

б) бере участь у змаганні, він буде дискваліфікований.

6.10. Вказівки рефері щодо взуття

6.10.1. Якщо у судді є обґрунтована підозра, що взуття, яке спортсмен носить під час змагань, може не відповідати духу і букві Правил, рефері (або інший офіційний представник за вказівкою рефері) може вимагати, і спортсмен повинен негайно передати взуття рефері або іншому офіційному представнику після завершення змагання для подальшого розслідування.

Однак, якщо вже було заявлено, що взуття не відповідає духу Правил, відповідний рефері повинен негайно діяти згідно з Правилом 6.9.

6.10.2. Якщо взуття було передане спортсменом відповідно до цього Правил, але спортсмен планує брати участь у наступних раундах того самого виду змагань або в інших видах змагань під час цих же змагань, рефері або інший

офіційний представник повинен забезпечити, щоб це взуття було доступне спортсмену для використання в кожному такому наступному виді змагань. Як, коли і за яких умов взуття буде доступне спортсмену під час змагань, вирішує рефері на свій розсуд.

6.11. Винятки з Правил 6.2, 6.5, 6.7 або 6.6

6.11.1. Якщо у спортсмена є анатомічне обмеження (наприклад, різниця у довжині ніг або деформація стопи), яке унеможливило б дотримання вимог Правил 6.2, 6.5, 6.7 або 6.6, то має бути проведена оцінка перед початком змагання, і може бути надано виняток.

6.11.2. Взуття, яке спортсмен носить на іншій, незайманій обмеженням стопі та/або нозі, повинно відповідати вимогам Правил 6.2, 6.5, 6.7 та 6.6.

6.12. Протези

6.12.1. Спортсмени в спортивних класах T/F61–64 з відсутністю нижніх кінцівок і різницею в довжині ніг (які відповідають мінімальним критеріям обмеження) можуть використовувати протез(и) нижніх кінцівок для забезпечення балансу обох ніг і симетричного руху під час змагань. Такі протези не повинні надавати спортсмену жодної іншої допомоги.

а) У бігових дисциплінах і шосейних змаганнях спортсмени класів T61–64 повинні змагатися з використанням протезів нижніх кінцівок і завершувати гонку з такими протезами. Протези вважаються продовженням тіла спортсмена. Якщо спортсмен завершує гонку без протезів, він буде дискваліфікований.

б) У технічних дисциплінах спортсмени класів T/F61–64 повинні змагатися з використанням протезів нижніх кінцівок. Вони повинні виконувати всі спроби від початку до кінця з такими протезами. Якщо спортсмен цього не дотримується, така спроба(и) буде зарахована як невдала.

6.12.2. Для спортивних класів T/F61–62 фактична висота спортсмена у змагальних протезах нижніх кінцівок не повинна перевищувати їх максимально допустимої висоти стояння відповідно до Правил і регламентів класифікації. Висота спортсменів вимірюється у кімнаті збору учасників суддями кімнати збору. Якщо спортсмен перевищує свою максимально допустиму висоту, йому не буде дозволено стартувати у змаганні, і у результатах він буде позначений як «DNS» відповідно до Правил.

6.13. Ортопедичне обладнання

6.13.1. Для спортсменів у спортивних класах T32–34/F31–34, T/F35–38, T/F42–44 та T51–54/F51–57 із порушеннями нижніх кінцівок, які мають дві анатомічні кінцівки, використання ортопедичних пристроїв є необов'язковим.

6.13.2. У спортивних класах T32–34/F31–34, T/F35–38, T45–47/F45–46 та T51–54/F51–57 для спортсменів із порушеннями верхніх кінцівок використання ортопедичних пристроїв є необов'язковим.

6.13.3. Для спортсменів із порушеннями нижніх та/або верхніх кінцівок використання допоміжних пристроїв, окрім дозволених у Правилі 6.12 або цьому Правилі 6.13, для полегшення бігу не дозволяється.

6.14. Маски для очей

6.14.1. Спортсмени у спортивних класах T/F11 повинні мати очі або очні порожнини повністю закритими марлевими пластирами або еквівалентним матеріалом і повинні носити затверджені непрозорі окуляри або відповідний замітник під час усіх бігових та/або технічних видів. Ці непрозорі окуляри або їх замітник повинні повністю закривати очі спортсмена і бути перевірені та затверджені відповідним технічним офіційним представником, який має переконатися, що вони ефективно блокують усе світло. Ці непрозорі окуляри або їх замітник можуть бути повторно перевірені у будь-який час, включаючи безпосередньо перед стартом і/або після фінішу.

6.14.2. Відповідальність за забезпечення марлевих пластирів, масок/непрозорих окулярів або відповідного замітника лежить на спортсмені. Спортсмен повинен переконатися, що ці засоби відповідають вимогам, викладеним у пункті 6.14.1. Якщо спортсмен прибуває до зони виклику і: а) не має марлевих пластирів, маски/непрозорих окулярів або відповідного замітника; або б) пластирі, маска/непрозорі окуляри або замітник не відповідають цьому Правилу 6.14, застосовується Правило 6.16.

6.14.3. Марлеві пластирі, маски/непрозорі окуляри або відповідний замітник повинні носитися від моменту, коли спортсмен залишає кімнату збору учасників, до завершення змагання (після перетину спортсменом фінішної лінії у бігових дисциплінах або після завершення його останньої спроби у технічних дисциплінах) або до моменту, коли спортсмен завершить участь у змаганні. За винятком випадків, передбачених у пункті 6.14.4, будь-який спортсмен, який знімає марлеві пластирі та/або маску/непрозорі окуляри до завершення змагання або до виходу зі змагань, за перше порушення буде попереджений рефері. За друге порушення на цих змаганнях спортсмен буде дискваліфікований.

6.14.4. У технічних видах спортсмен може тимчасово зняти маску/непрозорі окуляри (але не марлеві пластирі) між спробами.

6.14.5. Під час шосейних змагань спортсменам не потрібно носити марлеві пластирі та маски.

6.15. Прив'язка

6.15.1. Під час змагань із гайдом спортсмени у спортивних класах T11 і T12 повинні використовувати прив'язку, яку забезпечує спортсмен і яка відповідає вимогам Правилу 6.15.4. Якщо такий спортсмен прибуває до кімнати збору учасників і:

а) не має прив'язки, або

б) прив'язка не відповідає Правилу 6.15.4, застосовується Правило 6.16.

6.15.2. Під час перегонів між спортсменом і гайдом(-ами) дозволяється використання лише однієї прив'язки.

6.15.3. Якщо під час перегонів прив'язка рветься, спортсмен буде дискваліфікований.

6.15.4. Прив'язка повинна бути виготовлена з нееластичного матеріалу і не повинна накопичувати енергію та/або забезпечувати переваги спортсмену. Вона

повинна складатися з двох замкнених петель для тримання та середньої секції з фіксованими обмежувачами довжиною 1 см на кожному кінці.

а) Для бігових дисциплін на стадіоні максимальна довжина між двома найбільш віддаленими точками петель для тримання у повному розтягнутому стані прив'язки не повинна перевищувати 30 см. Для шосейних змагань ця максимальна довжина не повинна перевищувати 50 см. Кожна прив'язка повинна бути виміряна у кімнаті збору учасників у повному розтягнутому стані, коли прив'язка не використовується.

б) Петлі для тримання не повинні мати жодного механізму, який дозволяє відкривати петлі. Петлі для тримання можуть включати механізм блокування, який легко використовується спортсменом і дозволяє регулювати та фіксувати розмір петель. Цей регульований блокувальний механізм не повинен жодним чином виходити за межі двох фіксованих сферичних обмежувачів і не повинен скорочувати середню секцію. Середня секція повинна мати мінімальну довжину 10 см і бути виміряною у повному розтягнутому стані від найближчих точок двох сферичних обмежувачів. Середня секція повинна мати яскравий колір і бути чітко відрізненою від решти прив'язки з відстані. Обмежувачі повинні бути сферичної форми (або сферичними) і мати мінімальний діаметр 1 см.

Малюнок 3 – Характеристики прив'язки

6.16. Невідповідність обладнання

6.16.1. Спортсмен (а у випадку естафети – його команда) може бути виключений із участі у будь-якому виді змагань, якщо його змагальне обладнання (наприклад, спортивні крісла колісні, рами для бігу, рами для метань, протези, шоломи, прив'язки або маски для очей) не відповідає правилам. У таких випадках рефері кімнати збору учасників (або інший відповідний суддя) повинен видати спортсмену жовту картку.

6.16.2. Якщо спортсмен встигає зробити необхідні коригування, щоб забезпечити відповідність правилам, або зможе отримати відсутнє обладнання до запланованого виходу із кімнати збору учасників, йому дозволяється брати участь у змаганні, але видана жовта картка залишається дійсною. Жоден вид змагань не повинен затримуватися через те, що спортсмен коригує своє обладнання.

6.16.3. Якщо спортсмен не дотримується цього правила, йому (а у випадку естафети – його команді) не буде дозволено стартувати у змаганні, і він (або команда) буде зазначений у результатах як «DNS». В офіційних результатах має бути вказано порушене правило. У таких випадках спортсмен не буде виключений із участі у подальших видах змагань цих змагань.

6.16.4. Якщо обладнання спортсмена не відповідає правилам у будь-якому наступному виді змагань, він також буде виключений із цього виду змагань. У таких випадках рефері кімнати збору учасників (або інший відповідний суддя) видає спортсмену другу жовту картку, після чого негайно червону картку. У такому випадку спортсмен буде виключений із участі у подальших видах на цих змаганнях.

6.16.5. Положення цього правила щодо видачі жовтої та/або червоної картки відповідним суддею також застосовуються у випадках, коли спортсмен, почавши або завершивши змагання, згодом дискваліфікований за участь із обладнанням, яке не відповідало правилам.

6.17. Шоломи

6.17.1. Носіння шоломів є обов'язковим для спортсменів у спортивних класах T31–34, T51–54 та T71–72 під час усіх бігових і шосейних змагань на кріслах колісних та бігу на рамах. Шолом повинен бути твердою захисною оболонкою, яка відповідає визнанням міжнародним стандартам безпеки.

6.17.2. Якщо спортсмен прибуває до кімнати збору учасників і: а) не має шолома; або б) шолом не відповідає вимогам Правила 6.17.1, застосовується Правило 6.16.

6.17.3. Шолом повинен бути одягнений з моменту, коли спортсмен залишає кімнату збору, до завершення перегонів. Будь-який спортсмен, який знімає шолом протягом цього часу, за перше порушення на цих змаганнях отримує попередження від рефері. За друге порушення на цих змаганнях спортсмен буде дискваліфікований.

6.17.4. Метою цього Правила 6.17 є забезпечення безпеки всіх спортсменів на доріжці, а не покарання за тимчасове зняття шолома з об'єктивних причин. Наприклад, якщо спортсмену необхідно коротко відрегулювати шолом, перебуваючи у стані спокою, це не призведе до дисциплінарних заходів.

6.18. Пристрої для зберігання сечі

Спортсмени повинні забезпечити, щоб сеча не потрапляла з пристроїв для зберігання (наприклад, мішечків) на змагальні або розминочні майданчики. Недотримання цього правила може призвести до дискваліфікації.

7. Надання допомоги спортсменам

7.1. Медичне обстеження та надання допомоги

а) Медичний огляд/лікування та/або фізіотерапія можуть бути надані спортсменам або безпосередньо у зоні змагання членами групи офіційного медичного персоналу, призначеного організаційним комітетом, які мають чіткі знаки відмінності – нарукавні пов'язки, жилети або подібні знаки, – або у місцях,

відведених для медичного обслуговування поза зоною змагання. У жодному випадку втручання медичного персоналу не повинно затягувати проведення змагання або змінювати встановлений порядок виконання спроб спортсменами. Присутність або допомога будь-якої іншої особи перед початком змагань, після того, як спортсмени залишили кімнату (місце) збору, та під час змагань вважається допомогою.

б) Спортсмен повинен негайно закінчити свою участь у змаганні, якщо того вимагає медичний делегат або лікар, який є членом медичного персоналу змагань та має знаки відмінності – нарукавні пов'язки, жилети або подібні чіткі знаки.

7.2. У межах цього Правила наступні випадки вважаються допомогою і тому не дозволяються окрім випадків, зазначених нижче:

а) «лідировання» особами, що не беруть участь у змаганні, бігунами, які відстали на коло або майже на коло, або «лідировання» за допомогою технічних засобів (окрім дозволених Правил 7.2 (д));

б) наявність або використання спортсменами у зоні змагання відеомагнітофонів, радіо, компакт-дисків, радіопередавачів, мобільних телефонів або подібної апаратури, що надає можливість спілкуватися;

в) за винятком засобів, зазначених у Правилі 6.12, використання будь-яких технологій або пристроїв, що надають перевагу спортсменові, якої він би не отримав у разі використання обладнання відповідно до цих Правил;

г) надання консультації або будь-якої іншої підтримки з боку посадових осіб змагання, що не пов'язана з їх конкретною роллю у даному виді змагання у цей час (наприклад, тренерські поради, зазначення місця відштовхування у стрибках, за винятком вказівки на пластиліновому індикаторі місця заступу у горизонтальних стрибках, інтервали часу або відстань між спортсменами під час бігу та інше);

д) спортсмени з порушеннями опорно-рухового апарату, які змагаються стоячи, але використовують крісло колісне для доступу до змагальної зони;

е) отримання фізичної підтримки від іншого спортсмена (окрім допомоги у поверненні до стоячого положення), яка сприяє просуванню вперед у бігових видах.

7.3. Наступні випадки не вважаються допомогою:

а) Спілкування між спортсменами та тренерами, розташованими поза зоною змагання. Для того, щоб забезпечити це спілкування і не заважати перебігу змагань, для тренерів цих спортсменів повинні бути зарезервовані місця на трибунах у безпосередній близькості від секторів у кожному технічному виді.

б) Медичне обстеження/лікування та/або фізіотерапія, необхідні спортсменові для участі або продовження участі у змаганні безпосередньо у змагальній зоні.

в) Будь-які засоби особистого захисту (наприклад, пов'язка, стрічка, пояс, підтримка, охолоджувач зап'ястя, пристрій для дихання тощо) або пристрої (наприклад, підсилювач/апарат для слуху) для захисту та/або медичних цілей. Рефері, у співпраці з медичним делегатом, а в деяких випадках також з

класифікатором, має право перевірити будь-який випадок, якщо вважатиме це за потрібне.

г) Монітори серцевого ритму, датчики швидкості або дистанції, датчики кроку чи подібні пристрої, які спортсмени носять під час змагань, за умови, що ці пристрої не можуть бути використані для комунікації з іншими особами.

д) Перегляд спортсменами, які беруть участь у технічних видах, зображень попередніх спроб, записаних на їхнє прохання особами, які знаходяться поза зоною змагань. Пристрій для перегляду або зображення з нього не можуть бути занесені до зони змагань за межі місця, де знаходяться особи, що здійснювали запис. Для кращого перегляду зображень спортсмен може тримати пристрій, спілкуючись з особами, які здійснювали запис.

е) Капелюхи, рукавички, взуття, предмети одягу, які надаються спортсменам на офіційних пунктах або в інших випадках, дозволених відповідним рефері.

є) Отримання фізичної підтримки від офіційної особи або іншої особи, призначеної організаційним комітетом змагань, для повернення до стоячого положення або для доступу до медичної допомоги.

ж) Електронні ліхтарі або подібні пристрої, які вказують прогресивний час під час бігу, включаючи час, пов'язаний із встановленням рекорду.

з) Використання прапора, стробоскопічного світла, іншого візуального пристрою або дотику офіційної особи до спортсмена для сигналізації старту бігу.

7.4. У випадках, коли спортсмени з одночасним порушенням слуху та зору беруть участь у змаганнях, технічний делегат має право вносити відповідні зміни до цих правил, якщо це необхідно для забезпечення ефективної участі таких спортсменів. У принципі, жодна зміна правил, яка ставить інших спортсменів у невідгідне становище, не допускається.

8. Надання допомоги спортсменам – бігові види та перегони на шосе

8.1. Спортсмени повинні забезпечити себе власним гайдом(-ами).

8.1.1. Гаїди для спортсменів у спортивних класах T11–T12 дозволені і не вважаються допомогою чи задаванням темпу. Спортсмени у класі T11 повинні змагатися з гайдом у всіх видах. Спортсмени у класі T12 мають вибір: змагатися з гайдом або самотійно. Організаційний комітет змагань (LOC) повинен забезпечити гайдів спеціальними розпізнавальними жилетами.

8.1.2. Коли спортсмен класу T11–T12 розпочинає змагання з гайдом і спортсмен, і гайд повинні завершити змагання чесно, відповідно до цих правил, щоб результат був визнаний.

8.1.3. Під час забігу метод керування між спортсменом і гайдом-бігуном має здійснюватися за допомогою прив'язки. Крім того, спортсмен може отримувати словесні інструкції від гайда. Гайд має виконувати свої обов'язки біжучи (або ідучи) і не може використовувати механічні засоби пересування.

8.1.4. Прив'язка має бути прикріплена лише між рукою(ами) спортсмена та/або рукою(ами) гайда. Спортсмен і гайд не можуть триматися за руки, зап'ястя або будь-які інші частини тіла один одного таким чином, щоб робити прив'язку зайвою.

8.1.5. Спортсмен і гайд повинні залишатися прив'язаними від старту до фінішу. Роз'єднання дозволяється лише після того, як спортсмен і гайд обидва перетнули вертикальну площину ближнього краю фінішної лінії та закінчили перегони, за винятком випадків зміни гайдів.

8.1.6. Під час забігу спортсмену або гайду заборонено триматися за обмежувач або будь-яку частину середньої секції прив'язки таким чином, щоб це скорочувало її довжину.

8.1.7. Гайду забороняється штовхати, тягнути або іншим чином примушувати спортсмена рухатися вперед для отримання переваги на будь-якому етапі забігу.

8.1.8. Техніка «виштовхування» вважається такою, коли гайд навмисно різко викидає вперед руку (приєднану до спортсмена) для створення поштовху в напрямку бігу спортсмена. Така техніка заборонена на будь-якому етапі забігу.

8.1.9. Гайд може допомогти спортсмену, який спіткнувся або впав, повернутися на ноги та/або орієнтуватися, за умови, що така допомога не надає спортсмену жодної переваги в напрямку його бігу.

8.1.10. Якщо спортсмен і/або гайд порушує будь-яку частину Правил 8.1, пара (спортсмен і гайд) дискваліфікується.

8.2. Перегони на дистанції 5000 м і більше

8.2.1. У перегонах на дистанції 5000 м і більше спортсменам дозволяється залучати двох гайдів. Однак кожному спортсмену за одні перегони дозволяється робити лише одну заміну гайда. Заміна повинна здійснюватися без перешкод для інших спортсменів і тільки на задньому прямому відрізку доріжки у бігових змаганнях або у визначеному місці в шосейних змаганнях.

8.2.2. Якщо була здійснена заміна гайдів, спортсмен та гайд, що вийшов на заміну, повинні обидва завершити змагання для того, щоб результати були визнані дійсними.

8.2.3. Про намір здійснити заміну гайда необхідно заздалегідь повідомити рефері та технічному делегату. Технічні офіційні особи визначають умови заміни та завчасно повідомлять про них спортсменів.

8.2.4. Якщо заміну не буде здійснено після технічного визначення умов її проведення, спортсмена буде дискваліфіковано.

8.3. Особливості для класів T12, T20, T71–T72, T35–T38, T40–T47 та T61–T64

8.3.1. Деякі спортсмени у спортивних класах T12, T20, T71–T72 (біг на рамі з трьома колесами (колісниця)), T35–T38, T40–T47 та T61–T64 можуть потребувати допомоги помічника стартера для встановлення стартових колодок. Технічний делегат надає відповідним спортсменам та/або тренеру команди документ, у якому вони можуть зазначити свої вимоги.

Примітка 1: За вимогою, технічний делегат може надати дозвіл на допомогу спортсменові пройти до старту та зайняти позицію на стартових колодках за особливих обставин. Помічник повинен залишити зону змагань до початку старту.

Примітка 2: За вимогою, технічний делегат може надати дозвіл супроводжувати спортсменів у спортивних класах T71–T72 (біг на рамі з трьома колесами (колісниця)) для забезпечення правильного розташування спортсменів на стартовій лінії. Помічник має залишити змагальну зону до початку забігу.

Примітка 3: Для забезпечення безпечного переміщення спортсменів у класі T12, які змагаються без гайда, помічник може супроводжувати їх через кімнату збору учасників до змагальної зони. Помічник має залишити змагальну зону до початку забігу.

9. Надання допомоги спортсменам – технічні види

9.1. Спортсменам класів F31–32 та F51–54

9.1.1. Спортсменам дозволяється мати помічників (один помічник на одного спортсмена на виді), які, під наглядом суддів, можуть допомогти спортсменові безпечно переміститись у станок для метання та прикріпитися до нього.

Примітка 1: Закріплення повинно здійснюватися лише до рами за допомогою нееластичного матеріалу.

Примітка 2: Якщо потрібен помічник, він повинен бути фізично здатним перемістити свого спортсмена до металевий рами. У випадку, якщо помічник не здатний це зробити, допомога з боку технічних офіційних осіб, акредитованих волонтерів або будь-яких інших осіб не надаватиметься без попереднього схвалення технічного делегата.

9.1.2. Помічник повинен покинути зону змагань після виконання своїх завдань і має виконувати усі вказівки офіційних осіб під час перебування в змагальній зоні.

9.2. Спортсменам класів F11 та F12

9.2.1. Для спортсменів цих класів один помічник може супроводжувати спортсменів до металевий кола або доріжки для метання списа. Помічник може допомогти спортсмену орієнтуватися в межах металевий кола або на доріжці для метання списа перед кожною спробою. Помічник повинен залишити металевий коло або доріжку до початку спроби. Після орієнтації спортсмена помічник також може надавати акустичну орієнтацію до, під час та після кожної спроби. Спортсмен може бути виведений із металевий кола або доріжки для метання списа лише після того, як офіційні особи визначать, чи була спроба дійсною.

Примітка: Якщо офіційна особа, відповідальна за проведення змагань, вирішить, що асистент, який забезпечує акустичну орієнтацію, знаходиться в небезпечному місці, вона має право вимагати від асистента змінити місце розташування.

9.3. Спортсменам класу T11

9.3.1. Для спортсменів у спортивному класі T11 акустична допомога дозволена під час стрибків у довжину, потрійного стрибка та стрибків у висоту. Проте візуальні зміни наявного обладнання або об'єктів не допускаються. У змаганнях, де використовується акустична допомога, від глядачів буде вимагатися повна тиша.

Примітка: По можливості, з метою забезпечення тиші змагання, в яких використовується акустична допомога, не повинні проводитися одночасно з іншими біговими видами.

9.3.2. У змаганнях зі стрибків спортсмени класу T11 можуть супроводжуватися у зону стрибків двома помічниками для того, щоб:

а) один з них подавав звуковий сигнал при наближенні спортсмена до місця виконання стрибка у висоту, довжину або потрійного стрибка та/або;

б) допомогти спортсменові розташуватися та зорієнтуватися на доріжці для розбігу перед виконанням кожної спроби.

Примітка 1: Акустична орієнтація дозволена до, під час і після кожної спроби. Після початку спроби асистенти можуть надавати лише акустичну орієнтацію до моменту, поки офіційні особи не визначать, чи була спроба дійсною.

Примітка 2: Помічники можуть розташовуватися на або поряд із доріжкою для розбігу у стрибках у довжину або потрійному стрибку чи позаду зони приземлення. Помічники можуть знаходитися перед або позаду зони відштовхування, але не повинні стояти в зоні відштовхування (запиленій зоні) чи зоні приземлення.

Примітка 3: Помічники повинні розташовуватися так, щоб не заважати роботі суддів, а також не можуть бігти поряд або позаду спортсмена під час спроби.

9.4. Спортсменам класу T/F12

9.4.1. Для спортсменів у спортивному класі T/F12 дозволяється використовувати візуальні модифікації обладнання у технічних видах (наприклад, фарба, крейда, порошок, конуси, прапорці тощо) з дозволу технічного делегата. Також можуть використовуватися акустичні сигнали.

9.4.2. Спортсменам класу T/F12 дозволяється мати лише одного помічника, що супроводжуватиме спортсмена у зону стрибків і метань та/або подаватиме звукові сигнали. Помічник повинен дотримуватися Правил 9.3.2.

9.4.3. У технічних видах помічник повинен діяти відповідно до Правил 7.1-7.4. Якщо суддя на виді вважає, що помічник порушує ці Правила (наприклад, дає тренерські поради у зоні змагання), спортсмен та його помічник отримають попередження від рефері про те, що у разі повторного порушення, спортсмен буде дискваліфікований у цьому виді змагань згідно Правил 7.2.

Примітка: Організаційний комітет повинен забезпечити наявність зони очікування для спортсменів і їхніх помічників.

9.5. Нюанси у спортивних класах T/F20, T/F35–38, T/F42–47 та T/F61–64

9.5.1. Деякі спортсмени у спортивних класах T/F20, T/F35–38, T/F42–47 та T/F61–64 можуть потребувати встановлення маркерів на доріжці для розбігу на попередньо визначеній відстані від планки для відштовхування. У цьому випадку перед початком змагань маркери мають бути встановлені за допомогою судді на виді. Це також стосується метання списа. Технічний делегат надає відповідним

спортсменам та/або їхньому тренеру документ, у якому вони можуть зазначити свої вимоги.

10. Тварини

Жодних тварин не дозволяється приводити (приносити) в зону змагань, включаючи собак-поводирів, медичних асистентів, тварин для емоційної підтримки або будь-яких інших тварин, навіть за наявності спеціальної сертифікації.

11. Попередження та дискваліфікація

11.1. Чесна участь, неспортивна та неналежна поведінка

11.1.1. Спортсмени та естафетні команди повинні брати участь у змаганнях чесно та уникати неспортивної або неналежної поведінки. Будь-який спортсмен або естафетна команда, що не дотримуються цього правила, можуть отримати попередження або бути дискваліфікованими.

Відповідний рефері має повноваження попереджати або відстороняти від змагань будь-якого спортсмена або естафетну команду, які порушили це правило. Попередження може бути позначено показом жовтої картки, а відсторонення – показом червоної картки. Попередження та виключення повинні бути зафіксовані у протоколі результатів і повідомлені секретарю змагань та іншим суддям.

У межах застосування цього правила рефері кімнати збору учасників має повноваження від зони розминки до змагальної зони. В усіх інших випадках повноваження має рефері, відповідальний за вид змагань, у якому спортсмен бере або брав участь.

Відповідний рефері (за можливості після консультації з головним суддею) може попередити або видалити будь-яку іншу особу із змагальної зони (або іншої зони, пов'язаної із змаганнями, включно із зоною розминки, кімнатою збору учасників та місцями для тренерів), якщо ця особа поводить неспортивно, неналежним чином або надає спортсменам допомогу, яка не дозволена Правилами.

Примітка 1: Рефері може, якщо обставини це виправдовують, відсторонити спортсмена або естафетну команду без попереднього попередження.

Примітка 2: Відсторонюючи спортсмена або естафетну команду відповідно до цього правила, якщо рефері знає, що раніше було надано жовту картку, він повинен показати другу жовту картку, після чого негайно – червону картку.

Примітка 3: Якщо жовта картка була показана, і рефері не знав про те, що раніше вже була надана жовта картка цьому спортсмену або команді на змаганнях, це, як тільки стане відомо, матиме той самий наслідок, що й червона картка. Відповідний рефері повинен негайно повідомити спортсмена, команду або їх представників про їхнє відсторонення.

11.2. Дискваліфікація за порушення технічного правила (крім порушення спортивної поведінки)

11.2.1. Якщо спортсмен дискваліфікований у змаганні за порушення технічного правила (крім порушення спортивної поведінки), будь-які результати,

досягнуті в тому ж раунді цього змагання до моменту дискваліфікації, визнаються недійсними. Проте результати, досягнуті в попередньому раунді цього змагання або в інших попередніх змаганнях, залишаються дійсними. Така дискваліфікація у змаганні не забороняє спортсмену брати участь у будь-яких наступних змаганнях у рамках цієї спортивної події.

11.3. Дискваліфікація через відсторонення за порушення спортивної (етичної) поведінки

11.3.1. Якщо спортсмен відсторонений від змагань за порушення спортивної (етичної) поведінки, він буде дискваліфікований із цього виду змагань. Якщо друге попередження спортсмена відбулося в іншому виді змагань, він буде дискваліфікований лише з другого виду змагань. Будь-які результати, досягнуті в тому ж раунді цього змагання до моменту дискваліфікації, визнаються недійсними. Проте результати, досягнуті в попередньому раунді цього змагання або в інших попередніх змаганнях, залишаються дійсними. Така дискваліфікація забороняє спортсмену брати участь у всіх наступних видах змагань або раундах (включно з іншими змаганнями, в яких він одночасно бере участь, та естафетами) у рамках цих змагань.

11.3.2. Коли естафетна команда відсторонена від змагань за порушення спортивної (етичної) поведінки, вона дискваліфікується з цього виду змагань. Результати, досягнуті в попередньому раунді цього змагання, залишаються дійсними. Якщо дискваліфікація естафетної команди була наслідком дій одного або кількох спортсменів, які призвели б до дискваліфікації за порушення етичної поведінки у разі участі в індивідуальному змаганні, до таких спортсменів застосовується Правило 11.3. В іншому випадку така дискваліфікація не забороняє жодному спортсмену або естафетній команді брати участь у будь-яких інших змаганнях у рамках цих змагань.

Ніщо не забороняє судді вживати заходів проти окремого спортсмена за порушення спортивної (етичної) поведінки та водночас застосовувати ті самі заходи проти естафетної команди цього спортсмена у зв'язку з тим самим або пов'язаним інцидентом.

11.3.3. Якщо порушення вважається серйозним, головний суддя змагань має повідомити про нього національну спортивну федерацію відповідної нозології для розгляду можливих додаткових дисциплінарних заходів.

12. Змагання поза межами спортивного класу – допуск

Відповідно до класифікаційного кодексу та загальних принципів класифікації спортсмени зазвичай змагаються зі спортсменами того ж спортивного класу.

Документація щодо участі, кваліфікації та/або допуску до визнаних змагань може визначати змагання, де більше ніж один спортивний клас мають право змагатися разом.

Якщо більше ніж один спортивний клас бере участь у технічних видах змагань разом, може використовуватися система очок «Raza» для визначення місць (як це встановлено організаційним комітетом змагань та технічним

делегатом залежно від того, чи організовано змагання як «серед спортсменів одного класу» або «змішані для різних класів»). При використанні системи очок «Raza» числа після коми округлюються в меншу сторону. Наприклад, 1000,501 та 1000,499 будуть обчислені як 1000 балів. Лише у разі нічийного результату враховуються числа після коми.

13. Заміри та вимірювання

13.1. Точність розмітки та обладнання

13.1.1. Точність розмітки та обладнання для легкоатлетичних споруд відповідно до Правил повинна бути перевірена кваліфікованим вимірювачем. Він повинен надати відповідні сертифікати разом із деталями будь-яких контрольних вимірювань, виконаних для відповідного органу та/або власника чи розпорядника споруди. Вимірювачу має бути наданий повний доступ до планів і креслень стадіону, а також до останнього звіту про вимірювання для здійснення цієї перевірки.

13.1.2. Для бігових і технічних видів на усі вимірювання повинні виконуватися за допомогою каліброваної сертифікованої сталевий рулетки або планки, або автоматичним вимірювальним приладом. Сталева або зі скловолокна рулетка, планка або автоматичний вимірювальний прилад повинні бути виготовлені та відкалібровані відповідно до міжнародних стандартів. Точність вимірювального обладнання, що використовується під час змагань, повинна бути перевірена відповідною організацією, акредитованою національним органом метрології.

14. Дійсність результатів

12.1. Жоден результат, показаний спортсменом, не вважається дійсним, якщо він не був виконаний у ході офіційного змагання.

12.2. Результати, досягнуті у змаганнях, які зазвичай проводяться на стадіоні, але відбуваються поза традиційними легкоатлетичними спорудами (наприклад, на тимчасових спорудах на міських площах, інших спортивних об'єктах, пляжах тощо) або на тимчасових спорудах, зведених у межах стадіону, будуть дійсними та визнаватимуться для всіх цілей, якщо виконані всі наступні умови:

- а) відповідний керівний орган видав дозвіл на проведення заходу;
- б) кваліфікована група національних технічних офіційних осіб призначена для суддівства та здійснює суддівство на заході;
- в) за потреби використовується обладнання та інвентар, що відповідають Правилам;
- г) змагання проводяться у змагальній зоні або на споруді, яка відповідає Правилам, і щодо якої на день проведення змагання було здійснено вимірювальну перевірку.

12.3. Результати, досягнуті у змаганнях, які проводяться в приміщенні або в частково чи повністю накриту місці, де довжина або інші характеристики споруди не відповідають правилам для змагань у приміщенні, будуть визнані

дійсними та розглядатимуться так, ніби вони були досягнуті на відкритій споруді, якщо виконані всі наступні умови:

- а) відповідний керівний орган видав дозвіл на проведення заходу;
- б) кваліфікована група національних технічних офіційних осіб призначена для суддівства та здійснює суддівство на заході;
- в) за потреби використовується обладнання та інвентар, що відповідають Правилам;
- г) у випадку овальної доріжки, її довжина перевищує 201,2 м (220 ярдів), але не перевищує 400 м;
- д) змагання проводяться у змагальній зоні або на споруді, яка відповідає Правилам, і якщо це тимчасова споруда, вимірювальна перевірка була здійснена відповідно до Правила 11.

15. Відеозапис

На змаганнях, коли це можливо, має здійснюватися офіційний відеозапис усіх змагань, що задовольняє вимоги технічного делегата. Він повинен бути достатньо точним для підтвердження результатів і виявлення будь-яких порушень Правил.

16. Нарахування очок

У змаганнях, де результат визначається за допомогою підрахунку очок, система заліку повинна бути визначена у положеннях про заявки та допуск спортсменів до участі у змаганні.

17. Вимоги до спортивних крісел колісних і рам для бігу (Спортивні класи T32–T34, T51–T54 та T71–T72)

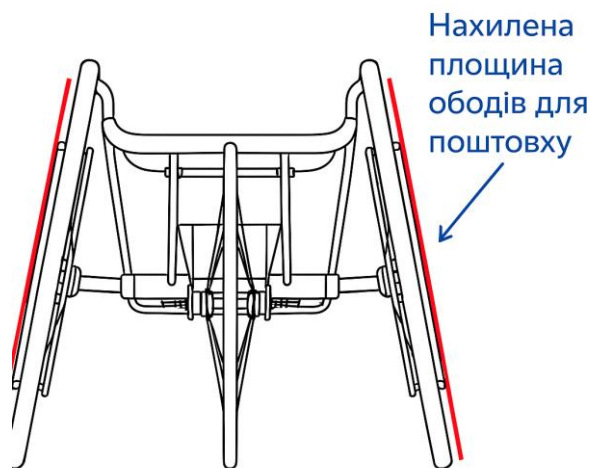
17.1. Загальні вимоги до спортивних крісел колісних:

- а) на всіх змаганнях спортивне крісло колісне повинно мати два (2) великі задні колеса та одне (1) маленьке переднє колесо;
- б) усі спортивні крісла колісні повинні мати функціональну гальмівну систему з метою безпеки;
- в) заборонено використання механічних передач або важелів для пересування крісла колісного;
- г) використання дзеркал не дозволяється у бігових або шосейних перегонах на спортивних кріслах колісних;
- д) у всіх перегонах спортсмен повинен мати можливість вручну повертати переднє колесо(-а) ліворуч і праворуч від прямого курсу для керування. Дозволяються лише механічні пристрої керування, що приводяться в дію вручну;
- е) використання обтічників або подібних пристроїв для покращення аеродинамічних характеристик не дозволяється;
- є) жоден елемент крісла колісного або його кріплення чи аксесуари не можуть включати елементи, які накопичують енергію (наприклад, еластичність) з метою підвищення продуктивності;

ж) пристрої, прикріплені до крісла колісного або спортсмена, повинні відповідати Правилам і не повинні мати можливості для комунікації, крім як зі спортсменом.

17.2. Вимоги до рами спортивного крісла колісного:

а) жодна частина рами спортивного крісла колісного або будь-яких її кріплень (а також будь-яка частина нижньої частини тіла спортсмена, включаючи ноги, щиколотки та стопи) не повинна виходити вперед за вісь переднього колеса чи назад за задню вертикальну площину задніх коліс (включно з шинами). Крім того, ширина рами та будь-яких її кріплень не повинна перевищувати нахилenu площину ободів для штовхання (як зазначено на Малюнку (4));

Малюнок 4 – Нахилена площина ободів для штовхання

Примітка: Судді у кімнаті збору учасників перевірятимуть усі спортивні крісла колісні, щоб переконатися, що жодні кріплення не виходять за межі нахиленої площини ободів для штовхання.

б) максимальна висота від землі до нижньої частини рами спортивного крісла колісного не повинна перевищувати 50 см;

в) конструкція рами повинна бути виготовлена з матеріалу, який забезпечує достатню стабільність та жорсткість для безпеки;

г) для забезпечення правильного положення сидіння спортсмен повинен переконатися, що його нижні кінцівки підтримуються сидінням, ременем або підставкою для ніг;

д) використання бічних захисних екранів дозволено для захисту спортсмена від коліс.

17.3. Вимоги до коліс та ободів для штовхання:

а) максимальний діаметр великого колеса, включаючи накачану шину, не повинен перевищувати 70 см;

б) максимальний діаметр маленького колеса, включаючи накачану шину, не повинен перевищувати 50 см;

в) для кожного великого колеса дозволяється лише один простий круглий обід для штовхання.

17.4. Загальні вимоги до спортивних крісел колісних

17.4.1. Спортивні крісла колісні повинні бути виміряні та перевірені у кімнаті збору спортсменів і після перевірки не можуть бути вивезені за межі зони змагань до початку змагань. Спортивні крісла колісні можуть бути повторно оглянуті відповідним рефері або іншими офіційними особами до або після змагання, як у змагальній зоні, так і за її межами.

17.4.2. Відповідальність за забезпечення відповідності спортивного крісла колісного вимогам, зазначеним вище, покладається на спортсменів. Жодне змагання не повинно бути затримано у зв'язку із облаштуванням спортсменом спортивного крісла колісного. Якщо спортсмен не виконує це правило, йому не дозволяється стартувати у змаганні, і в результатах він буде позначений як «DNS».

17.4.3. Якщо відповідний рефері вважає, що спортивне крісло колісне та/або умови його використання створюють ризик для безпеки спортсмена, вони мають повноваження дискваліфікувати такого спортсмена у даному виді змагань.

17.5. Вимоги до рам для бігу (Спортивні класи T71–T72)

17.5.1. Загальні вимоги до бігу на рамах:

а) На всіх змаганнях рама для бігу повинна бути обладнана сидлом для підтримки, опорною пластиною для тіла, кермом, двома (2) задніми колесами та одним (1) переднім колесом.

б) Усі рами для бігу повинні бути оснащені функціональною гальмівною системою з метою безпеки.

в) Забороняється використання механічних передач або важелів для пересування рами для бігу.

г) Використання дзеркал не дозволяється у змаганнях з бігу на рамах.

д) У всіх забігах спортсмен повинен мати можливість повертати переднє колесо ліворуч і праворуч для керування. Дозволяється використовувати лише кермо з механічним ручним керуванням.

е) Використання обтічників або подібних пристроїв для покращення аеродинамічних характеристик спортсмена не дозволяється.

є) Жоден елемент рами для бігу або її кріплення чи аксесуарів не може включати елементи, які накопичують енергію (наприклад, еластичність) для покращення продуктивності.

ж) Пристрої, прикріплені до рами для бігу або спортсмена не повинні мати можливості для комунікації, крім як зі спортсменом.

17.5.2. Вимоги до рам для бігу:

а) Жодна частина рами для бігу або будь-яких її кріплень не повинна виступати вперед за вісь переднього колеса або назад за задню вертикальну площину задніх коліс (включно з шинами). Крім того, ширина рами та будь-яких її кріплень не повинна перевищувати відстань між осями задніх коліс, виключаючи самі задні колеса.

б) Максимальна довжина рами для бігу не повинна перевищувати 200 см, а максимальна ширина – 95 см, включаючи шини.

в) Конструкція рами повинна бути виготовлена з матеріалу, який забезпечує достатню стабільність і жорсткість з метою безпеки.

г) Для правильного розташування сидіння конструкція рами повинна включати сідло.

д) Сідло може мати інші форми, ніж традиційне гоночне сідло для велоспорту.

е) Для забезпечення стабільності спортсмена конструкція рами повинна включати опорну пластину для тіла.

17.5.3. Вимоги до коліс:

а) Максимальний діаметр усіх коліс, включаючи накачану шину, не повинен перевищувати 72 см.

б) Задні колеса можуть мати захисний екран лише з внутрішнього боку.

17.5.4. Рама для бігу повинна відповідати Правилам 17.3 вимірювання та перевірки.

17.5.5. Відповідальність за забезпечення відповідності рами для бігу зазначеним вище вимогам покладається на спортсмена. Жодне змагання не повинно бути затримано у зв'язку із облаштуванням спортсменом рами для бігу. Якщо спортсмен не виконує це правило, йому не дозволяється стартувати в змаганні, і в результатах він буде позначений як «DNS» відповідно до.

17.5.6. Усі спортсмени, які беруть участь у змаганнях з бігу на рамі з трьома колесами (колісниця), у класах T71–T72, повинні пересувати свої рами для бігу ногами, роблячи це як вперед, так і назад.

18. Вимірювання бігових доріжок

18.1. Довжина стандартної бігової доріжки має становити 400 м. Вона складається з двох паралельних прямих і двох віражів з однаковими радіусами. Внутрішня частина доріжки повинна бути обмежена бордюром із відповідного матеріалу, пофарбованого у білий колір, висотою 50 мм – 65 мм та шириною 50 мм – 250 мм. Бордюр на двох прямих може бути відсутнім, у такому разі його замінюють білою лінією шириною 50 мм.

Якщо частину бордюру на віражі необхідно тимчасово зняти для технічних видів змагань, її місце позначають білою лінією шириною 50 мм і конусами або

Малюнок 5 – Вимірювання бігової доріжки (вигляд з внутрішньої частини стадіону)

прапорцями мінімальною висотою 0,15 м, розташованими на білій лінії таким чином, щоб край основи конуса або флагштока збігався з краєм білої лінії, що ближчий до доріжки, і розміщеними на відстані не більше 4 м одна від одної. (прапорці повинні бути розташовані під кутом 60° до землі, відхилені від доріжки). Це також застосовується до зовнішньої половини доріжки у випадку стартів на дистанційні забіги, коли учасники стартують двома групами, а також, за бажанням, до прямих, у цьому випадку з інтервалами, що не перевищують 10 м.

18.2. Вимірювання слід виконувати на відстані 0,3 м від бордюру або, якщо бордюру немає на віражі, 0,2 м від лінії, що позначає внутрішню частину доріжки.

18.3. Дистанція для бігу повинна вимірюватися від краю стартової лінії, що знаходиться далі від фінішу, до краю фінішної лінії, що ближчий до старту.

18.4. У всіх забігах на дистанції до 400 м включно кожен учасник повинен мати окрему доріжку, шириною $1,22 \text{ м} \pm 0,01 \text{ м}$, включаючи білу лінію праворуч шириною 50 мм. Усі доріжки повинні мати однакову номінальну ширину. Внутрішня доріжка вимірюється відповідно до Правила 18.1, а решта доріжок – на відстані 0,2 м від зовнішнього краю розмічувальних ліній.

18.5. Бічний нахил доріжок у бік внутрішнього краю не повинен перевищувати 1:100 (1%), якщо не існують особливі обставини. Загальний нахил у напрямку бігу не повинен перевищувати 1:1000 (0,1%) між будь-якою стартовою і фінішною лінією.

19. Стартові колодки

19.1. Стартові колодки можуть використовуватися спортсменами класів T71-72 (біг на рамах), T35–38, T40–47 і T61–64 у всіх забігах на дистанції до 400 м включно (включаючи перший етап естафетних забігів для спортсменів з порушеннями опорно-рухового апарату на 4x100 м, 4x200 м і 4x400 м), але не можуть використовуватися в інших забігах. Стартові колодки повинні використовуватися спортсменами класів T11–13 і T20 у всіх забігах на дистанції до 400 м включно (включаючи перший етап естафетних забігів). Коли стартові колодки розташовані на доріжці, жодна їх частина не повинна виступати за межі стартової лінії або заходити на іншу доріжку, за винятком випадків, коли задня частина рами може виходити за зовнішню розмічувальну лінію, якщо це не створює перешкод для інших спортсменів.

19.2. Стартові колодки повинні відповідати таким загальним вимогам:

а) Стартові колодки мають складатися з двох пластин для упору, до яких спортсмен притискає ноги в стартовій позиції, і які повинні бути закріплені на жорсткій рамі. Конструкція повинна бути повністю жорсткою і не надавати

спортсмену жодної несправедливої переваги. Рама не повинна перешкоджати руху ніг спортсмена під час старту.

б) Пластини для упору повинні бути нахилені відповідно до стартової позиції спортсмена і можуть бути плоскими або злегка увігнутими. Поверхня пластин повинна мати пористе покриття, щоб шипи могли безперешкодно входити в них, використовуючи прорізи, що вбирають в себе виступаючі частини шипів. Ця поверхня повинна бути покрита відповідним матеріалом, що дозволяє використовувати взуття з шипами.

в) Кріплення пластин для упору на рамі може бути регульованим, але не повинно дозволяти руху під час самого старту. Усі пластини повинні бути регульовані вперед або назад відносно одна одної. Регулювання має бути забезпечене надійними затискачами або механізмом блокування, який легко і швидко може використовувати спортсмен.

г) Стартові колодки повинні фіксуватися на доріжці за допомогою шпильок або шипів, що завдають мінімальної шкоди покриттю доріжки. Конструкція повинна забезпечувати швидко і легко видалення стартових колодок. Кількість, товщина і довжина шпильок або шипів залежать від типу покриття доріжки. Кріплення не повинно дозволяти руху колодок під час старту.

д) Якщо спортсмен використовує власні стартові колодки, вони повинні відповідати наведеним вище загальним вимогам, але можуть мати будь-який дизайн або конструкцію за умови, що вони не заважають іншим спортсменам.

20. Старт

Примітка: Якщо не зазначено інше, стосовно спортсменів у класах T11 і T12 будь-яке посилання у цьому правилі на «спортсмена» слід інтерпретувати як таке, що стосується як спортсмена(ів), так і/або їхніх гайдів. У разі порушення правила гайдом, яке призводить до попередження або дискваліфікації, відповідний спортсмен також отримує попередження або дискваліфікується.

20.1. Позиція старту забігу позначається білою лінією шириною 50 мм. У всіх забігах, які не проводяться по доріжках, стартова лінія повинна бути вигнутою, щоб усі спортсмени стартували на однакій від фінішу. Стартові позиції на змаганнях будь-якої дистанції повинні нумеруватися зліва направо по ходу бігу.

Примітка 1: Стартова лінія на 1500 м або будь-яка інша вигнута стартова лінія може бути продовжена за межі зовнішньої доріжки за умови, що доступне покриття з синтетичного матеріалу.

У всіх забігах для класів T11–13 і T20 на дистанції до 400 м включно (включаючи перший етап естафет для спортсменів з порушеннями опорно-рухового апарату на 4x100 м, 4x200 м, 4x400 м і універсальної естафети 4x100 м) використання низького старту та стартових колодок є обов'язковим.

Примітка 2: Низький старт не є обов'язковим для спортсменів класів T35–38, T40–47 і T61–64.

20.2. Усі забіги зазвичай розпочинаються пострілом стартового пістолета вгору після того, як стартер упевнився, що спортсмени зайняли стійку позицію і готові до старту.

Якщо з будь-якої причини стартер не задоволений готовністю до старту після того, як спортсмени зайняли свої позиції, він повинен вимагати від них залишити свої позиції, а помічники стартера знову мають запросити їх на лінію старту.

Примітка: Якщо спортсмен має порушення слуху, стартер або його помічник можуть використовувати прапорець, стробоскопічний ліхтар або інший візуальний пристрій разом зі стартовим пістолетом для сигналу старту. За певних обставин для спортсменів із порушенням зору та слуху офіційна особа може торкнутися спортсмена, щоб подати сигнал до старту.

20.3. Команди стартера повинні подаватися виключно українською мовою. Для всіх забігів на дистанції до 400 м включно (включаючи естафетні забіги для спортсменів з порушеннями опорно-рухового апарату на 4x100 м, 4x200 м, 4x400 м і універсальну естафету 4x100 м) командами будуть «На старт» і потім «Увага». Коли всі спортсмени перебувають у стартовій позиції, подається постріл зі стартового пістолета. Спортсмен не повинен торкатися стартової лінії або землі перед нею руками чи ногами, перебуваючи у позиції «На старт». У забігах на дистанції понад 400 м команда буде «На старт», і коли всі спортсмени займуть стартову позицію, подається постріл. У таких забігах спортсмени не повинні торкатися землі рукою чи руками під час старту.

20.4. У забігах на дистанції до 400 м включно після команди «На старт» спортсмен повинен підійти до стартової лінії, зайняти положення повністю у межах своєї доріжки і позаду стартової лінії. Для класів T11–13 і T20 обидві руки і принаймні одне коліно повинні торкатися землі, а обидві ноги – пластин стартових колодок. Після команди «Увага» спортсмен повинен негайно піднятися у фінальне стартове положення, зберігаючи контакт рук із землею, а ніг – із пластинами колодок.

У забігах для спортсменів на спортивних кріслах колісних (класи T33–34 і T51–54) та змаганнях з бігу на рамі (класи T71–72) застосовуються наступні команди і позиції. Після команди «На старт» спортсмен повинен наблизитись до лінії старту, зайняти позицію повністю у межах своєї доріжки і позаду стартової лінії. Після команди «Увага» спортсмен повинен негайно зайняти фінальне стартове положення, утримуючи контакт переднього колеса із землею позаду лінії.

20.5. На команду «Увага» для забігів на дистанції до 400 м включно та «На старт» для довших дистанцій усі спортсмени повинні негайно та без зволікань зайняти своє повне і остаточне стартове положення.

Якщо, на думку стартера:

а) після команди «Увага» для забігів на дистанції до 400 м включно або «На старт» для довших дистанцій, але до пострілу стартового пістолета, спортсмен

змушує скасувати старт, наприклад, піднявши руку та/або випроставшись чи сівши у випадку низького старту, без поважної причини (таку причину оцінює відповідний рефері); або

б) спортсмен не виконує команд «На старт» або «Увага», як належить, або не займає остаточне стартове положення після розумного часу; або

в) після команди «На старт» або «Увага» заважає іншому(им) спортсмену(ам) у забігу через звук, рух або іншим способом, що призводить до фальстарту іншого(их) спортсмена(ів), стартер повинен скасувати старт.

Рефері може винести спортсмену попередження за неналежну поведінку (та дискваліфікувати у разі повторного порушення цього правила під час тих самих змагань). Однак, якщо причиною скасування старту вважався сторонній фактор, або рефері не погоджується з рішенням стартера, спортсменам показується зелена картка, що свідчить про відсутність помилкового старту з боку будь-якого спортсмена.

Примітка: Для спортсменів із ампутацією рук або короткими руками дозволяється використовувати подушки для опори культі під час старту або для підтримання балансу. Подушки повинні повністю знаходитись позаду стартової лінії та не заважати іншим спортсменам.

20.6. У перегонах на спортивних кріслах колісних та змаганнях з бігу на рамі на дистанції 800 м або більше стартер має право (але не зобов'язаний) зупинити забіг для повторного старту, якщо зіткнення спортсменів відбулося на перших 50 метрах. Це не зменшує і не скасовує повноваження рефері вживати відповідних заходів за інформацією, отриманою від суддів на дистанції на цьому етапі забігу.

21. Фальстарт

21.1. Спортсмен, після прийняття остаточної позиції перед стартом, не повинен починати свій старт до звуку пострілу стартового пістолета. Якщо, на думку стартера або асистентів стартера, спортсмен зробить це раніше, це вважається фальстартом.

Коли використовується інформаційна система старту, стартер та/або призначений помічник стартера повинні носити навушники, щоб чітко чути акустичний сигнал, який подається системою у разі можливого фальстарту (тобто якщо час реакції менший за 0,100 секунди). Як тільки стартер та/або призначений помічник стартера почує акустичний сигнал, і якщо був зроблений постріл, забіг має бути відкликаний, а стартер повинен негайно перевірити час реакції та будь-які інші доступні дані з інформаційної системи старту, щоб визначити, хто з спортсменів (якщо такі є) несе відповідальність за відкликання старту.

Для цілей цього правила «початок старту» визначається наступним чином:

а) Для відповідних спортивних класів, де низький старт є обов'язковим або необов'язковим (і спортсмен обирає виконувати низький старт) або до втрати контакту однією чи обома руками, кульцями, короткими руками або протезами верхніх кінцівок із землею (або, якщо застосовується, із подушками).

б) У випадку старту з положення стоячи початок старту визначається як будь-який рух, що призводить до втрати контакту однією або обома ногами чи протезами нижніх кінцівок із землею.

Якщо стартер визначає, що до звуку пострілу спортсмен розпочав рух, який не був зупинений і перейшов у початок старту (як визначено вище), це також вважається фальстартом.

Примітка 1: Коли використовується інформаційна система старту, дані цього обладнання повинні використовуватися відповідними офіційними особами як джерело для прийняття правильного рішення.

Примітка 2: Будь-який інший рух спортсмена не вважається початком старту. Такі випадки можуть, якщо це доречно, стати підставою для дисциплінарного попередження або дискваліфікації.

Примітка 3: Оскільки спортсмени, які стартують із положення стоячи, більш схильні до втрати рівноваги, якщо такий рух вважається випадковим, старт слід розглядати як «нестабільний». Якщо спортсмена штовхнули за лінію до старту, його не слід карати. Будь-який спортсмен, що спричинив таке втручання, може отримати дисциплінарне попередження або дискваліфікацію.

21.2. Будь-який спортсмен, що допустив фальстарт, повинен бути дискваліфікований стартером.

21.3. У разі фальстарту помічники стартера повинні діяти наступним чином:

а) Спортсмен(и), відповідальний за фальстарт, повинен бути дискваліфікований, і перед ним(и) має бути піднята червоно-чорна картка (розділена по діагоналі).

б) Якщо використовуються маркери доріжок із відповідними функціями, тоді, коли спортсмен(и) отримує картку за фальстарт, відповідне позначення повинно відображатися на маркерах доріжок.

21.4. Стартер або будь-який помічник стартера, який вважає, що старт був несправедливим з будь-якої причини, повинен відкликати спортсменів, зробивши постріл зі стартового пістолета або активувавши відповідний звуковий сигнал.

22. Дистанції 5000 м та 10 000 м

22.1. Якщо у забігу на довгу дистанцію беруть участь більше 12 осіб, включаючи спортсменів і їхніх гайдів, для старту їх можна поділити на дві групи. Одна група, що складається приблизно з двох третин учасників, розташовується на стандартній вигнутій стартовій лінії, а друга група – на окремій вигнутій стартовій лінії, позначеній через зовнішню половину доріжки. Зовнішня група повинна бігти до кінця першого віражу по зовнішній половині доріжки, яка повинна бути позначена конусами або прапорцями. Окрема вигнута стартова лінія повинна бути розташована таким чином, щоб усі спортсмени пробігли однакову дистанцію. Будь-який спортсмен із другої групи, який не дотримується позначених зовнішніх доріжок під час старту, буде дискваліфікований на тих самих підставах, що й будь-який спортсмен, який вибіг за межі своєї доріжки.

Лінія виходу з повороту (віражу) на дистанції 800 м показує, де спортсмени з другої/зовнішньої групи можуть приєднатися до спортсменів, які стартували на стандартній стартовій лінії, у забігах, що починаються зі стандартної стартової фінішної прямої. У забігах, що стартують із задньої прямої (200 м від лінії старту) на доріжці повинна бути зроблена відмітка при виході на фінішну пряму, що показує спортсменам, що стартують в другій групі, де вони можуть приєднатися до спортсменів, що стартують із звичайної лінії старту. Ця відмітка може мати розмір 50 мм x 50 мм і розташовуватися на лінії між четвертою і п'ятою доріжками (у випадку, якщо доріжок всього шість, то це третя і четверта доріжки), на якій конуси або прапорці розташовують до тих пір, поки групи не з'єднаються.

23. Біг по дистанції

23.1. Перешкоди на доріжці

23.1.1. Якщо спортсмен або його гайд зазнає поштовху чи перешкоди під час змагання, що заважає їхньому просуванню, тоді:

а) Якщо поштовх або перешкода вважаються ненавмисними або викликані обставинами, не пов'язаними зі спортсменом або його гайдом, рефері може, якщо вважає, що спортсмен (або його команда) був серйозно постраждалий, постановити провести забіг знову (для одного, кількох або всіх спортсменів) або дозволити постраждалому спортсмену (або команді) взяти участь у наступному раунді змагань.

б) Якщо рефері встановлює, що інший спортсмен або його гайд є відповідальним за навмисний поштовх чи перешкоду, такий спортсмен або його команда підлягає дискваліфікації з цього змагання. Рефері може, якщо вважає, що спортсмен зазнав серйозної шкоди, постановити провести забіг знову (для одного, кількох або всіх спортсменів), виключаючи дискваліфікованого спортсмена або команду, або дозволити будь-якому постраждалому спортсмену (або команді) (за винятком дискваліфікованого спортсмена або команди) взяти участь у наступному раунді змагань.

Для застосування пунктів (а) і (б) рефері має встановити, що спортсмен (або команда), який зазнав штовхання або перешкоди (або чий гайд постраждав), ймовірно завершив би забіг, якби не цей інцидент.

23.2. У всіх бігових видах:

а) які включають хоча б один віраж, напрямок бігу має бути лівим внутрішнім. Доріжки повинні бути пронумеровані, причому ліва внутрішня доріжка має номер 1;

б) що проходять виключно по прямій, напрямок бігу може бути як лівим, так і правим внутрішнім, залежно від доступних умов;

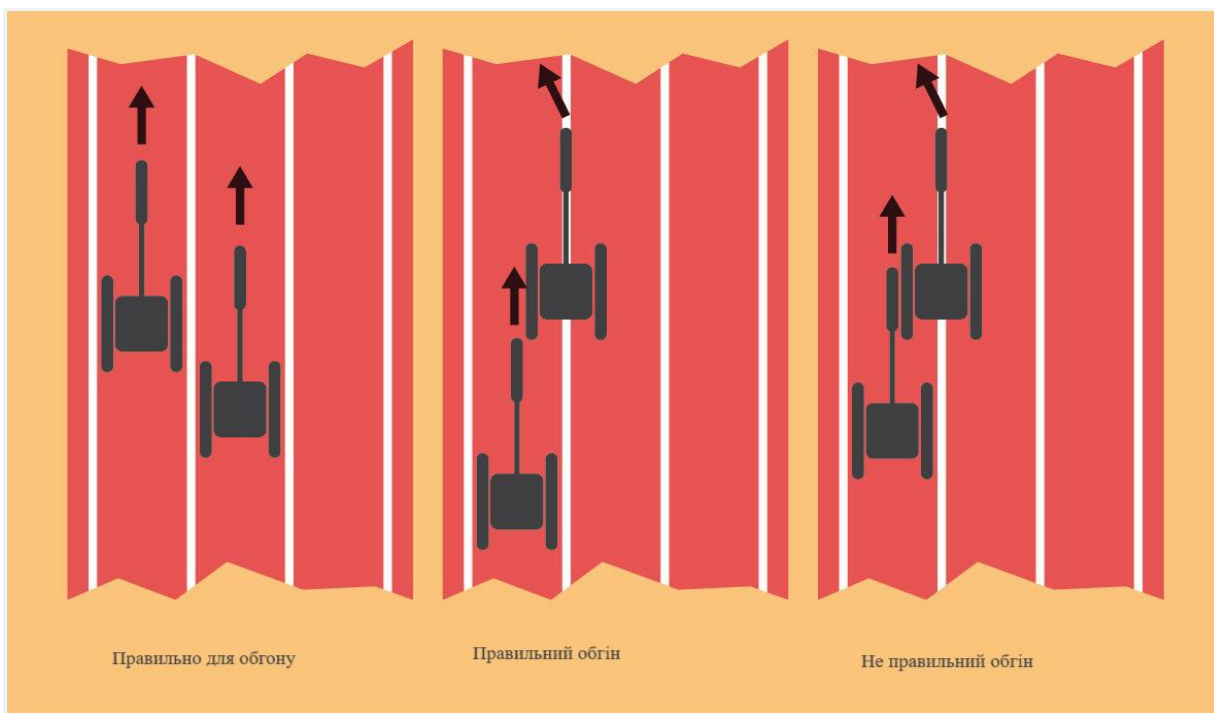
в) що проходять по доріжках (або будь-яка частина бігу, яка проходить по доріжках), кожен спортсмен або гайд повинен залишатися у своїй виділеній доріжці від старту до фінішу і, біжучи на віражі, не повинен ступати чи бігти на або всередині лінії лівої доріжки або, у випадку внутрішньої доріжки, на бордюрі або лінії, яка позначає межу внутрішньої частини доріжки;

г) що не проходять по доріжках (або будь-яка частина таких забігів), спортсмен або гайд спортсмена, біжучи на віражі на зовнішній половині доріжки, не повинен ступати, бігти чи рухатися колесами на бордюр або лінію, яка позначає відповідну межу (внутрішню частину доріжки або зовнішню половину доріжки).

23.3. Під час перегонів на спортивних кріслах колісних будь-який інший спосіб руху, окрім поштовхів руками по колесах або ободах, призведе до дискваліфікації.

23.4. Обгін під час перегонах на спортивних кріслах колісних

Під час перегонів на спортивних кріслах колісних і змагань з бігу на рамі спортсмен, який наближається ззаду намагаючись обігнати іншого спортсмена, несе відповідальність за відсутність повного перешкодження іншому кріслу колісному, якого треба обігнати, до здійснення маневру. Спортсмен, якого обганяють, не повинен блокувати рух чи перешкоджати спортсмену, що наближається, як тільки переднє колесо(-а) його крісла колісного з'являється у полі зору.

Малюнок 6 – Обгін під час перегонах на спортивних кріслах колісних

24. Біг по окремих доріжках

24.1. Під час усіх видів бігу, якщо рефері, за повідомленням судді на дистанції або іншим чином, встановить, що спортсмен або його гайд порушив Правило 23.2 (в) або 23.2 (г), він або, у випадку естафети, його команда, буде дискваліфікована, якщо тільки спортсмен:

а) не був витіснений або примушений іншою особою або об'єктом вийти за межі своєї доріжки, ступити, бігти чи рухатися колесами за межі бордюру або лінії, що позначає відповідну межу; або

б) не ступив, біг чи рухався колесами за межі своєї доріжки на прямій або за межі зовнішньої лінії своєї доріжки на віражі; або

в) під час усіх видів бігу, що проводяться на доріжках (або будь-якій частині таких забігів), торкнувся один раз лінії зліва від себе, або бордюру чи лінії, що позначає межу внутрішньої частини доріжки на віражі; за умови, що:

- під час перегонів на спортивних кріслах колісних, будь яке колесо не повинно залишатися у контакті з лінією довше, ніж потрібно спортсмену для здійснення двох подальших поштовхів обода від моменту, коли колесо вперше торкнулося лінії;

- у змаганнях з бігу на рамах колесо бігової рами не залишається у контакті з лінією довше, ніж потрібно спортсмену для здійснення двох подальших кроків від моменту, коли колесо рами вперше торкнулося лінії.

г) під час усіх видів бігу, що не проводяться на доріжках (або будь-якій частині таких забігів), не ступив чи не рухався колесами один раз на бордюр або повністю через нього, або через лінію, що позначає відповідну межу (як визначено у Правилі 23.2 (г)) на віражі; і за умови, що інший спортсмен не був штовхнутий або не зазнав перешкод, які могли завадити його прогресу (див. Правило 23.1), і не отримано матеріальної переваги (див. Правило 24.2).

У бігових змаганнях з декількома етапами будь-яка дія, визначена у Правилах 24.1 (в) та 24.1 (г), може бути здійснена лише один раз протягом усіх етапів змагання конкретним спортсменом без його дискваліфікації. Повторна дія призведе до дискваліфікації спортсмена, незалежно від того, чи була вона здійснена на тому самому етапі, чи на іншому етапі того самого змагання.

У естафетних змаганнях будь-яка повторна дія (як описано в цьому Правилі 22.1 (в) та 22.1 (г)) спортсмена, який є членом команди, незалежно від того, здійснена вона тим самим чи іншим спортсменом, призведе до дискваліфікації команди, незалежно від того, чи сталася вона на тому самому етапі, чи на іншому етапі того самого змагання.

24.2. Якщо спортсмен отримав перевагу, покращивши свою позицію будь-яким способом, включаючи випадки, передбачені винятками у Правилі 24.1, або вийшовши з «блокованої» позиції в забігу, ступивши, пробігши чи проїхавши всередині внутрішнього краю доріжки в будь-який момент, спортсмен (або команда) підлягає дискваліфікації.

24.3. Спортсмени на дистанції 800 м біжать по своїх доріжках до тих пір, поки вони не перетнули лінію переходу на загальну доріжку.

Лінія переходу на загальну доріжку повинна бути позначена після першого повороту (віражу) дугоподібною лінією шириною 50 мм, проведеною через всі доріжки, крім першої. Щоб допомогти учасникам не пропустити лінію переходу на загальну доріжку, можуть бути встановлені маленькі піраміди або конуси розміром 50 мм x 50 мм і висотою не більше 0,15 м, бажано іншого кольору, ніж

ця лінія і лінії окремих доріжок, на лініях доріжок безпосередньо перед перетином кожної окремої доріжки з лінією переходу на загальну доріжку. Якщо спортсмен або гайд порушує це правило, він, або у разі естафети, його команда, повинні бути дискваліфіковані.

Примітка 1: У перегонах на спортивних кріслах колісних і змаганнях з бігу на рамах конуси не повинні розміщуватися на доріжці. Плоскі кольорові маркери розміром 50 мм x 50 мм можуть бути розміщені безпосередньо перед точкою перетину ліній доріжок на лінії переходу на загальну доріжку.

Примітка 2: У перегонах на спортивних кріслах колісних прапорець висотою 1,5 м повинен бути розміщений на обох кінцях лінії переходу на загальну доріжку: один на внутрішньому полі стадіону, інший – зовні доріжки.

Примітка 3: У перегонах на спортивних кріслах колісних спортсмени можуть залишати свої доріжки, коли задні колеса, що торкаються землі, повністю перетнуть ближній край лінії переходу на загальну доріжку, що знаходиться ближче до стартової лінії.

24.4. Для спортсменів у класах T11 і T12 у бігових змаганнях, які повністю або частково проводяться по доріжках, кожному спортсмену виділяється 2 доріжки. Стартові лінії при такому старті будуть на доріжках 1, 3, 5 або 7.

25. Вихід з доріжки

25.1. Спортсмен та/або супроводжуючий гайд, які під час забігу добровільно залишають доріжку до фінішу, за винятком випадків, передбачених у Правилі 36.4 (в), не можуть продовжувати участь у забігу та вносяться до протоколу як ті, що не завершили змагання. Якщо спортсмен та/або його гайд намагаються повернутися або продовжити участь у забігу, спортсмен буде дискваліфікований рефері.

26. Контрольні позначки

26.1. За винятком випадків, зазначених у Правилі 36.3, спортсменам заборонено робити контрольні позначки або розміщувати об'єкти на біговій доріжці чи поруч із нею для отримання допомоги. Судді повинні зобов'язати відповідного спортсмена змінити або видалити будь-які позначки чи об'єкти, що не відповідають цьому правилу. Якщо цього не зроблено, судді повинні видалити їх.

Примітка: Серйозні порушення можуть додатково розглядатися разом з порушеннями спортивної (етичної) поведінки.

27. Вимірювання вітру

27.1. Усе обладнання для вимірювання вітру повинно бути виготовлене та відкаліброване відповідно до національних стандартів. Точність обладнання для вимірювання, яке використовується на змаганнях, повинна бути перевірена відповідною організацією, акредитованою національним органом з вимірювань.

27.2. Механічний анемометр повинен мати відповідний захист для зменшення впливу бічного вітру. Якщо використовуються труби, їх довжина з кожного боку вимірювального пристрою повинна бути принаймні вдвічі більшою за діаметр труби.

27.3. Рефері з бігових видів повинен забезпечити, щоб анемометр для бігових дисциплін був розташований поруч із прямою, біля першої доріжки, на відстані 50 м від фінішної лінії. Він повинен бути встановлений на висоті 1,22 м і не більше ніж за 2 м від доріжки.

27.4. Анемометр може запускатися та зупинятися автоматично та/або дистанційно, а інформація передаватися безпосередньо на комп'ютер змагань.

27.5. Періоди, протягом яких вимірюється швидкість вітру, такі:

а) у забігу на 100 м – протягом 10 секунд одразу після старту.

б) у забігу на 200 м – швидкість вітру вимірюється протягом 10 секунд, починаючи з моменту, коли лідер входить на фінішну пряму.

27.6. Анемометр повинен вимірювати швидкість вітру в метрах за секунду, округлюючи до наступної вищої десятої частини метра за секунду, якщо друга десяткова частина не дорівнює нулю, у позитивному напрямку (тобто показник +2.03 метра за секунду записується як +2.1; показник -2.03 метра за секунду записується як -2.0). Анемометри, що забезпечують цифрові показники, виражені в десятих частинах метра за секунду, повинні бути сконструйовані таким чином, щоб відповідати цьому правилу.

28. Індикація проміжного часу

28.1. Проміжний час та попередні фінішні результати можуть офіційно оголошуватися та/або відображатися. В іншому випадку такі моменти не повинні повідомлятися спортсменам особами у змагальній зоні без попереднього дозволу відповідного рефері, який може дозволити або призначити не більше однієї особи для оголошення часу на кожній із не більше двох узгоджених точок вимірювання.

Спортсмени, які отримують інформацію про проміжний час, передану з порушенням цього правила, вважаються такими, що отримали допомогу, і підлягають застосуванню Правила 7.2.

Для спортсменів класу T12 у змаганнях на 800 м і більше, які змагаються без гайда, дозволяється допомога від осіб, окрім суддів. Їм дозволяється оголошувати проміжний час із визначеного місця всередині змагальної зони поруч із стартовою лінією відповідного забігу, якщо це доречно. Розташування цього місця визначається технічним делегатом.

Примітка 1: Особи, які знаходяться у цій зоні всередині змагальної зони, не мають права надавати спортсменам жодних вказівок, окрім оголошення проміжних часів. У разі порушення цього правила відповідний спортсмен отримає попередження або буде дискваліфікований відповідно до Правила 7.2.

Примітка 2: Змагальна зона, яка зазвичай також має фізичний бар'єр, визначається для цієї мети як зона, у якій проводяться змагання, і доступ до якої обмежений лише для спортсменів, що змагаються, та персоналу, уповноваженого відповідно до чинних правил і регламентів.

29. Вода / Освіжаючі напої

29.1. У бігових змаганнях на дистанціях 5000 м та 10000 м організатори змагань можуть організувати надання води та освіження спортсменам, якщо вимагають погодні умови.

а) Спортсмен та/або його гайд можуть у будь-який час нести воду чи освіжаючі засоби в руках або прикріпленими до тіла за умови, що вони були взяті зі старту або отримані на офіційному пункті.

б) Спортсмен та/або гайд, які отримують або збирають освіжаючі засоби чи воду в місцях, що не є офіційними пунктами, за винятком випадків, коли це забезпечується з медичних причин за вказівкою суддів забігу, або беруть освіжаючі засоби іншого спортсмена та/або гайда, повинні, за перше таке порушення, отримати попередження від рефері, зазвичай у вигляді жовтої картки. За друге порушення рефері дискваліфікує спортсмена, зазвичай показавши червону картку. Спортсмен після цього має негайно залишити доріжку.

Примітка: Спортсмен та/або гайд можуть отримувати від іншого спортсмена та/або гайда або передавати їм освіжаючі засоби чи воду за умови, що вони були взяті зі старту або отримані на офіційному пункті. Проте будь-яка постійна підтримка від одного спортсмена та/або гайда іншому(им) у такий спосіб може вважатися несправедливою допомогою, і до таких спортсменів можуть бути застосовані попередження та/або дискваліфікації, як зазначено вище.

30. Фініш

30.1. Фініш позначається білою лінією шириною 50 мм.

30.2. Місця спортсменів, які пересуваються самостійно, повинні визначатися у порядку, в якому будь-яка частина їхнього торсу (а не голови, шиї, рук, ніг, долонь чи стоп) перетинає вертикальну площину ближнього краю фінішної лінії.

30.3. У перегонах на спортивних кріслах колісних і змаганнях з бігу на рамах спортсмени розташовуються у порядку, в якому центр осі переднього колеса перетинає вертикальну площину ближнього краю фінішної лінії, як визначено вище.

30.4. У забігах для спортсменів класів T11 і T12, які змагаються з гайдом, спортсмен повинен перетнути ближній край фінішної лінії попереду гайда, інакше спортсмен буде дискваліфікований. Якщо використовується система фотофінішу, це визначає старший суддя з фотофінішу та застосовує будь-яку дискваліфікацію. В інших випадках або за відсутності зображення фотофінішу рішення ухвалює рефері з бігових видів.

30.5. Ліміти часу для змагань (класи T32–34 та T51–54):

У перегонах на спортивних кріслах колісних на дистанції 1500 м або більше офіційні особи можуть завершити змагання та звільнити доріжку після закінчення узгодженого ліміту часу. Будь-який спортсмен, який не завершив дистанцію на момент завершення змагання, буде позначений у офіційних результатах як «DNF» (тобто, не прийшов до фінішу). Рефері має право усунути будь-якого спортсмена, якого було наздогнано з відставанням на коло.

31. Хронометраж і фотофініш

31.1. Визначаються три альтернативні методи фіксації часу як офіційні:

- а) ручний хронометраж;
- б) повністю автоматичний хронометраж, отриманий із системи фотофінішу;
- в) лише для шосейних забігів – хронометраж, забезпечений системою транспондерів.

31.2. За винятком перегонів на спортивних кріслах колісних і змагань з бігу на рамах, відповідно до Правил 31.1 (а) і 31.1 (б), час фіксується в момент, коли будь-яка частина тіла спортсмена (тобто торс, за винятком голови, шиї, рук, ніг, долонь чи стоп) досягає вертикальної площини ближнього краю фінішної лінії.

31.3. У перегонах на спортивних кріслах колісних і змаганнях з бігу на рамах час фіксується в момент, коли центр осі переднього колеса досягає вертикальної площини ближнього краю фінішної лінії, як визначено вище.

31.4. Час усіх спортсменів, які фінішували, повинен бути зафіксований. Крім того, по можливості, у бігах на дистанції 800 м і більше повинен фіксуватися час подолання кожного кола.

32. Ручний хронометраж

32.1. Хронометристи повинні розташовуватися на лінії фінішу, і, якщо можливо, щонайменше за 5 м від зовнішньої доріжки стадіону. Для забезпечення чіткого огляду фінішної лінії для всіх хронометристів має бути передбачена підвищена платформа.

32.2. Хронометристи повинні використовувати електронні таймери з ручним управлінням і цифровими дисплеями. Усі такі пристрої для фіксації часу в цих правилах називаються «годинниками».

32.3. Час подолання окремих кіл та проміжні результати повинні фіксуватися або призначеними членами команди хронометристів за допомогою годинників, які здатні фіксувати більше, ніж один часовий показник, або додатковими хронометристами, або транспондерами.

32.4. Фіксація часу починається з моменту спалаху/появи диму стартового пістолета.

32.5. Троє офіційних хронометристів (один з яких є старшим хронометристом) і один або два додаткові хронометристи повинні фіксувати час переможця кожного забігу та результати для реєстрації рекордів. Час, зафіксований додатковими хронометристами, буде враховано тільки у тому випадку, якщо один або більше офіційних хронометристів не змогли зафіксувати правильний час. У цьому випадку додаткових хронометристів викликають у тій послідовності, яка була визначена попередньо, щоб у всіх забігах три хронометри зафіксували офіційний час переможця.

32.6. Кожен хронометрист працює незалежно і, не показуючи свій годинник або не обговорюючи свій час з іншими, записує свій час у офіційній формі, після чого підписує її та передає старшому хронометристу, який може перевірити годинники для підтвердження зазначених показників часу.

32.7. На всіх змаганнях з бігу із ручним хронометражем час повинен читатися та фіксуватися наступним чином:

а) На змаганнях на стадіоні, якщо час не є точним до 1/10 секунди, його округлюють і записують до наступної більшої 1/10 секунди, наприклад, 10.11 записується як 10.2.

б) Для забігів, що проходять частково або повністю за межами стадіону, якщо час не є цілим числом секунд, його округлюють і записують до наступної більшої цілої секунди, наприклад, у марафоні 2:39:44.3 записується як 2:39:45.

32.8. Якщо після округлення, як зазначено вище, два з трьох годинників показують однаковий час, а третій відрізняється, офіційним часом вважається той, що збігається на двох годинниках. Якщо всі три годинники показують різний час, офіційним вважається середній час. Якщо доступні лише два часи і вони не збігаються, офіційним вважається довший час.

32.9. Головний хронометрист, діючи відповідно до зазначених правил, визначає офіційний час для кожного спортсмена і передає результати секретарю змагань для розповсюдження.

33. Повністю автоматичний хронометраж і система фотофінішу

33.1. Система

33.1.1. Повністю автоматична система хронометражу і фотофінішу повинна пройти тестування та мати сертифікат точності, виданий протягом останніх 4 років перед змаганнями, який включає наступне:

а) Система повинна фіксувати перетин лінії фінішу за допомогою камери, встановленої на продовженні фінішної лінії, створюючи комбіноване зображення.

У кожному випадку зображення повинно бути синхронізоване з рівномірно позначеною часовою шкалою, градуйованою з кроком 0,01 секунди.

б) Система повинна запускатися автоматично сигналом стартера, щоб загальна затримка між звуком пострілу (або еквівалентним візуальним сигналом) і початком роботи системи хронометражу була постійною і дорівнювала або не перевищувала 0,001 секунди.

33.1.2. Для того, щоб забезпечити правильне розташування камери і полегшити прочитання показань фотофінішу, перетини ліній доріжок і лінії фінішу повинні бути пофарбовані в чорний колір у відповідному дизайні. Будь-яка така конструкція повинна бути розташована виключно на перетині, не більше ніж на 20мм далі, і не перетинати передній край лінії фінішу. Подібні чорні мітки можуть бути поміщені на кожній стороні перетину відповідної лінії доріжки з лінією фінішу для подальшого полегшення читання картинки фотофінішу.

33.1.3. Позиції спортсменів повинні визначатися за зображенням за допомогою курсора, у якого лінія зчитування гарантовано буде перпендикулярною до часової шкали.

33.1.4. Система повинна автоматично визначати та фіксувати час фінішу спортсменів і мати можливість створювати друковане зображення, яке показує час будь-якого спортсмена. Крім того, система повинна надавати табличний огляд, що відображає час кожного спортсмена. Подальші зміни автоматично визначених значень і ручне введення значень (таких як час старту або фінішу) мають бути автоматично позначені системою на часовій шкалі друкованого зображення та в табличному огляді.

33.1.5. Система, яка працює автоматично на фініші, але не на старті, вважається такою, що забезпечує результати часу, за умови, що система була запущена відповідно до Правила 32.4 або з еквівалентною точністю. Зображення може використовуватися як дійсна підтримка для визначення позицій і коригування інтервалів часу між спортсменами.

Примітка: Якщо механізм хронометражу не запущено сигналом стартера, це повинно бути автоматично позначено на часовій шкалі зображення.

33.1.6. Система, яка працює автоматично на старті, але не на фініші, не вважається такою, що забезпечує ані ручний, ані повністю автоматичний хронометраж, і тому не може використовуватися для отримання офіційних результатів.

33.2. Робота системи

33.2.1. Старший суддя з фотофінішу несе відповідальність за функціонування системи. Перед початком змагань він має зустрітися з технічним персоналом, ознайомитися з обладнанням та перевірити всі відповідні налаштування. У співпраці зі рефері старту (або, якщо його не призначено, з відповідним рефері з бігових видів) і стартером, суддя повинен ініціювати нульового контрольний тест перед початком кожної частини програми, щоб переконатися, що обладнання запускається автоматично сигналом стартера із затримкою не більше 0,001 секунди. Він також повинен контролювати тестування обладнання та забезпечити правильне вирівнювання камер(и).

33.2.2. Має бути задіяно щонайменше дві камери для фотофінішу, розташовані з обох боків фінішної лінії. Бажано, щоб ці системи хронометражу були технічно незалежними, тобто мали різні джерела живлення та використовували окреме обладнання й кабелі для запису та передачі сигналу стартера.

33.2.3. У співпраці зі своїми помічниками старший суддя фотофінішу визначає місця спортсменів і, відповідно, показаний ними час. Він повинен переконатися, що ці результати правильно введені в систему результатів змагань і передані секретарю змагань. Суддя також приймає рішення щодо будь-якої необхідної дискваліфікації за порушення відповідно до Правил змагань.

33.2.4. Часові показники, зафіксовані системою фотофінішу, вважаються офіційними, якщо тільки відповідний офіційний представник не вирішить, що вони явно є неточними. У такому випадку офіційними вважаються результати, зафіксовані резервними хронометристами, за можливості скориговані на основі інформації про інтервали часу, отриманої із зображення фотофінішу. На розсуд технічного делегата можуть бути призначені резервні хронометристи, якщо існує ймовірність відмови системи хронометражу.

33.2.5. Час із зображення фотофінішу повинен читатися і фіксуватися наступним чином:

а) Для всіх бігових видів до 10,000 м включно, якщо час не є точним до 0,01 секунди, його округлюють і записують до наступної більшої 0,01 секунди, наприклад, 26:17.533 записується як 26:17.54.

б) Для всіх бігових видів, що проводяться частково або повністю за межами стадіону, усі часові показники, які не закінчуються трьома нулями, округлюються та записуються до наступної більшої цілої секунди, наприклад, у марафоні 2:09:44.322 записується як 2:09:45.

33.3. Система транспондерів

33.3.1. Використання систем хронометражу з транспондерами дозволяється за умови, що:

а) Жодне обладнання, що використовується на старті, по дистанції або на фінішній лінії, не створює суттєвих перешкод чи бар'єрів для спортсменів;

б) Вага транспондера та його корпусу, який несе або носить спортсмен, не є значною;

в) Система запускається пострілом стартового пістолета або синхронізується зі стартовим сигналом;

г) Система не потребує жодних дій з боку спортсмена під час змагання, на фініші або на будь-якому етапі обробки результатів;

д) Для всіх забігів час округлюється до 0,1 секунди та записується до цілої секунди. Усі значення часу, які не закінчуються на нуль, округлюються та записуються до наступної більшої цілої секунди, наприклад, у марафоні 2:39:44.3 записується як 2:39:45.

е) Рекомендується також використовувати допомогу суддів та/або відеозапис(и) для визначення порядку фінішування та ідентифікації спортсменів.

33.3.2. Старший суддя з транспондерного хронометражу несе відповідальність за функціонування системи. Перед початком змагань він має зустрітися з технічним персоналом, ознайомитися з обладнанням і перевірити всі відповідні налаштування. Він повинен контролювати тестування обладнання та забезпечити, щоб проходження транспондера через фінішну лінію фіксувало час фінішу спортсмена. У співпраці з рефері він повинен забезпечити дотримання положення Правила 33.3.1 (е), коли це необхідно.

34. Формування забігів, жеребкування та кваліфікація у змаганнях із бігових видів

34.1. Етапи та забіги

34.1.1. Кваліфікаційні кола (забіги) проводяться в бігових змаганнях, якщо кількість спортсменів є занадто великою, щоб провести змагання задовільно в одному колі (фіналі). У разі проведення кваліфікаційних забігів усі спортсмени повинні брати участь у всіх таких етапах і проходити через них, за винятком випадків, коли відповідний керівний орган може дозволити проведення додаткових кваліфікаційних забігів або на тих самих змаганнях, або на одних чи кількох попередніх змаганнях, щоб визначити частину або всіх спортсменів, які мають право брати участь, та на якому етапі змагань. Така процедура та будь-які інші засоби (наприклад, виконання кваліфікаційних нормативів протягом визначеного періоду, зайняття визначеного місця на призначених змаганнях або на основі визначеного рейтингу), за допомогою яких спортсмен отримує право на участь і в якому етапі змагань, мають бути зазначені в регламентах кожного змагання.

34.1.2. Кваліфікаційні кола організовуються призначеними технічними делегатами. Якщо технічних делегатів не призначено, їх організовує організаційний комітет.

Наступні таблиці, за відсутності надзвичайних обставин, повинні використовуватися для визначення кількості кіл, кількості забігів у кожному колі, а також процедури кваліфікації, тобто спортсменів, які проходять далі за місцем (Р) і часом (Т) для кожного кола бігових змагань:

а) Якщо це можливо, спортсмени з кожної команди, а також найсильніші спортсмени повинні бути розподілені по різних забігах у всіх кваліфікаційних колах змагань. При застосуванні цього правила після першого кола необхідні обміни спортсменами між забігами повинні, наскільки це можливо, проводитися між спортсменами, які розташовані в одній «групі доріжок» відповідно до Правила 34.3.1 (б).

б) При формуванні забігів рекомендується враховувати якомога більше інформації про результати всіх спортсменів і розподіляти їх так, щоб, як правило, найсильніші спортсмени потрапили до фіналу.

100 м, 200 м, 400 м

Кількість заявлених учасників	Коло 1			Коло 2			Півфінали		
	забіги	місце	час	забіги	місце	час	забіги	місце	час
9–16	2	3	2						
17–24	3	2	2						
25–32	4	3	4				2	3	2
33–40	5	4	4				3	2	2
41–48	6	3	6				3	2	2
49–56	7	3	3				3	2	2
57–64	8	3	8	4	3	4	2	4	
65–72	9	3	5	4	3	4	2	4	
73–80	10	3	2	4	3	4	2	4	
81–88	11	3	7	5	3	1	2	4	
89–96	12	3	4	5	3	1	2	4	
97–104	13	3	9	6	3	6	3	2	2
105–112	14	3	6	6	3	6	3	2	2

800 м, естафети: 4х100 м, 4х200 м, 4х400 м

Кількість заявлених учасників	Коло 1			Коло 2			Півфінали		
	забіги	місце	час	забіги	місце	час	забіги	місце	час
9–16	2	3	2						
17–24	3	2	2						
25–32	4	3	4				2	3	2
33–40	5	4	4				3	2	2
41–48	6	3	6				3	2	2
49–56	7	3	3				3	2	2
57–64	8	2	8				3	2	2
65–72	9	3	5	4	3	4	2	4	
73–80	10	3	2	4	3	4	2	4	
81–88	11	3	7	5	3	1	2	4	
89–96	12	3	4	5	3	1	2	4	
97–104	13	3	9	6	3	6	3	2	2
105–112	14	3	6	6	3	6	3	2	2

1500 м

Кількість заявлених учасників	Коло 1			Коло 2			Півфінали		
	забіги	місце	час	забіги	місце	час	забіги	місце	час
16–30	2	4	4						
31–45	3	6	6				2	5	2

46–60	4	5	4				2	5	2
61–75	5	4	4				2	5	2

5000 м

Кількість заявлених учасників	Коло 1			Коло 2			Півфінали		
	забіги	місце	час	забіги	місце	час	забіги	місце	час
20–40	2	5	5						
41–60	3	8	6				2	6	3
61–80	4	6	6				2	6	3
81–100	5	5	5				2	6	3

10000 м

Кількість заявлених учасників	Коло 1		
	забіги	місце	час
28–54	2	8	4
55–81	3	5	5

Для окремих спортивних класів повинні застосовуватися наступні таблиці. Для всіх інших класів, не зазначених у наведених нижче таблицях, повинні застосовуватися вищезазначені таблиці, або інші, на розсуд технічного делегата.

100 м, 200 м, 400 м, 800 м (Т11–12)

Кількість заявлених учасників	Коло 1			Коло 2			Півфінали		
	забіги	місце	час	забіги	місце	час	забіги	місце	час
5–8	2	1	2						
9–12	3	1	1						
13–16	4	1	4				2	1	2
17–20	5	1	7				3	1	1
21–24	6	1	6				3	1	1
25–28	7	1	5				3	1	1
29–32	8	1	8	4	1	4	2	1	2

1500 м (Т11–12)

Кількість заявлених учасників	Коло 1			Коло 2			Півфінали		
	забіги	місце	час	забіги	місце	час	забіги	місце	час
7–12	2	2	2						
13–18	3	1	3						

5000 м, 10000 м (Т11–12)

Кількість заявлених учасників	Коло 1			Коло 2			Півфінали		
	забіги	місце	час	забіги	місце	час	забіги	місце	час
11–20	2	3	4						
21–30	3	2	4						

1500 м, 5000 м (Т32–34 та Т51–54)

Кількість заявлених учасників	Коло 1			Коло 2			Півфінали		
	забіги	місце	час	забіги	місце	час	забіги	місце	час
11–20	2	3	4						
21–30	3	3	1						
31–40	4	4	4				2	3	4

10000 м (Т32–34 та Т51–54)

Кількість заявлених учасників	Коло 1			Коло 2			Півфінали		
	забіги	місце	час	забіги	місце	час	забіги	місце	час
13–24	2	4	4						
25–36	3	3	3						
37–48	4	3	0						

**4х100 м, 4х100 м універсальна естафета, 4х400 м
(Т11–13, Т32–34 та Т51–52 та Т53–54)**

Кількість заявлених учасників	Коло 1			Коло 2			Півфінали		
	забіги	місце	час	забіги	місце	час	забіги	місце	час
5–8	2	0	4						
9–12	3	0	4						
13–16	4	0	8				2	0	4

34.2. Рейтинги і формування забігів

34.2.1. В першому колі змагань учасники розподіляються по забігах за допомогою зигзагоподібного порядку («змійкою») причому жеребкування визначається відповідним списком дійсних результатів показаних в певний період часу.

а) Після першого кола змагань спортсменів розподіляють по забігам у наступних колах таким чином:

У видах від 100 м до 400 м включно і естафетах до 4х400 м включно розподіл ґрунтується на зайнятому місці і показаному часі у кожному попередньому колі. З цієї метою визначається наступний рейтинг учасників:

- 1) Переможець забігу, що показав кращий результат;
- 2) Переможець забігу, що показав другий результат;
- 3) Переможець забігу, що показав третій результат, і т. д.;
- 4) Спортсмен, що показав кращий час з тих, що зайняли другі місця;
- 5) Спортсмен, що показав другий час з тих, що зайняли другі місця;
- 6) Спортсмен, що показав третій час з тих, що зайняли другі місця і т. д.;
- (Закінчуючи наступними)
- 7) Спортсмен, що потрапив в наступне коло з кращим часом;
- 8) Спортсмен, що потрапив в наступне коло з другим кращим часом;
- 9) Спортсмен, що потрапив в наступне коло з третім кращим часом і т. д.

б) У інших видах для розподілу спортсменів використовуватимуться списки заздалегідь заявлених результатів, які змінюються тільки при поліпшенні результатів, показаних під час проведення більш раннього кола (кіл).

в) Учасники розподіляються по забігах у так званому зигзагоподібному порядку («змійкою»), тобто, наприклад, 3 забіги включають наступних спортсменів:

А	1	6	7	12	13	18	19	24
Б	2	5	8	11	14	17	20	23
В	3	4	9	10	15	16	21	22

г) У всіх випадках порядок проведення забігів буде визначений жеребкуванням після того як визначений склад забігів.

34.3. Жеребкування доріжок

34.3.1. Для дистанцій від 100 м до 800 м включно та естафет до 4х400 м включно, де змагання проводять послідовно у декілька кіл, доріжки розподіляють таким чином:

а) У першому колі та будь-якому додатковому кваліфікаційному колі відповідно до Правила 34.1 порядок доріжок визначається жеребкуванням;

б) Для наступних кіл визначається рейтинг учасників після кожного кола згідно з процедурою, зазначеною вище.

На стадіоні з вісьмома доріжками проводяться три жеребкування. Якщо кількість доріжок менша або більша за вісім, використовуються принципи наведеної нижче системи з необхідними модифікаціями:

**Таблиця розподілу доріжок
ЖЕРЕБКУВАННЯ ДОРІЖОК
(на основі процедури ранжування)**

Дистанція	1-ше жеребкування	2-ге жеребкування	3-тє жеребкування
100 м	3, 4, 5 і 6	2 і 7	1 і 8

Дистанція	1-ше жеребкування	2-ге жеребкування	3-тє жеребкування
200 м	5, 6 і 7	3, 4 і 8	1 і 2
400 м та естафети (до/включно з 4х400 м) і 800 м	4, 5, 6 і 7	3 і 8	1 і 2

ЖЕРЕБКУВАННЯ VI ДОРІЖКИ (на основі процедури ранжування)

	1-ше жеребкування	2-ге жеребкування	3-тє жеребкування
УСІ ДИСТАНЦІЇ	3/4 і 5/6	7/8	1/2

34.4. Змагання в одне коло

34.4.1. Для всіх бігових змагань, де проводиться лише одне коло (фінал), доріжки/стартові позиції визначаються жеребкуванням та для бігових змагань, які повністю проводяться у межах однієї доріжки (тобто 100 м, 200 м, 400 м, 4х100 м), доріжки розподіляються на основі ранжування, визначеного відповідно до списку дійсних результатів, досягнутих протягом визначеного періоду.

34.4.2. Якщо прийнято рішення про проведення серії забігів замість кіл і фіналів, у регламентах змагань мають бути визначені всі відповідні аспекти, включаючи формування забігів, жеребкування та метод визначення підсумкових результатів.

34.4.3. Спортсмену не дозволяється брати участь у забігу або на доріжці, крім тих, що вказані в протоколі, за винятком обставин, які, на думку рефері, виправдовують таку зміну.

34.5. Кваліфікація у наступні кола змагань

34.5.1. У всіх кваліфікаційних колах, якщо інше не передбачено альтернативними таблицями, дозволеними відповідно до Правил 34.2, щонайменше перші та другі місця у кожному забігу кваліфікуються до наступного кола. Рекомендується, щоб, за можливості, щонайменше три спортсмени з кожного забігу кваліфікувалися.

За винятком випадків, коли застосовується Правило 35, інші спортсмени можуть кваліфікуватися за місцем або часом відповідно до Правил 34.2, конкретного технічного регламенту або рішення технічних делегатів. Коли спортсмени кваліфікуються за часом, має застосовуватися лише одна система хронометражу.

34.6. Одноденні змагання

34.6.1. У змаганнях спортсмени можуть бути розподілені по забігах, ранжовані та/або розподілені по доріжках згідно з чинними регламентами змагань або будь-яким іншим методом, визначеним організаційним комітетом, але бажано з попереднім повідомленням спортсменів та їхніх представників.

34.7. Мінімальний час між колами змагань

34.7.1. Наступні мінімальні часові інтервали повинні бути дотримані, якщо це можливо, між останнім забігом будь-якого кола та першим забігом наступного кола або фіналу:

До 200 м включно:	45 хвилин
Понад 200 м до 1000 м включно:	90 хвилин
Понад 1000 м:	інший день

35. Рівність результатів

35.1. Нічия

Якщо судді на фініші або судді фотофінішу не можуть визначити місця спортсменів за будь-яким місцем, результат вважається нічиєю, і вона зберігається.

35.2. Рівність результатів згідно позиції у рейтингу

Якщо виникає нічия для будь-якої позиції у рейтингу, старший суддя фотофінішу повинен врахувати фактичний час, продемонстрований спортсменами, до 0.001 секунди. Якщо він також однаковий, результат вважається нічиєю, і проводиться жеребкування для визначення вищої позиції в рейтингу.

35.3. Рівність результатів за останнє кваліфікаційне місце на основі місця

35.3.1. Якщо після застосування Правила 35.1 є рівність результатів за останнє кваліфікаційне місце на основі місця, і є доступні доріжки або позиції (включаючи спільну доріжку в забігах на 800 м), спортсмени, які розділили місце, допускаються до наступного кола. Якщо це неможливо, проводиться жеребкування для визначення, який спортсмен(и) потрапить у наступне коло.

35.3.2. Якщо кваліфікація до наступного раунду базується на місці та часі (наприклад, перші три у кожному з двох забігів плюс два наступних найшвидших), і є рівність результатів за останнє кваліфікаційне місце на основі місця, допуск спортсменів, які розділили місце, до наступного кола зменшить кількість спортсменів, які кваліфікуються за часом.

35.4. Рівність результатів за останнє кваліфікаційне місце на основі часу

35.4.1. Якщо є рівність результатів за останнє кваліфікаційне місце на основі часу, старший суддя фотофінішу повинен врахувати фактичний час, зареєстрований спортсменами, до 0.001 секунди. Якщо він також однаковий, результат вважається нічиєю. Якщо є доступні доріжки або позиції (включаючи спільну доріжку в забігах на 800 м), спортсмени, які розділили місце, допускаються до наступного кола. Якщо це неможливо, проводиться жеребкування для визначення, який спортсмен(и) потрапить у наступне коло.

36. Естафетний біг

36.1. Лінії шириною 50 мм повинні бути нанесені поперек доріжки для позначення дистанцій етапів і визначення лінії старту.

36.2. В естафетному бігу серед спортсменів, які пересуваються самостійно (4x100 м, 4x200 м), а також для першого та другого етапів в універсальній естафеті 4x100 м, кожна зона передачі палички має бути 30 м завдовжки, а лінія старту знаходиться на відстані 20 м від початку зони. У перегонах на спортивних кріслах колісних (4x100 м і 4x400 м), а також для третього етапу в універсальній естафеті 4x100 м, зона передачі має бути 40 м завдовжки, а лінія старту знаходиться на відстані 30 м від початку зони. Зони передачі починаються та закінчуються на краях ліній зони, найближчих до лінії старту, у напрямку бігу. Для кожної передачі, що проводиться на доріжках, призначений офіційний представник повинен переконатися, що спортсмени правильно розташовані у своїй зоні передачі. Призначені офіційні особи також повинні стежити за дотриманням Правил 36.3.

36.3. Коли вся або перша частина естафетного забігу проводиться на доріжках, спортсмен або гайд може нанести одну контрольну мітку на своїй доріжці за допомогою клейкої стрічки розміром максимум 5 см x 40 см, яскравого кольору, який не можна сплутати з іншими постійними розмітками. Жодних інших міток використовувати не дозволяється. Судді повинні вимагати від відповідного спортсмена(-ів) адаптувати або видалити мітки, які не відповідають цьому правилу. Якщо цього не зроблено, судді повинні видалити мітки самостійно.

36.4. Естафетна паличка є цілісною, гладкою, порожнистою трубкою круглою в перетині, зробленою з дерева, металу або іншого твердого матеріалу. Довжина палички повинна становити від 28 см до 30 см. Зовнішній діаметр – 40 мм (± 2 мм), а вага не повинна бути меншою за 50 г. Паличка повинна бути пофарбована в яскравий колір, щоб бути легко помітною під час бігу.

а) Естафетна паличка повинна використовуватися у всіх естафетних забігах, які проводяться на стадіоні, і переноситися вручну протягом усього забігу, за винятком випадків, зазначених у Правилі 36.6 для естафет на спортивних кріслах колісних, естафет для спортсменів із ампутацією та універсальної естафети 4x100 м.

б) Спортсменам та гайдам заборонено використовувати рукавички або наносити матеріали чи речовини на руки для кращого утримання естафетної палички.

в) Якщо паличка впала, її повинен підняти спортсмен або гайд, який її впустив. Вони можуть залишити свою доріжку, щоб підняти її, за умови, що це не скоротить дистанцію, яку вони мають подолати. Крім того, якщо паличка впала таким чином, що вона перемістилася вбік або вперед у напрямку бігу (включаючи перетин фінішної лінії), спортсмен або гайд, який її впустив, після підняття повинен повернутися принаймні до точки, де паличка востаннє

перебувала в його руці, перш ніж продовжити біг. Якщо ця процедура дотримана і жодному іншому спортсмену чи гайду не було перешкоджено, падіння палички не призведе до дискваліфікації.

Якщо спортсмен або гайд не дотримується цього правила, їхня команда буде дискваліфікована.

36.5. Естафетна паличка повинна передаватися в межах зони передачі. Передача палички починається, коли її вперше торкається приймаючий спортсмен або гайд, і завершується в момент, коли паличка знаходиться тільки в руці приймаючого спортсмена або гайда. Відносно зони передачі визначальним є лише положення палички, а не положення тіл спортсменів. Передача палички поза межами зони передачі призводить до дискваліфікації. У разі необхідності застосовується Правило 24.1 (б).

36.6. Спортсмени та гайди до і/або після завершення передачі повинні залишатися на своїх доріжках або у своїх зонах, або зберігати свою позицію, поки траса не буде вільною, щоб уникнути перешкод для інших спортсменів та гайдів. Правило 23.2 та Правило 24 не застосовуються до цих спортсменів і гайдів. Якщо спортсмен або гайд заважає члену іншої команди, виходячи за межі своєї позиції або доріжки після завершення свого етапу, застосовується Правило 23.1.

36.7. Передача палички в естафетах класів T11–13.

а) Естафетну паличку може нести як спортсмен, так і гайд.

б) Передачу естафетної палички можуть здійснювати без обмежень як гайди, так і спортсмени, лише за умови, що правила надання допомоги виконані.

в) Передача вважається правильною, коли той, хто передає паличку, передає її отримувачу в межах зони передачі.

г) Якщо спортсмен та/або гайд, який приймає паличку, залишив зону передачі передчасно, вони можуть повернутися в зону передачі, щоб отримати паличку (наприклад, якщо вони вийшли занадто рано).

д) Один (1) асистент на кожен етап передачі дозволяється на доріжці для допомоги у позиціонуванні будь-якого спортсмена T12, який змагається без гайда. Асистент повинен залишити змагальну зону перед початком змагання та залишатися у визначеному технічними офіційними місці, яке не перешкоджає проведенню забігу. У разі порушення цього правила спортсмен отримує попередження або дискваліфікується.

36.8. Якщо під час забігу спортсмен бере або піднімає естафетну паличку іншої команди, його команда буде дискваліфікована. Інша команда не повинна бути покарана, якщо не отримала перевагу.

36.9. Кожен член естафетної команди може пробігти лише один етап. Будь-які чотири спортсмени разом із їх гайдами, які заявлені для участі в змаганнях, можуть бути використані у складі естафетної команди для будь-якого раунду. Однак, після початку участі естафетної команди у змаганнях, до чотирьох

додаткових спортсменів, які були зареєстровані на цю ж дистанцію, та їх гайди можуть бути використані як заміни у складі команди. Якщо команда не дотримується цього правила, вона дискваліфікується.

36.10. Склад команди та порядок бігу в естафеті повинні бути офіційно оголошені не пізніше, ніж за одну годину до часу першого виклику (часу, коли спортсмени мають бути присутні у кімнаті збору учасників) для першого забігу кожного кола змагань. Подальші зміни повинні бути підтверджені медичним представником, призначеним організаційним комітетом, і можуть бути внесені лише до часу останнього виклику (часу, коли спортсмени залишають кімнату збору) для відповідного забігу, у якому бере участь команда. Команда має змагатися у заявленому складі та порядку. Якщо команда не дотримується цього правила, вона дискваліфікується.

На змаганнях естафети можуть проводитися відповідно до груп спортивних класів і пов'язаних вимог до складу команд, зазначених у таблиці нижче.

Спортивний клас (-и)	Вимоги до формування команд для естафети
T11–13	Повинна включати мінімум одного (1) спортсмена класу T11 і може лише включати максимум одного (1) спортсмена класу T13.
T33–34	Повинна включати мінімум одного (1) спортсмена класу T33.
T35–38	Може включати не більше двох (2) спортсменів класу T38.
T42–47, T61–64	Може включати не більше двох (2) спортсменів класу T46/47 .
T51–52	Повинна включати принаймні одного (1) спортсмена класу T51.
T53–54	Повинна включати принаймні одного (1) спортсмена класу T53.

Склад команди, порядок бігу та відповідні спортивні класи для універсальної естафети 4x100 м визначені наступним чином:

- У команді має бути два (2) чоловіки та дві (2) жінки, які відповідають критеріям.
- Максимум два (2) спортсмени мають бути обрані з наступних спортивних класів: T13, T46/47, T38, T54.
- Решта два (2) спортсмени мають бути обрані з будь-яких інших спортивних класів, зазначених у таблиці нижче.
- Порядок бігу має відповідати таблиці нижче:

Порядок бігу	Відповідні класи
Перший етап	T11–13
Другий етап	T42–47, T61–64
Третій етап	T35–38
Четвертий етап	T33–34, T51–54

36.11. Естафетний біг 4x100 м, включаючи універсальну естафету 4x100 м, проводиться повністю по доріжках.

36.12. Естафетний біг 4x200 м може проводитися в одному з наступних форматів:

а) за можливості, повністю по окремих доріжках (чотири віражі по окремих доріжках);

б) по окремих доріжках перші два етапи, а також частина третього етапу до найближчої лінії перед виходом на спільну доріжку, де спортсмени можуть залишити свої доріжки (три віражі по окремих доріжках);

в) по окремих доріжках на першому етапі до найближчої лінії перед виходом на спільну доріжку, де спортсмени можуть залишити свої доріжки (один віраж окремих по доріжках).

36.13. Естафетний біг 4x400 м може проводитися в одному з наступних форматів:

а) по окремих доріжках на першому етапі, а також частині другого етапу до найближчої лінії перед виходом на спільну доріжку, де спортсмени можуть залишити свої доріжки (три віражі по окремих доріжках);

б) по окремих доріжках на першому етапі до найближчої лінії перед виходом на спільну доріжку, де спортсмени можуть залишити свої доріжки (один віраж по окремих доріжках).

36.14. У всіх передачах естафети спортсменам не дозволяється починати біг або рух на спортивному кріслі колісному за межами зон передачі та вони повинні стартувати в межах зони. У разі порушення цього правила команда спортсмена буде дискваліфікована.

36.15. Спортсмени/гайди, які біжать на третьому і четвертому етапах естафети 4x400 м, повинні, за вказівкою призначеного судді, розташуватися у своїх позиціях очікування в тому ж порядку (від внутрішньої до зовнішньої доріжки), як і порядок відповідних членів їхньої команди під час виходу на останній віраж. Після того, як спортсмени/гайди, які наближаються, пройшли цю точку, спортсмени/гайди, що чекають, повинні зберігати свій порядок і не змінювати позиції на початку зони передачі. У разі порушення цього правила команда буде дискваліфікована. В естафетах на спортивних кріслах колісних, естафетному бігу спортсменів класів T11–13 (тобто за участю гайдів) та універсальній естафеті 4x100 м, якщо естафета проводиться по окремих доріжках, кожній команді виділяються дві суміжні доріжки. Спортсмени/гайди можуть використовувати будь-яку з виділених їм двох розташованих поруч доріжок. Впоперек двох розташованих поруч доріжок прокреслюються лінії для позначення дистанцій етапів і ліній старту. Такі зміни стосуються доріжок 1, 3, 5 та 7. Позначення старту і коридорів передачі має бути здійснено стрічкою того самого кольору і ширини, що і існуючі позначення доріжок.

36.16. У будь-яких естафетних змаганнях, коли біг проводиться не по окремих доріжках, включаючи, де це доречно, естафети 4х200 м і 4х400 м, спортсмени/гайди, які чекають, можуть зайняти положення усередині загальної доріжки у міру того, як до них наближаються бігуни попереднього етапу, за умови, що вони не штовхають інших учасників і не заважають їм продовжувати біг. У естафеті 4х200 м і 4х400 м спортсмени/гайди, які чекають, повинні зберігати порядок відповідно до Правила 36.15. Якщо спортсмен/гайд не виконує цього Правила, його команду буде дискваліфіковано.

36.17. У будь-якій естафеті на спортивних кріслах колісних, коли окремі доріжки не використовуються, включаючи, за можливості, 4х200 м і 4х400 м, спортсмени, які очікують, будуть розміщені на двох сусідніх доріжках у порядку відповідно до Правила 36.15. Спортсмени, які очікують, можуть використовувати будь-яку з цих двох доріжок, але повинні залишатися на цих двох доріжках до завершення передачі. У естафетах на спортивних кріслах колісних спортсмени, які очікують, не можуть займати внутрішню позицію чи будь-яку іншу позицію, окрім двох виділених доріжок. Якщо спортсмен не дотримується цього правила, його команда буде дискваліфікована.

36.18. У випадку естафет, які не охоплені цими Правилами, відповідні регламенти змагань мають визначити будь-які особливі правила, які слід застосовувати, та метод, за яким має проводитися естафета.

ТЕХНІЧНІ ВИДИ

37. Загальні положення

37.1. Пробні спроби на місці проведення змагань

37.1.1. Кожен спортсмен може зробити пробні (тренувальні) спроби в секторі для змагань до їх початку. У метаннях пробні спроби повинні виконуватися в порядку, визначеному жеребкуванням, і завжди під наглядом суддів.

37.1.2. Після початку змагань спортсменам забороняється використовувати для пробних спроб:

- а) доріжку для розбігу чи зону відштовхування;
- б) знаряддя;
- в) коло чи доріжку, або територію у межах сектора зі знаряддям або без нього.

Використання знаряддя поза межами кола чи доріжки заборонено у будь-який час.

37.2. Відмітки (маркери)

а) У технічних видах, де використовується доріжка для розбігу, відмітки повинні бути розташовані вздовж доріжки, за винятком стрибків у висоту, де відмітки можуть бути розміщені на доріжці. Спортсмен може використовувати

одну або дві відмітки (надані або схвалені організаційним комітетом змагань) для допомоги у розбігу та відштовхуванні. Якщо такі відмітки не надаються, можна використовувати клейку стрічку, але не крейду чи подібні речовини, які залишають незмивні сліди.

б) У метаннях із кола спортсмен може використовувати лише одну відмітку. Ця відмітка може бути розташована тільки на землі в зоні безпосередньо позаду або поруч із колом. Вона повинна бути тимчасовою, встановлюватися лише на час спроби відповідного спортсмена й не повинна заважати суддям. Особисті відмітки не дозволяється розміщувати у зоні приземлення або біля неї.

в) Судді повинні вказати відповідному спортсмену та скоригувати або прибрати розмітки, які не відповідають цим правилам. Якщо спортсмен цього не зробить, судді самі повинні прибрати їх.

37.3. Показові маркери та вітряні флюгери

а) Окремий прапорець або маркер може бути розташований для відмітки існуючих світових рекордів і, за необхідності, регіональних, національних або рекордів відповідних змагань.

б) Один або більше вітряних флюгерів повинні бути розміщені у відповідному місці у всіх стрибкових видах, метанні диска та метанні спису, щоб показувати спортсменам напрям і силу вітру.

37.4. Порядок участі у змаганні та спроби

37.4.1. За винятком випадків, коли застосовується Правило 37.5 або відповідні регламенти встановлюють інше, спортсмени повинні змагатися в порядку, визначеному жеребкуванням. Якщо спортсмен за власним бажанням робить спробу в порядку, відмінному від попередньо визначеного, це вважається неспортивною (неестичною) поведінкою і застосовуються відповідні заходи (дискваліфікація). У разі попередження результат спроби (дійсний чи невдалий) враховується.

Якщо проводиться кваліфікаційне коло, для фіналу здійснюється нове жеребкування.

37.5. За винятком стрибків у висоту та метань зі станка, жоден спортсмен не може мати більше однієї спроби, зафіксованої в будь-якому колі змагань.

У всіх технічних видах, за винятком стрибків у висоту, коли кількість учасників перевищує вісім, кожен спортсмен має право на три спроби, і вісім спортсменів з найкращими дійсними результатами мають право на три додаткові спроби, якщо інше не визначено відповідними регламентами.

37.6. Фіксація спроб

Результат кожної зарахованої спроби, за виключенням стрибка у висоту, повинен бути вказаний виміряним результатом.

37.7. Завершення спроб

Суддя не піднімає білий прапор для позначення зарахованої спроби до моменту її завершення. Суддя може переглянути своє рішення, якщо вважає, що підняв неправильний прапор.

Завершення зарахованої спроби визначається наступним чином:

а) У стрибках у висоту – після того, як суддя визначив, що порушень цих Правил не було.

б) У горизонтальних стрибках – після того, як спортсмен залишив зону приземлення відповідно до цих Правил.

в) У метаннях для спортсменів, які пересуваються самостійно – після того, як спортсмен залишив коло чи доріжку для розбігу відповідно до цих Правил.

г) У метаннях із положення сидячи – після того, як снаряд приземлився у дозволений зоні.

37.8. Кваліфікаційні кола (раунди) змагань

У технічних видах проводиться кваліфікаційний раунд, якщо кількість спортсменів надто велика, щоб забезпечити задовільне проведення змагань в одному раунді (фіналі). У випадках, коли проводиться кваліфікаційний раунд, усі спортсмени беруть у ньому участь і проходять кваліфікацію через цей раунд, за винятком випадків, коли організація, яка контролює змагання, дозволяє проведення додаткових кваліфікаційних раундів для одного або декількох видів, або одночасно, або під час попередніх змагань. У таких випадках може бути визначено, які спортсмени матимуть право брати участь та в якому раунді. Такі процедури й інші методи (наприклад, досягнення кваліфікаційних нормативів протягом визначеного періоду, визначене місце на певних змаганнях або рейтинг) участі спортсменів та визначення раунду, у якому вони беруть участь, мають бути зазначені у регламенті для кожного змагання. Результати, показані у попередньому раунді, не враховуються у фінальних змаганнях.

37.9. Групування

Спортсмени зазвичай поділяються на дві або більше груп випадковим чином, але, якщо можливо, спортсмени з однієї країни чи команди мають бути розподілені по різних групах. Якщо немає умов для одночасного виступу груп в однакових умовах, кожна група повинна починати свої пробні спроби відразу після завершення виступів попередньої групи.

37.10. Рекомендації

Рекомендується, щоб у змаганнях, які тривають більше трьох днів, був передбачений день відпочинку між кваліфікаційними змаганнями та фіналами у стрибках у висоту.

37.11. Умови кваліфікації

37.11.1. Умови кваліфікації, кваліфікаційний норматив і кількість спортсменів у фіналі визначаються технічним делегатом(-ами). Якщо технічного делегата(-ів) не призначено, ці умови визначаються оргкомітетом змагань.

Бажано, щоб у фіналі брало участь щонайменше 12 спортсменів, якщо інше не зазначено у регламенті змагань.

37.11.2. У кваліфікаційному раунді, за винятком стрибків у висоту, кожному спортсмену дозволяється виконати до трьох спроб. Як тільки спортсмен досягає кваліфікаційного нормативу, він припиняє участь у кваліфікаційному раунді.

37.11.3. У кваліфікаційному раунді стрибків у висоту спортсмени, які не вибули після трьох послідовних невдалих спроб, продовжують змагатися до завершення останньої спроби на висоті, встановленій як кваліфікаційний норматив, у випадку, якщо кількість спортсменів для фіналу не досягнута. Як тільки визначено, що спортсмен буде у фіналі, він припиняє участь у кваліфікаційному раунді.

37.11.4. Якщо жоден спортсмен не виконав встановлений кваліфікаційний норматив або його виконали менше спортсменів, ніж потрібно, то група фіналістів буде розширена до потрібного числа за рахунок додавання спортсменів відповідно до результатів, показаних у кваліфікаційних змаганнях. У випадку останнього кваліфікаційного місця, якщо два або більше спортсменів мають однакову найкращу відстань або висоту за загальними результатами змагань. Якщо встановлено, що все ще існує рівність результатів, спортсмени, які розділили місце, допускаються до фіналу.

37.11.5. Якщо кваліфікаційний раунд у стрибках у висоту проводиться у двох одночасних групах, рекомендується піднімати планку на кожну висоту одночасно в обох групах. Також рекомендується, щоб склад груп був приблизно рівноцінним.

37.12. Час на виконання спроб

Суддя, відповідальний за проведення спроби, повідомляє спортсмену, що все готово до початку спроби, і час, відведений для цієї спроби, починається з цього моменту.

Якщо після початку відліку часу спортсмен вирішує не виконувати спробу, вона вважається невдалою, як тільки закінчиться відведений час.

Нижченаведені часові ліміти не можуть бути перевищені. Якщо час перевищено, спроба вважається невдалою:

Індивідуальні змагання

Кількість спортсменів, які залишилися у змаганні	Стрибок у висоту	Інші змагання для спортсменів, що пересуваються самостійно	Метання на стільці
Більше 3 (або для першої спроби кожного спортсмена)	1 хвилина	1 хвилина	1 хвилина
2 або 3	1,5 хвилини	1 хвилина	1 хвилина
1	3 хвилини	-	-
Послідовні спроби	2 хвилини	2 хвилини	1 хвилина

37.13. Заміна спроб

Якщо з будь-якої причини, що не залежить від спортсмена, він зазнав перешкод під час виконання спроби і не зміг її завершити або спробу неможливо коректно зафіксувати, рефері має повноваження надати йому заміну спроби або відновити час, повністю чи частково. Зміна порядку виконання спроб не допускається. Розумний час має бути наданий для виконання заміни спроби відповідно до конкретних обставин. У випадках, коли змагання вже просунулися вперед, перш ніж було прийнято рішення про заміну спроби, ця спроба має бути виконана до початку всіх наступних спроб.

37.14. Відсутність під час змагань

Спортсмен не може залишати безпосередню зону проведення змагань під час їх перебігу, якщо тільки це не дозволено суддею, і спортсмен не супроводжується офіційною особою. За можливості, спочатку має бути зроблено попередження, але за повторні випадки або у серйозних ситуаціях спортсмен має бути дискваліфікований. Якщо спортсмен відсутній під час своєї чергової спроби, вона буде зарахована як невдала після завершення відведеного часу на виконання спроби.

37.15. Зміна місця проведення змагань

Технічний делегат або відповідний суддя має повноваження змінити місце проведення змагань, якщо, на їхню думку, умови це виправдовують. Така зміна має бути здійснена лише після завершення кола спроб.

37.16. Результат

Кожному спортсмену зараховується найкраща зі всіх його спроб, включаючи, у разі стрибків у висоту, ті, що були виконані для визначення переможця у випадку рівності результатів за перше місце.

37.17. Рівність результатів

За винятком стрибків у висоту, друга за результатом найкраща спроба спортсменів із однаковими найкращими результатами визначає, чи має місце рівність. У разі необхідності враховується третя спроба і так далі. Якщо після застосування цього правила спортсмени залишаються рівними, вважається, що рівність зберігається.

За винятком стрибків у висоту, у разі рівності результатів за будь-яке місце, включаючи перше, рівність зберігається.

37.18. Техніка підстрибування

Для спортсменів класів T42–T44 дозволяється техніка підстрибування під час розбігу у стрибкових видах.

ВЕРТИКАЛЬНІ СТРИБКИ

38. Загальні положення

Перед початком змагань старший суддя має оголосити спортсменам початкову висоту та наступні висоти, на які буде піднято планку після завершення кожного кола спроб, доки не залишиться лише один спортсмен, який виграв змагання, або якщо буде зафіксована рівність за перше місце.

38.1. Спроби

Спортсмен може почати стрибати з будь-якої висоти, оголошеної раніше старшим суддею, і може виконувати стрибки на свій розсуд на будь-якій наступній висоті. Три послідовні невдалі спроби, незалежно від висоти, на якій вони виконувалися, позбавляють права на подальші стрибки, за винятком випадку рівності за перше місце.

Це правило означає, що спортсмен може пропустити другу або третю спробу на певній висоті (після невдалої першої чи другої спроби) і все одно виконати стрибок на наступній висоті.

Якщо спортсмен пропускає спробу на певній висоті, він не може виконати будь-яку подальшу спробу на цій висоті, за винятком випадків додаткових стрибків для визначення переможця.

38.2. Продовження спроб

Навіть якщо всі інші спортсмени завершили свої виступи, спортсмен має право продовжувати стрибки, доки він не втратить право на подальшу участь у змаганнях.

38.3. Умови підняття планки

До тих пір, поки не залишиться один учасник, який виграв змагання:

а) Планка повинна підніматися не менш, ніж на 2 см у стрибках у висоту після кожного кола спроб, і

б) Інтервал підвищення планки не повинен збільшуватися.

Ці правила не застосовуються, якщо спортсмени, які залишаються в змаганнях, погоджуються підняти планку безпосередньо до висоти світового рекорду.

Після того як спортсмен виграє змагання, висоту чи висоти, на які буде піднято планку, визначає спортсмен після консультації з відповідним суддею або рефері.

38.4. Вимірювання

38.4.1. Усі вимірювання виконуються в повних сантиметрах, перпендикулярно від землі до найнижчої частини верхньої сторони планки.

38.4.2. Будь-яке вимірювання нової висоти має виконуватись до того, як спортсмени почали виконувати спроби на цій висоті. Повторне вимірювання необхідне, якщо планка була замінена. У всіх випадках, коли встановлюються рекорди, судді також повинні повторно перевіряти вимірювання перед кожною

наступною спробою рекорду, якщо до планки торкалися з моменту останнього вимірювання.

38.5. Протезні пристрої

Для спортсменів, які беруть участь у стрибках у висоту у спортивних класах Т61–64, використання протезних пристроїв є обов'язковим. Відповідний суддя повинен переконатися:

а) Якщо протезний пристрій було втрачено під час розбігу, спортсмен не може продовжувати без нього. Спортсмен повинен закріпити/налаштувати протезний пристрій і продовжити спробу, якщо це відбудеться у межах часу, відведеного на виконання спроби.

б) Якщо протезний пристрій було втрачено під час виконання стрибка, і цей пристрій при цьому не перетинає планку, спроба вважається невдалою і буде зафіксована як така.

38.6. Планка

Планка повинна бути виготовлена зі скловолокна або іншого відповідного матеріалу, але не з металу, і бути круглою у перетині, за винятком кінцевих частин. Вона має бути пофарбована так, щоб бути видимою для всіх спортсменів із зором. Загальна довжина планки для стрибків у висоту становить $4,00 \text{ м} \pm 0,02 \text{ м}$. Максимальна вага планки для стрибків у висоту – 2 кг. Діаметр круглої частини планки становить $30 \text{ мм} \pm 1 \text{ мм}$.

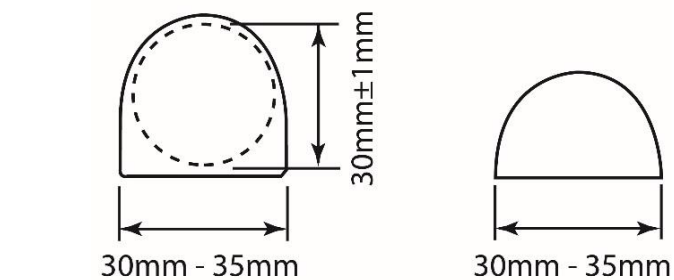
Планка складається з трьох частин: круглої основної частини та двох кінцевих частин, кожна з яких має ширину 30–35 мм і довжину 0,15–0,20 м, щоб утримуватись на кронштейнах стоек.

Кінцеві частини повинні мати єдиний чіткий плоский зріз, поверхнею якого планка встановлюється на кронштейнах стоек.

Ця плоска поверхня не може бути вищою за центр вертикального перерізу планки. Кінцеві частини мають бути твердими та гладкими. Вони не повинні бути виготовлені з гуми чи іншого матеріалу, який збільшує тертя між ними та опорами.

Планка не повинна мати перекосів і, перебуваючи на місці, може прогинатися максимум на 20 мм.

Контроль пружності: Повісити вантаж вагою 3 кг посередині планки в робочому положенні. Планка може прогинатися максимум на 70 мм у стрибках у висоту.

Малюнок 7 – Альтернативні кінці планки

38.7. Розподіл місць

Якщо два або більше спортсменів подолали однакову фінальну висоту, порядок визначення місць буде таким:

а) Спортсмен, який виконав найменшу кількість спроб на останній подоланій висоті, отримує вищу позицію.

б) Якщо спортсмени залишаються рівними після застосування цього правила, вищу позицію отримує той, хто має меншу загальну кількість невдалих спроб протягом усіх етапів змагань, включно з останньою подоланою висотою.

в) Якщо рівність зберігається і після цього, спортсмени отримують однакове місце, за винятком визначення першого місця.

г) Якщо йдеться про перше місце, проводиться перестрибування між відповідними спортсменами, якщо не було прийнято іншого рішення заздалегідь згідно з технічними регламентами змагань або під час змагань технічним делегатом чи рефері, якщо технічний делегат не був призначений. Якщо перестрибування не проводиться, зокрема якщо на будь-якому етапі відповідні спортсмени вирішують більше не стрибати, перше місце залишається поділеним.

38.8. Перестрибування

Якщо проводиться перестрибування:

а) Усі спортсмени, які беруть у ньому участь, повинні виконувати спроби на кожній висоті, поки не буде визначено переможця або поки всі спортсмени не приймуть рішення припинити спроби.

б) Кожен спортсмен має одну спробу на кожній висоті.

г) Перестрибування починається з наступної висоти, після останньої подоланої висоти спортсменами, що беруть у ньому участь.

д) Якщо переможця не визначено, планка піднімається на 2 см, якщо більше ніж один спортсмен подолав висоту, або опускається на 2 см, якщо всі учасники зазнали невдачі.

є) Якщо спортсмен не виконує спробу на певній висоті під час перестрибування, він автоматично втрачає право на перше місце. Якщо після цього залишається лише один спортсмен, його оголошують переможцем, незалежно від того, чи подолає він цю висоту.

38.9. Зовнішні фактори

Якщо очевидно, що планка зрушилася у зв'язку зі зовнішніми обставинами, не пов'язаними з діями спортсмена (наприклад, поривом вітру):

а) Якщо така зміна положення планки сталася після того, як спортсмен подолав її, не торкнувшись, спроба вважається успішною.

б) Якщо планка була зміщена за інших обставин, спортсмену надається нова спроба.

39. Стрибок у висоту

39.1. Змагання

39.1.1. Спортсмен повинен відштовхуватися однією ногою.

39.1.2. Спроба вважається незарахованою, якщо:

а) Після стрибка планка не залишається на стійках через дію спортсмена під час стрибка, або

б) спортсмен доторкнувся до поверхні сектора, включаючи зону приземлення, розташовану за вертикальною проекцією ближнього краю планки, або між, або за межами стоек будь-якою частиною свого тіла до того, як він подолав планку. Проте, якщо під час стрибка учасник доторкнувся місця приземлення ногою, і, на думку судді, він не отримав ніякої переваги, спроба зараховується;

в) спортсмен торкається планки або вертикальної частини опор під час розбігу без виконання стрибка.

39.2. Зона розбігу та відштовхування

39.2.1. Мінімальна ширина доріжки для розбігу має становити 16 м, а мінімальна довжина – 15 м.

39.2.2. Максимальний загальний нахил вниз на останніх 15 м доріжки для розбігу та зони відштовхування не повинен перевищувати 1:167 (0,6%) уздовж будь-якого радіуса напівкруглої ділянки, з центром посередині між стойками. Зона приземлення повинна бути розташована таким чином, щоб спортсмен виконував розбіг проти нахилу.

39.2.3. Зона відштовхування повинна бути загалом рівною та вільною від будь-якого нахилу і відповідати Правилу 39.2.2

39.3. Сектор для стрибків

39.3.1. Будь-який тип стоек або опор може бути використаний за умови, що вони є жорсткими. Вони повинні мати опори для планки, міцно закріплені на них. Висота стоек повинна перевищувати фактичну висоту, на яку піднято планку, щонайменше на 0,10 м.

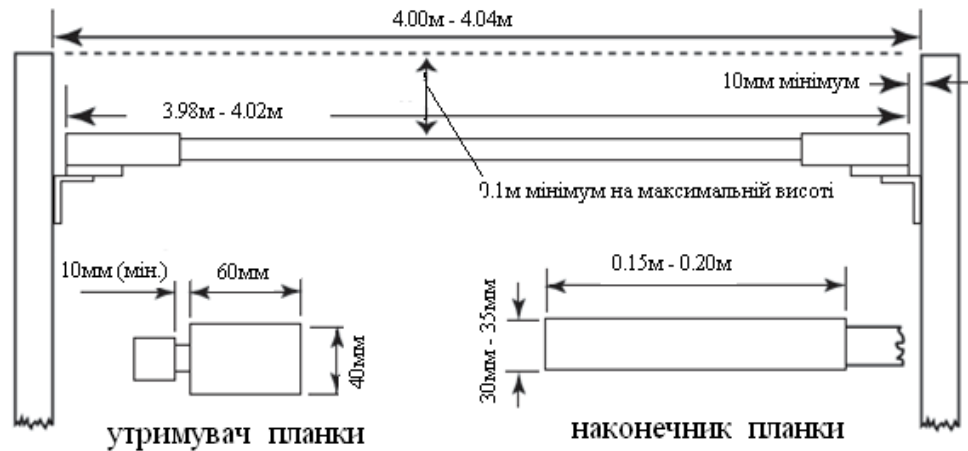
Відстань між стойками повинна бути не менш ніж 4,00 м і не більше ніж 4,04 м.

39.3.2. Стойки або опори не повинні переміщуватися під час змагань, якщо тільки рефері не вважає, що зона відштовхування або зона приземлення стала непридатною для використання. У такому випадку зміна має бути здійснена тільки після завершення раунду спроб.

39.3.3. Опори для планки повинні бути плоскими та прямокутними 40 мм завширшки та 60 мм завдовжки. Вони мають бути міцно закріплені на стойках і залишатися нерухомими під час стрибка, а також розташовуватися одна навпроти одної. Кінці планки повинні лежати на них таким чином, щоб при торканні спортсменом вона легко падала на землю, як уперед, так і назад. Поверхня опор має бути гладкою.

Опори не повинні бути виготовлені з гуми або покриті будь-яким іншим матеріалом, який збільшує тертя між ними та поверхнею планки, а також не можуть містити жодних пружин.

Опори повинні розташовуватися на однаковій висоті над зоною відштовхування безпосередньо під кожним кінцем планки.

Малюнок 8. Стойки і планка для стрибка у висоту

39.3.4. Відстань між кінцями планки та стійками повинна бути не менше 10 мм.

39.4. Зона приземлення

39.4.1. Зона приземлення повинна мати розміри не менше 5 м у довжину x 3 м у ширину x 0,7 м у висоту.

40. Бригада суддів

Для змагань зі стрибків у висоту рекомендується розподілити наявних суддів наступним чином:

40.1. Старший суддя

Старший суддя контролює весь процес змагань та перевіряє вимірювання. Він повинен мати два прапорці: білий – для позначення дійсної спроби та червоний – для позначення невдалої. Старший суддя повинен розташовуватися так, щоб мати змогу контролювати два важливі аспекти:

а) Часто трапляється, що планка, яку зачепив спортсмен, коливається на опорах. старший суддя, залежно від положення планки, повинен визначити момент, коли коливання має припинитися, і підняти відповідний прапорець – особливо у випадках, зазначених у Правилі 39.1.

б) Оскільки спортсмену заборонено торкатися планки, вертикальної площини стоек або землі за вертикальною площиною ближнього краю планки, важливо контролювати положення його ніг у ситуаціях, коли він вирішує не завершувати спробу та обходить планку збоку або проходить «під» неї.

40.2. Судді (1) та (2)

Судді (1) та (2) розташовуються з обох боків зони приземлення, злегка позаду, відповідають за повернення планки на місце у разі її падіння та допомагають старшому судді у застосуванні зазначених правил.

40.3. Суддя-секретар

Суддя-секретар – веде протокол результатів і викликає кожного спортсмена (та наступного за ним).

40.4. Суддя, відповідальний за табло

Суддя, відповідальний за табло – відображає спробу, її номер та результат.

40.5. Суддя хронометрист

Суддя, відповідальний за таймер – вказує спортсменам, скільки часу залишилося на виконання спроби.

40.6. Суддя, відповідальний за спортсменів.

ГОРИЗОНТАЛЬНІ СТИБКИ

41. Загальні положення

41.1. Розбіг

41.1.1. Мінімальна довжина доріжки для розбігу становить 40 м, виміряна від відповідної лінії відштовхування до кінця доріжки для розбігу. Її ширина має бути $1,22 \text{ м} \pm 0,01 \text{ м}$ та повинна бути позначена білими лініями завширшки 50 мм.

41.1.2. Максимальний поперечний нахил доріжки для розбігу не повинен перевищувати 1:100 (1%), якщо тільки не існують особливі обставини, що дозволяють зробити виключення. У межах останніх 40 м доріжки загальний нахил у напрямку розбігу не повинен перевищувати 1:1000 (0,1%).

41.2. Дошка для відштовхування та зона відштовхування

41.2.1. Місце відштовхування позначене дошкою, «утопленою» на рівні зони розбігу і поверхні сектора приземлення. Край дошки, ближній, до сектора приземлення вважається лінією відштовхування.

41.2.2. Конструкція. Дошка відштовхування повинна бути прямокутною, виготовленою з дерева або іншого відповідного жорсткого матеріалу, на якому шипи взуття спортсмена матимуть зчеплення і не ковзатимуть. Її довжина повинна становити $1,22 \text{ м} \pm 0,01 \text{ м}$, ширина – 20 см ($\pm 2 \text{ мм}$), а товщина – не більше 10 см. Вона повинна бути білого кольору. Щоб лінія відштовхування була чітко видимою і контрастувала з дошкою відштовхування, поверхня землі безпосередньо за лінією відштовхування повинна мати інший, ніж білий, колір.

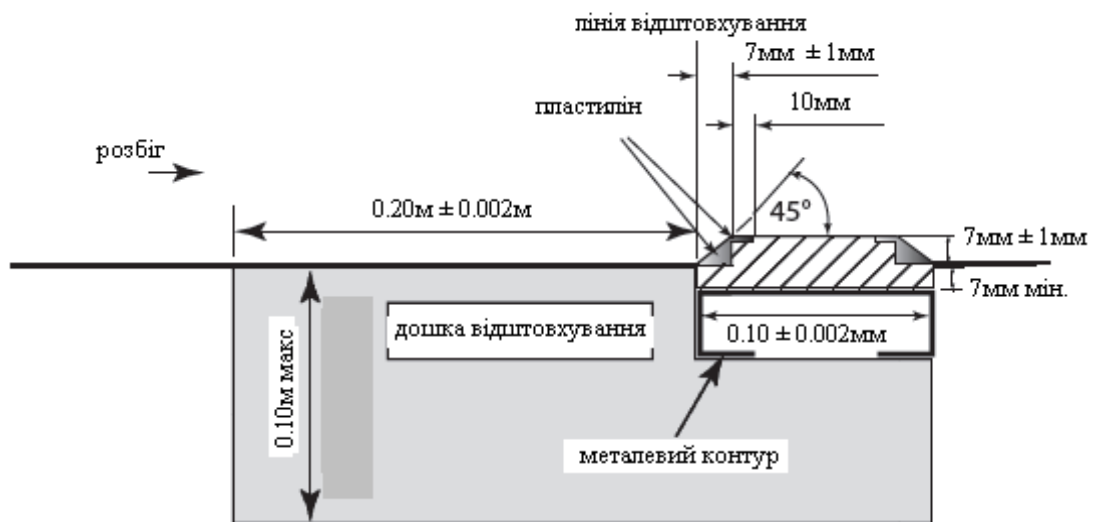
41.2.3. Використання відео або інших технологій для допомоги суддям у вирішенні питань наполегливо рекомендується на всіх рівнях змагань. Однак,

якщо технології недоступні, може використовуватися пластилінова контрольна дошка, розташована безпосередньо за лінією відштовхування.

Пластилінова контрольна дошка повинна складатися з жорсткої дошки завширшки 10 см (± 2 мм) і завдовжки $1,22 \text{ м} \pm 0,01 \text{ м}$, виготовленої з дерева або іншого відповідного матеріалу, і повинна бути пофарбована в контрастний колір до дошки відштовхування. Якщо можливо, пластилін повинен мати третій контрастний колір.

Дошка має бути встановлена в заглибленні або в спеціальній ніші в доріжці для розбігу, з боку дошки відштовхування, ближчого до зони приземлення.

Поверхня повинна підніматися від рівня дошки відштотування до висоти 7 мм (± 1 мм). Краї мають бути скошеними таким чином, щоб заглиблення, заповнене пластиліном, створювало поверхню пластиліну біля лінії відштотування під кутом 90° (див. Малюнок 9).

Малюнок 9. Дошка для відштовхування та пластиліновий індикатор заступів

Коли дошка встановлена в цьому заглибленні, вся конструкція повинна бути достатньо жорсткою, щоб витримувати повну силу натискання стопи спортсмена.

Поверхня дошки під пластиліном повинна бути виготовлена з матеріалу, на якому шипи взуття спортсмена будуть мати зчеплення і не ковзатимуть. Пластилін можна вирівнювати за допомогою валика або шкребка відповідної форми для видалення відбитка стопи спортсмена.

41.2.4. Для спортсменів у класах T11 та T12 зона відштовхування повинна складатися з прямокутника розміром 1,00 м × 1,22 м ± 0,01 м (як зображено на Рисунок 10), яка має бути підготовлена таким чином (з використанням крейди, тальку, дрібного піску тощо), щоб спортсмен залишав відбиток у зоні відштовхування своєю ногою. Край зони відштовхування, який знаходиться ближче до зони приземлення, є лінією відштовхування.

Рекомендована мінімальна ширина зони приземлення: 3,50 м

Малюнок 10. Зона відштовхування для спортсменів класів F11 та F12

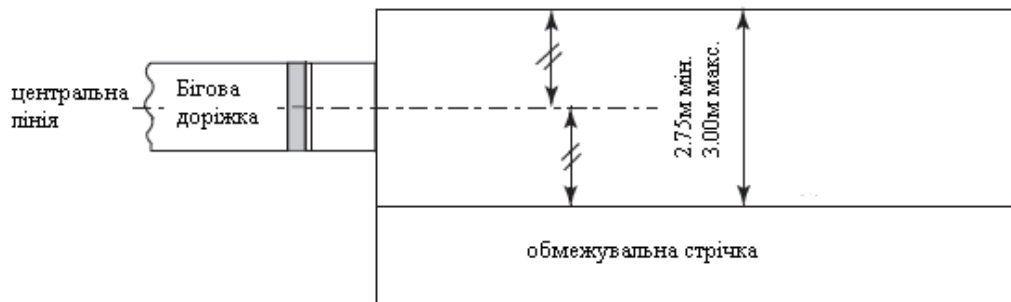
41.3. Зона приземлення

41.3.1. Зона приземлення повинна мати мінімальну ширину 2,75 м і максимальну ширину 3 м. Вона повинна, якщо це можливо, бути розташована так, щоб середина доріжки для розбігу, якщо її продовжити, збігалася із серединою зони приземлення.

Примітка (1): Якщо середина доріжки для розбігу не збігається із серединою зони приземлення, уздовж зони приземлення слід прокласти стрічку або, за необхідності, дві стрічки, щоб досягти зазначеної відповідності (див. Малюнок 11).

Примітка (2): Для спортсменів у класах T11–T12 і з міркувань безпеки наполегливо рекомендується, щоб мінімальна відстань між віссю доріжки для розбігу та боковими краями зони приземлення становила 1,75 м (див. Малюнок 10).

Якщо ця рекомендація не може бути виконана, технічний делегат може вимагати додаткових заходів безпеки.

Малюнок 11. Центрована зона приземлення для стрибків у довжину та потрійних стрибків

41.3.2. Зона приземлення повинна бути заповнена м'яким вологим піском, верхня поверхня якого має бути на одному рівні з дошкою для відштовхування.

41.4. Вимірювання відстані

41.4.1. Вимірювання кожного стрибка має здійснюватися негайно після кожної зарахованої спроби (або після негайного усного протесту). Усі стрибки

вимірюються від найближчого сліду в зоні приземлення, залишеного будь-якою частиною тіла або будь-чим, що було прикріплене до тіла в момент залишення сліду, до лінії відштовхування або її продовження. Вимірювання здійснюється перпендикулярно до лінії відштовхування або її продовження.

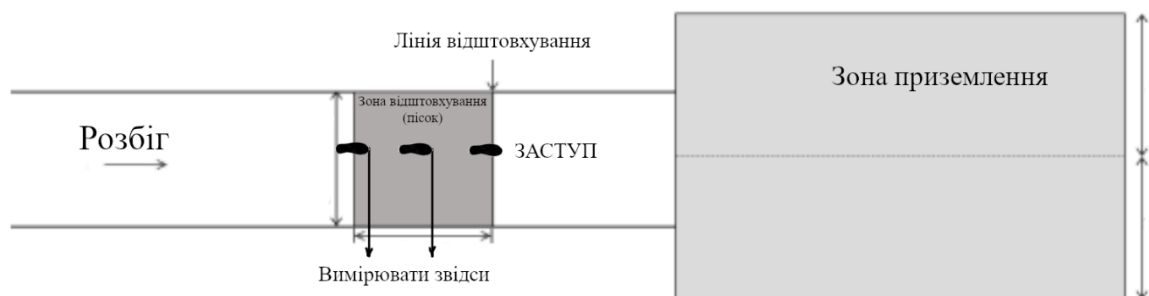
41.4.2. Для спортсменів класів T11 та T12 усі стрибки вимірюються від найближчого сліду в зоні приземлення перпендикулярно до найближчого відбитка стопи на лінії відштовхування або її продовженні. Якщо спортсмен відштовхується не з лінії відштовхування, а перед нею, вимірювання проводиться до дальнього від зони приземлення краю лінії відштовхування.

41.4.3. У всіх горизонтальних стрибкових дисциплінах результати вимірюються з точністю до 0,01 м та округлюються у бік зменшення до найближчого сантиметра, якщо виміряна відстань не є цілим числом сантиметрів.

41.5. Вимірювання результату стрибка для класів T11 та T12

Для позначення зони відштовхування (1,00 м x 1,22 м $\pm$ 0,01 м) може використовуватися крейдяний порошок.

Вимірювання здійснюється від найближчого відбитка стопи у крейдяному порошку, якщо відштовхування відбулося в межах зони. Якщо відштовхування відбулося перед зоною відштовхування, вимірювання проводиться від дальнього до зони приземлення краю зони відштовхування (див. Малюнок 12).

Малюнок 12. Вимірювання відстані у горизонтальних стрибках спортсменів класів T11 та T12

41.6. Вимірювання вітру

41.6.1. Анемометр має відповідати вимогам, викладеним у Правилі 27. Його експлуатація здійснюється відповідно до зазначених правил.

41.6.2. Відповідальний рефері з технічних видів повинен забезпечити розміщення анемометра на відстані 20 м від лінії відштовхування. Він має бути встановлений на висоті 1,22 м і не більше ніж за 2 м від доріжки для розбігу.

Швидкість вітру вимірюється протягом 5 секунд з моменту, коли спортсмен проходить позначку, розташовану вздовж доріжки для розбігу, для стрибка в довжину – на відстані 40 м від лінії відштовхування, для потрійного стрибка – 35 м від лінії відштовхування. Якщо спортсмен розбігається на відстань меншу

за 40 м або 35 м (відповідно), швидкість вітру вимірюється з моменту початку його розбігу.

41.7. Протезні пристрої

41.7.1. Для спортсменів, які змагаються у горизонтальних стрибках у класах Т61–Т64, використання протезних пристроїв є обов'язковим. Відповідний суддя повинен забезпечити дотримання Правила 6.12.1.

а) Якщо під час розбігу спортсмен загубив протез, він не може продовжувати спробу без нього. Спортсмен повинен відновити або скоригувати положення протеза та продовжити виконання спроби за умови, що це відбувається у межах дозволеного часу для виконання спроби;

б) Якщо спортсмен загубив протез у процесі виконання стрибка, і місце, де протез приземлився, є найближчим місцем у зоні приземлення до лінії відштовхування, тоді це місце буде точкою, від якої буде вимірюватися ця спроба;

в) Якщо протезний пристрій приземляється поза зоною приземлення (незалежно від того, ближче чи далі від лінії відштовхування порівняно з найближчим слідом у зоні приземлення), спроба вважається невдалою і реєструється як така.

42. Стрибок у довжину

42.1. Змагання

42.1.1. Спроба не зараховується, якщо спортсмен:

а) під час відштовхування (у будь-який момент до того, як він втратить контакт із планкою відштовхування або ґрунтом) порушує вертикальну площину лінії відштовхування будь-якою передньою частиною своєї стопи/взуття або протезного пристрою, незалежно від того, чи це відбувається під час розбігу без стрибка чи в момент виконання стрибка;

б) відштовхується за межами будь-якого з кінців планки, як за її межами, так і перед лінією її продовження;

в) застосовує будь-яку форму сальто під час розбігу або виконання стрибка;

г) після відштовхування, але перед першим контактом із зоною приземлення, торкається доріжки для розбігу, ґрунту за її межами або поза зоною приземлення;

д) під час приземлення торкається межі зони приземлення або ґрунту за її межами ближче до лінії відштовхування, ніж найближчий слід у піску;

е) залишає зону приземлення у будь-який інший спосіб, ніж той, що описаний у Правилі 42.1.2.

42.1.2. При виході із зони приземлення перший контакт стопою з її межею або ґрунтом за межами повинен бути далі від лінії відштовхування, ніж найближчий слід у піску. (Це може бути будь-який слід, зроблений через повну втрату рівноваги всередині зони приземлення або при поверненні назад ближче до лінії відштовхування, ніж початковий слід від приземлення).

42.1.3. Спортсмен не вважається таким, що здійснив невдалу спробу, якщо:

а) він у будь-який момент розбігу виходить за межі білих ліній, що позначають доріжку для розбігу;

б) за винятком випадку, описаного у Правилі 42.1.1(б), відштовхується перед планкою відштовхування;

в) частина його взуття/стопи торкається ґрунту за межами будь-якого з кінців планки відштовхування (або зони відштовхування для класів T11 і T12) перед лінією відштовхування;

г) під час приземлення будь-якою частиною тіла або предметом, прикріпленим до нього в цей момент, торкається межі зони приземлення або ґрунту поза нею;

д) після виходу із зони приземлення у відповідності до Правил 42.1.2 повертається назад через зону приземлення.

42.2. Лінія відштовхування та лінія заступу

42.2.1. Відстань між лінією відштовхування та дальнім кінцем зони приземлення повинна бути не менше 10 м.

42.2.2. Лінія відштовхування повинна розташовуватися на відстані від 1 м до 3 м від ближнього кінця зони приземлення.

42.2.3. Для спортсменів у класах T11 і T12 відстань між лінією заступу та дальнім кінцем зони приземлення повинна бути не менше 10 м. Лінія заступу повинна розташовуватися на відстані від 1 м до 3 м від ближнього кінця зони приземлення.

42.3. Бригада суддів

Для змагань зі стрибків у довжину або потрійного стрибка рекомендується розподілити наявних суддів наступним чином:

42.3.1. Старший суддя контролює перебіг усього змагання.

42.3.2. Суддя, що перевіряє правильність відштовхування та здійснює вимірювання спроби. Він повинен мати два прапорці – білий для позначення дійсної спроби та червоний для позначення недійсної. Після вимірювання стрибка рекомендується, щоб суддя стояв перед дошкою відштовхування, тримаючи червоний прапорець, поки вирівнюється зона приземлення та, за необхідності, замінюється пластилінова дошка. Конус може бути використаний замість прапорця або додатково. (У деяких змаганнях цю роль виконує старший суддя на виді.)

42.3.3. Суддя у зоні приземлення, який визначає місце найближчого порушення піску відносно лінії відштовхування, вбиває вістря або вставляє призму та, якщо використовується рулетка, утримує нульову позначку. Якщо використовується відеовимірювання, зазвичай на місці не потрібно судді для цього завдання. Якщо застосовується оптична система вимірювання, то біля зони приземлення необхідні два судді: один для позначки у піску, інший для зчитування результату на оптичному пристрої.

42.3.4. Суддя-секретар, який веде протокол результатів та викликає кожного спортсмена (і наступного, хто має стрибати).

42.3.5. Суддя, відповідальний за табло (номер спроби – результат).

42.3.6. Суддя, відповідальний за анемометр, розташований на відстані 20 метрів від дошки відштовхування.

42.3.7. Один або більше суддів або помічників, відповідальних за вирівнювання піску у зоні приземлення після кожної спроби.

42.3.8. Суддя або помічник, відповідальний за заміну пластилінової дошки.

42.3.9. Суддя, відповідальний за хронометр, який сигналізує спортсменам про час, що залишився для виконання спроби.

42.3.10. Суддя, відповідальний за спортсменів.

43. Потрійний стрибок

Правила стрибків у довжину застосовуються до потрійного стрибка з наступними доповненнями:

43.1. Змагання

43.1.1. Потрійний стрибок складається з відштовхування, кроку та стрибка у зазначеному порядку.

43.1.2. Відштовхування має бути виконане так, щоб спортсмен приземлився спочатку на ту ж ногу, з якої він відштовхнувся; при кроці він має приземлитися на іншу ногу, з якої, у свою чергу, виконується фінальний стрибок.

Не буде вважатися помилкою, якщо під час спроби спортсмен торкається землі маховою ногою.

43.2. Лінія відштовхування та лінія заступу

43.2.1. Відстань між лінією відштовхування для чоловіків та дальнім краєм зони приземлення має бути не менш ніж 21 м.

43.2.2. Для змагань має бути окрема планка відштовхування для чоловіків і жінок. Для спортсменів класів Т45–47 рекомендовано встановлювати лінію відштовхування на 11 м для чоловіків та 9 м для жінок.

Для спортсменів класів Т11–13 рекомендовані такі відстані від лінії заступу:

а) Клас Т11 – не менше 9 м для чоловіків та 7 м для жінок;

б) Класи Т12 і Т13 – не менше 11 м для чоловіків та 9 м для жінок.

43.2.3. Між планкою відштовхування та зоною приземлення для фаз кроку та стрибка має бути зона відштовхування шириною $1,22 \text{ м} \pm 0,01 \text{ м}$, що забезпечує рівномірну та стійку поверхню для опори.

ЗМАГАННЯ З МЕТАНЬ

44. Загальні положення

44.1. Обладнання

44.1.1. Обладнання, що використовується (якщо вони не є унікальними для пара атлетики), мають відповідати чинним технічним специфікаціям.

44.1.2. Перелік вагових характеристик снарядів для пара атлетики наведено у Додатку 1.

44.1.3. Вага снарядів, зазначених у Додатку 1 має бути перевірена технічним делегатом для підтвердження відповідності снарядів.

44.1.4. За винятком положень, наведених нижче, усі такі снаряди надаються організаторами змагань. Технічний делегат(и) можуть, відповідно до технічних регламентів конкретних змагань, дозволити спортсменам використовувати

особисті снаряди або ті, що надаються постачальником, за умови, що вони перевірені та затверджені організаторами змагань до початку змагань і доступні для всіх учасників. Якщо технічний делегат не ухвалить іншого рішення, кожен спортсмен може подати не більше двох снарядів для будь-якого виду метань, у якому бере участь.

44.1.5. Жодних змін або модифікацій снарядів під час змагань не допускається.

Заборонено плювати або наносити будь-які рідини людського тіла на снаряди будь-яким способом.

44.2. Допомога

44.2.1. Наступні дії вважаються допомогою і, відповідно, не дозволяються:

а) перемотування двох або більше пальців разом. Якщо використовується обмотування на руках і пальцях, воно може бути суцільним, за умови, що жодні два або більше пальців не зафіксовані таким чином, що вони не можуть рухатися окремо. Обмотування має бути показане старшому судді перед початком змагань;

б) використання будь-якого виду пристрою, включаючи обтяжувачі, прикріплені до тіла, які будь-яким чином надають допомогу під час виконання спроби;

в) використання рукавичок;

г) розпилення або нанесення спортсменом будь-якої речовини в колі або на взуття, використання будь-якого методу, щоб поверхня кола стала більш жорсткою.

44.2.2. Наступні дії не вважаються допомогою і, відповідно, дозволені:

а) використання спортсменом відповідної речовини на руках для покращення хвату. Штовхальник ядра може використовувати такі речовини також на шії;

б) нанесення спортсменом крейди або подібної речовини на снаряд у штовханні ядра та метанні диска. Усі речовини, що використовуються на руках і снарядах, повинні легко видалятися вологою тканиною і не залишати слідів;

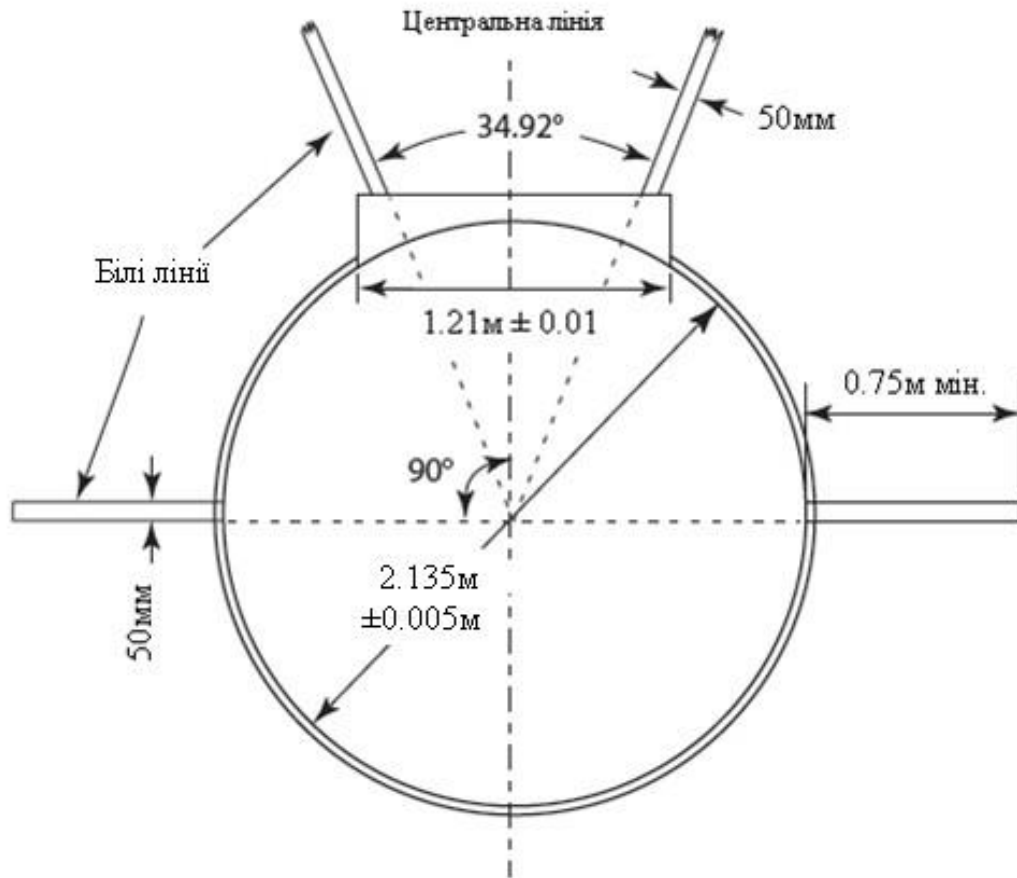
в) Використання обмотування на руках і пальцях;

44.3. Коло для метань

44.3.1. Обід кола повинен бути виготовлений із залізної стрічки, сталі або іншого відповідного матеріалу, верхня частина якого має бути на одному рівні з поверхнею землі за межами кола. Товщина обода має бути не менше 6 мм. Внутрішня частина та верхня частина обода мають бути пофарбовані в білий колір. Поверхня землі навколо кола може бути бетонною, синтетичною, асфальтовою, дерев'яною або з іншого відповідного матеріалу.

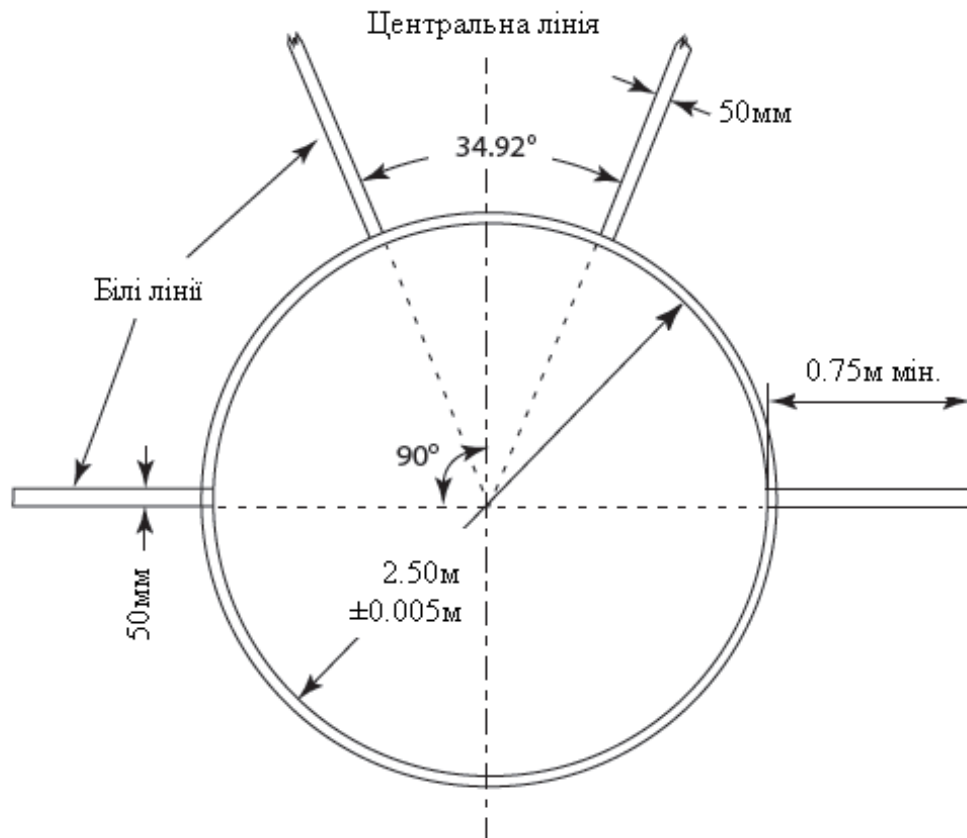
Внутрішня частина кола може бути виготовлена з бетону, асфальту або іншого твердого, але не слизького матеріалу. Поверхня внутрішньої частини повинна бути рівною і знаходитися на 2 см (± 6 мм) нижче верхнього краю обода кола. У штовханні ядра дозволяється використовувати переносне коло, яке відповідає цим специфікаціям.

44.3.2. Внутрішній діаметр кола має становити 2,135 м ($\pm 0,005$ м) для штовхання ядра та 2,50 м ($\pm 0,005$ м) для метання диска. Обід кола повинен мати товщину не менше 6 мм і бути пофарбованим у білий колір.

Малюнок 13. Схема кола для штовхання ядра

Біла лінія шириною 50 мм має бути нанесена від верхньої частини обода кола, продовжуючись щонайменше на 0,75 м з обох боків кола. Біла лінія може бути нанесена фарбою або виконана з дерева чи іншого відповідного матеріалу. Задній край білої лінії має утворювати продовження теоретичної лінії через центр кола перпендикулярно до центральної лінії сектора приземлення

Малюнок 14. Схема кола для метання диска

44.4. Доріжка для розбігу у метанні списа

44.4.1. Мінімальна довжина доріжки має становити 30 м. Якщо дозволяють умови, мінімальна довжина має бути 36,50 м. Доріжка повинна бути позначена двома паралельними білими лініями шириною 50 мм, розташованими на відстані 4 м одна від одної. Метання здійснюється з-за дуги, що є частиною кола з радіусом 8 м. Дуга повинна складатися щонайменше з 70-мм смуги, пофарбованої або виготовленої з дерева чи відповідного некорозійного матеріалу, такого як пластик. Вона повинна бути білою та знаходитися на рівні землі. Від крайніх точок дуги повинні бути проведені лінії під прямим кутом до паралельних ліній, що позначають доріжку. Ці лінії повинні бути білими, завдовжки не менше 0,75 м і шириною не менше 70 мм. Максимальний поперечний нахил доріжки не повинен перевищувати 1:100 (1%), а загальний нахил вниз у напрямку бігу на останніх 20 м доріжки не повинен перевищувати 1:1000 (0,1%).

б) у метанні списа сектор приземлення повинен бути позначений білими лініями шириною 50 мм таким чином, щоб внутрішній край ліній, якщо їх продовжити, проходив через дві точки перетину внутрішніх країв дуги та паралельних ліній, що позначають доріжку, і перетиналися в центрі кола, частиною якого є дуга (див. Малюнок 15). Таким чином, сектор має приблизний кут $28,96^\circ$.

44.6. Спроби

44.6.1. У штовханні ядра та метанні диска снаряди повинні метатися з кола, а в метанні списа – з доріжки для розбігу. У випадку спроб, виконуваних з кола, спортсмен повинен розпочати спробу зі стаціонарного положення всередині кола. Спортсмену дозволяється торкатися внутрішньої сторони обідка кола. У штовханні ядра також дозволяється торкатися внутрішньої сторони обмежувальної планки.

44.6.2. Спроба вважатиметься невдалою, якщо спортсмен під час виконання спроби:

- а) виконає випуск ядра або списа іншим способом;
- б) після того, як зайшов у коло і почав виконувати спробу, торкнеться будь-якою частиною тіла верхньої (або верхньої внутрішньої) кромки обода кола або землі за межами кола;
- в) у штовханні ядра торкнеться будь-якою частиною тіла будь-якої частини обмежувальної планки, крім її внутрішньої сторони (за винятком її верхнього краю, який вважається частиною верху);
- г) у метанні списа торкнеться будь-якою частиною тіла ліній, що позначають доріжку для розбігу, або землі за її межами.

44.6.3. За умови, що під час виконання спроби не було порушено Правил, що стосуються кожного виду метань, спортсмен може перервати спробу після її початку, покласти снаряд усередині або за межами кола чи доріжки для розбігу, а також покинути коло або доріжку.

44.6.4. Спроба вважається невдалою, якщо ядро, диск або наконечник списа, торкаючись землі під час першого приземлення, зачіпає лінію сектора, землю або будь-який предмет за межами лінії сектора.

44.6.5. Спроба вважається невдалою, якщо спортсмен залишає коло або доріжку для розбігу до моменту, коли снаряд торкнеться землі, або:

- а) для метань, які виконуються з кола, якщо під час виходу з кола перше торкання верхньої частини обода або землі за межами кола відбувається не повністю за білою лінією, яка проведена зовні кола і теоретично проходить через його центр;
- б) у метанні списа, якщо під час виходу з доріжки перше торкання паралельних ліній або землі за межами доріжки відбувається не повністю за білою лінією дуги або за лініями, що проведені від кінців дуги під прямим кутом до паралельних ліній.

Після торкання снарядом землі спортсмен також вважається таким, що залишив доріжку правильно, якщо його перший контакт із поверхнею відбувся за або на лінії (намальованій або умовній, позначеній маркерами збоку доріжки),

яка знаходиться на 4 метри позаду крайніх точок дуги метання. Якщо спортсмен перебуває позаду цієї лінії і всередині доріжки у момент торкання снарядом землі, він вважається таким, що залишив доріжку правильно.

44.6.6. Після кожного метання снаряди необхідно повертати вручну до зони біля кола або доріжки для розбігу, їх категорично заборонено кидати.

44.7. Вимірювання

44.7.1. У всіх металевих видах результати фіксуються з точністю до 0,01 м, округлюючись у менший бік до найближчого 0,01 м, якщо вимірювана відстань не є цілим сантиметром.

44.7.2. Вимірювання кожного метання проводиться негайно після кожної захованої спроби (або після негайного усного протесту:

а) у штовханні ядра та метанні диска – від найближчого сліду, залишеного снарядом у секторі приземлення, до внутрішнього краю обода кола, уздовж прямої лінії, що проходить через центр кола;

б) у метанні списа – від місця, в якому наконечник металевої головки списа вперше торкнувся землі, до внутрішнього краю дуги, уздовж лінії, що веде до центру кола, частиною якого є ця дуга.

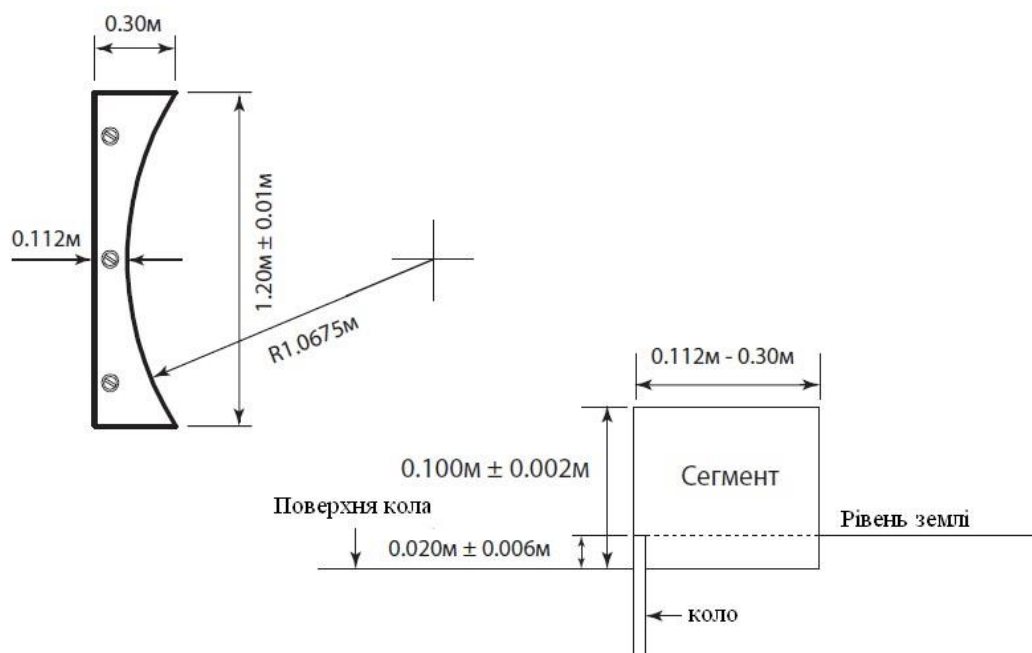
45. Штовхання ядра

45.1. Змагання

45.1.1. Ядро штовхають від плеча лише однією рукою. У момент, коли спортсмен займає положення в колі для виконання спроби, ядро має торкатися або знаходитися в безпосередній близькості до шиї чи підборіддя, і рука не повинна опускатися нижче цієї позиції під час виконання штовхання. Ядро не повинно відводитися за лінію плечей.

45.2. Обмежувальний сегмент

45.2.1. Обмежувальний сегмент має бути білого кольору та виготовлений з дерева або іншого відповідного матеріалу у формі дуги таким чином, щоб його внутрішня поверхня збігалася з внутрішнім краєм обода кола та була перпендикулярною до поверхні кола. Він має бути розташований так, щоб його центр збігався з центральною лінією сектору приземлення (Малюнок 13) і повинен бути надійно закріпленим до землі або до бетонного покриття навколо кола.

Малюнок 16. Схема сегмента для штовхання ядра (вид зверху та збоку)

45.3. Вимірювання

45.3.1. Обмежувальна планка повинна мати ширину від 0,112 м до 0,30 м, з хордою $1,21\text{ м} \pm 0,01\text{ м}$ для дуги того ж радіусу, що й коло, і висоту $0,10\text{ м} \pm 0,008\text{ м}$ щодо рівня внутрішньої поверхні кола, прилеглої до обмежувальної планки.

45.4. Ядро

45.4.1. Ядро повинно бути виготовлене з суцільного заліза, латуні або будь-якого іншого металу, не м'якшого за латунь, або мати оболонку з такого металу, бути заповненим свинцем або іншим твердим матеріалом. Воно повинно мати сферичну форму, а його поверхня повинна бути гладкою. Жодних рухомих частин не допускається.

Інформація для виробників: Для забезпечення гладкої поверхні середня висота шорсткостей поверхні повинна бути меншою або дорівнювати 1,6 мікрон, тобто відповідати номеру шорсткості N7 або нижче.

45.4.2. Ядро повинно відповідати наступним технічним характеристикам:

Ядро						
Мінімальна вага для допуску на змагання і визнання рекорду	2,000 кг	3,000 кг	4,000 кг	5,000 кг	6,000 кг	7,260 кг
Інформація для виробників						
Діапазон ваги для постачання снарядів на змагання	2,005 кг	3,005 кг	4,005 кг	5,005 кг	6,005 кг	7,265 кг
	2,025 кг	3,025 кг	4,025 кг	5,025 кг	6,025 кг	7,285 кг
Мінімальний діаметр	80 мм	85 мм	95 мм	100 мм	105 мм	110 мм
Максимальний діаметр	100 мм	110 мм	110 мм	120 мм	125 мм	130 мм

45.5. Команда суддів

Для проведення змагань зі штовхання ядра рекомендується розподілити наявних суддів наступним чином:

45.5.1. Старший суддя контролює весь перебіг змагань.

45.5.2. Два судді, які перевіряють правильність виконання спроби та здійснюють її вимірювання. Один із них повинен мати два прапорці – білий для позначення дійсної спроби та червоний для позначення невдалої спроби. Після вимірювання штовхання рекомендується, щоб суддя залишався в колі, тримаючи червоний прапорець, поки ядро повертається, а зона приземлення очищується. У колі може бути встановлений конус. (У деяких змаганнях цю позицію займає старший суддя.) Якщо електронна система вимірювання не використовується, другий суддя повинен витягнути та утримувати вимірювальну стрічку так, щоб вона проходила через центр кола.

45.5.3. Суддя, який після спроби розміщує маркер, що позначає точку, від якої має бути здійснене вимірювання.

45.5.4. Суддя, який встановлює спицю/призму в точці, де був розміщений маркер, та забезпечує, щоб нульова позначка стрічки знаходилася у правильному положенні.

45.5.5. Суддя, який відповідає за повернення ядра та його розміщення на стенді для снарядів або у жолобі повернення.

45.5.6. Секретар, який веде протокол змагань та викликає спортсменів на спроби (і повідомляє наступного спортсмена).

45.5.7. Суддя, відповідальний за табло, на якому відображаються номер спроби та результат.

45.5.8. Суддя, відповідальний за таймер, який повідомляє спортсменів про час, відведений на виконання спроби.

45.5.9. Суддя, відповідальний за спортсменів.

45.5.10. Суддя, відповідальний за стенд знарядь.

46. Метання диска

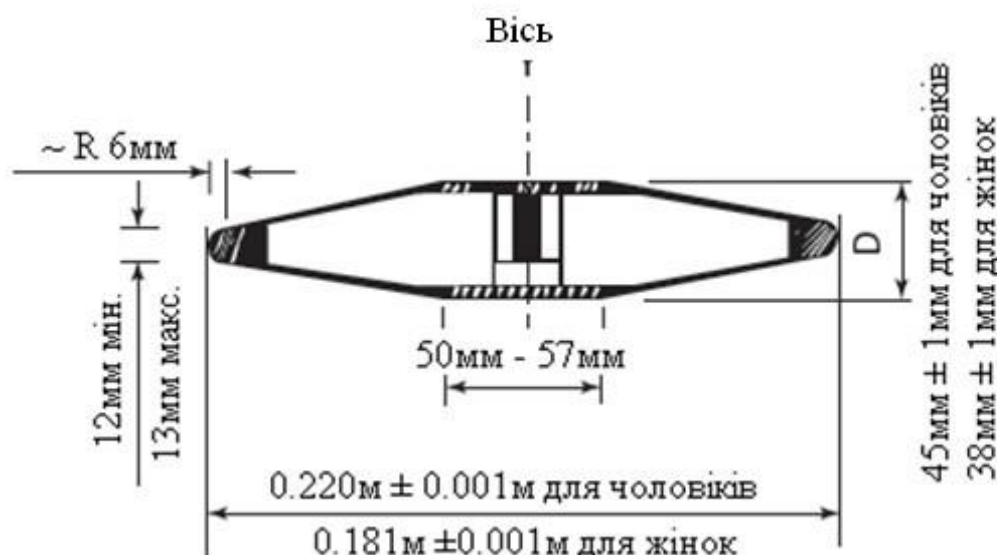
46.1. Диск

46.1.1. Корпус диска може бути суцільним або порожнистим і має бути виготовлений із дерева або іншого відповідного матеріалу з металевим ободом, край якого має бути круглим. Поперечний переріз обода повинен мати форму правильного кола з радіусом приблизно 6 мм. У центрі диска можуть бути круглі пластини, вбудовані врівень із поверхнею. Пластини мають бути надійно закріплені і не повинні обертатися. Альтернативно, диск може бути виготовлений без металевих пластин, за умови, що еквівалентна площа залишається плоскою, а його розміри та загальна маса відповідають технічним специфікаціям. Диск не повинен мати жодних рухомих деталей.

Кожен бік диска має бути ідентичним і виготовленим без заглиблень, виступів або гострих країв. Боки повинні звужуватися прямою лінією від будь-якої точки кола з радіусом 25 мм – 28,5 мм від центру диска до початку кривизни обода.

Профіль диска має бути спроектований наступним чином: від початку кривизни обода товщина диска поступово збільшується до максимальної товщини D. Це максимальне значення досягається на відстані 25 мм – 28,5 мм від осі диска Y. Від цього місця і до осі Y товщина диска залишається сталою. Верхня та нижня сторони диска мають бути однаковими; також диск має бути симетричним щодо обертання навколо осі Y.

Диск, включаючи поверхню обода, не повинен мати шорсткості, а його поверхня має бути гладкою та рівномірною.

Малюнок 17. Диск

46.1.2. Диск повинен відповідати наступним вимогам:

Диск					
Мінімальна вага для допуску на змагання і визнання рекорду	0,750 кг	1,000 кг	1,500 кг	1,750 кг	2,000 кг
Інформація для виробників:					
Діапазон ваги для постачання снарядів на змагання	0,755 кг	1,005 кг	1,505 кг	1,755 кг	2,005 кг
	0,775 кг	1,025 кг	1,525 кг	1,775 кг	2,025 кг
Зовнішній діаметр металевого кільця мін./макс.	166 мм / 172 мм	180 мм / 182 мм	200 мм / 202 мм	210 мм / 212 мм	219 мм / 221 мм
Діаметр металевої пластини, мін./макс.	50 мм / 57 мм	50 мм / 57 мм	50 мм / 57 мм	50 мм / 57 мм	50 мм / 57 мм
Товщина металевої пластини або пласкої центральної частини, мін./макс.	33 мм / 38 мм	37 мм / 39 мм	38 мм / 40 мм	41 мм / 43 мм	44 мм / 46 мм
Товщина обода (6 мм від краю), мін./макс.	10 мм / 13 мм	12 мм / 13 мм	12 мм / 13 мм	12 мм / 13 мм	12 мм / 13 мм

46.2. Суддівська бригада

Для змагань із метання диска рекомендується розподілити наявних суддів таким чином:

46.2.1. Старший суддя – контролює перебіг усього змагання.

46.2.2. Двоє суддів – контролюють правильність виконання спроби та проводять вимірювання. Один із них має бути забезпечений двома прапорцями:

білим – для позначення дійсної спроби та червоним – для позначення невдалої спроби. Після вимірювання судді рекомендовано стояти біля входу до сектора з червоним прапорцем, поки снаряд не буде повернутий, а зона приземлення очищена. У цій точці також може бути встановлений конус. (У деяких змаганнях цю позицію займає старший суддя). Якщо використання електронної системи вимірювання не передбачено, другий суддя має натягнути та утримувати вимірювальну стрічку так, щоб вона проходила через центр кола.

46.2.3. Суддя, який після кожного метання розміщує маркер, що позначає точку, від якої здійснюється вимірювання. Якщо снаряд приземлився за межами сектору, цей суддя або суддя зі спицею/призмою (той, хто перебуває ближче до лінії) повинен вказати на це, витягнувши руку. Для дійсної спроби позначення не потрібно.

46.2.4. Суддя, що встановлює спицю/призму у точці, де було розміщено маркер, та забезпечує правильне розташування нульової позначки на вимірювальній стрічці.

46.2.5. Один або кілька суддів чи асистентів, які займаються поверненням снарядів на стійку або в пристрій для повернення. Якщо для вимірювання використовується стрічка, один із цих суддів або асистентів має слідкувати за її натягнутістю для точності вимірювання.

46.2.6. Секретар, який веде протокол результатів та викликає спортсменів (а також наступного за чергою).

46.2.7. Суддя, відповідальний за табло (номер спроби – результат).

46.2.8. Суддя, відповідальний за секундомір, який контролює час, відведений спортсменам для виконання спроби.

46.2.9. Суддя, відповідальний за спортсменів.

46.2.10. Суддя, відповідальний за стійку з металевими снарядами.

46.3. Загороджувальна сітка для метання диска

46.3.1. Усі спроби у метанні диска повинні виконуватися з обгородженого сіткою сектора для забезпечення безпеки глядачів, суддів та спортсменів. Загороджувальна сітка, визначена в цьому правилі, призначена для використання, коли змагання проходять на основному полі одночасно з іншими видами або коли змагання відбуваються за межами основного поля в присутності глядачів. У випадках, коли ці умови не застосовуються, особливо в тренувальних зонах, може бути достатньо значно простішої конструкції.

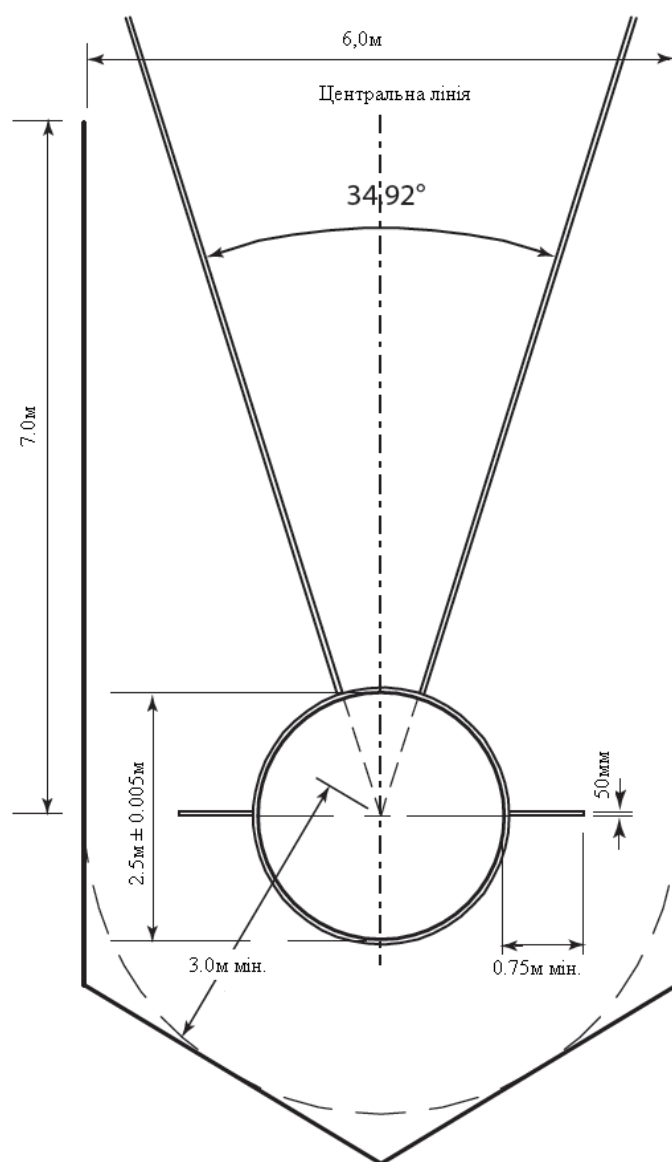
46.3.2. Загороджувальна сітка повинна бути спроектована, виготовлена та підтримуватися в такому стані, щоб вона могла зупинити диск вагою 2 кг, що рухається зі швидкістю до 25 м/с. Конструкція має виключати можливість рикошету або відскоку диска в напрямку спортсмена або за межі сітки. Будь-який дизайн та конструкція сітки можуть бути використані за умови відповідності вимогам цього правила.

46.3.3. Загороджувальна сітка повинна мати U-подібну форму у плані, як показано на Малюнку 18. Відстань між вертикальними краями сітки становить 6 м, вони розташовані на відстані 7 м від центру кола для метання. Крайніми точками шестиметрової відстані є внутрішні краї основи сітки. Висота секцій

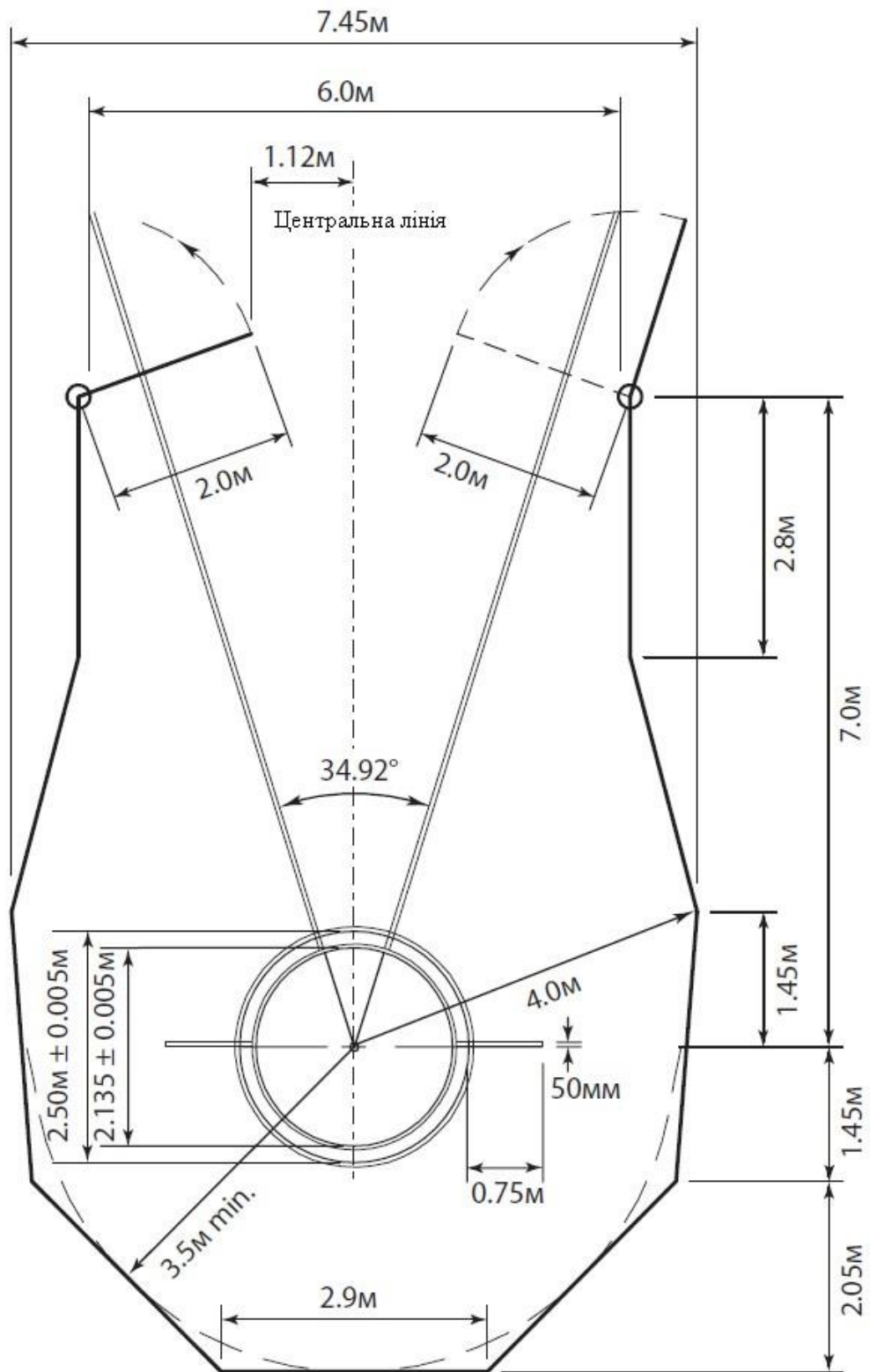
або відповідних конструкцій повинна бути не менше 4м у найнижчій точці, а для перших 3 м від передньої частини клітки з кожного боку – не менше 6 м. Конструкція обгородженого сіткою сектора повинна унеможливлювати проникнення диска через стики в сітці або під нижній край сіткових панелей чи натягнутої сітки.

46.3.4. Сітка для сектора може бути виготовлена з відповідного натурального або синтетичного волокна, а також із м'якого чи високоміцного сталевого дроту. Відстань між центрами комірок сітки не повинна перевищувати 45 мм для волоконної сітки і 50 мм для сталевого дроту.

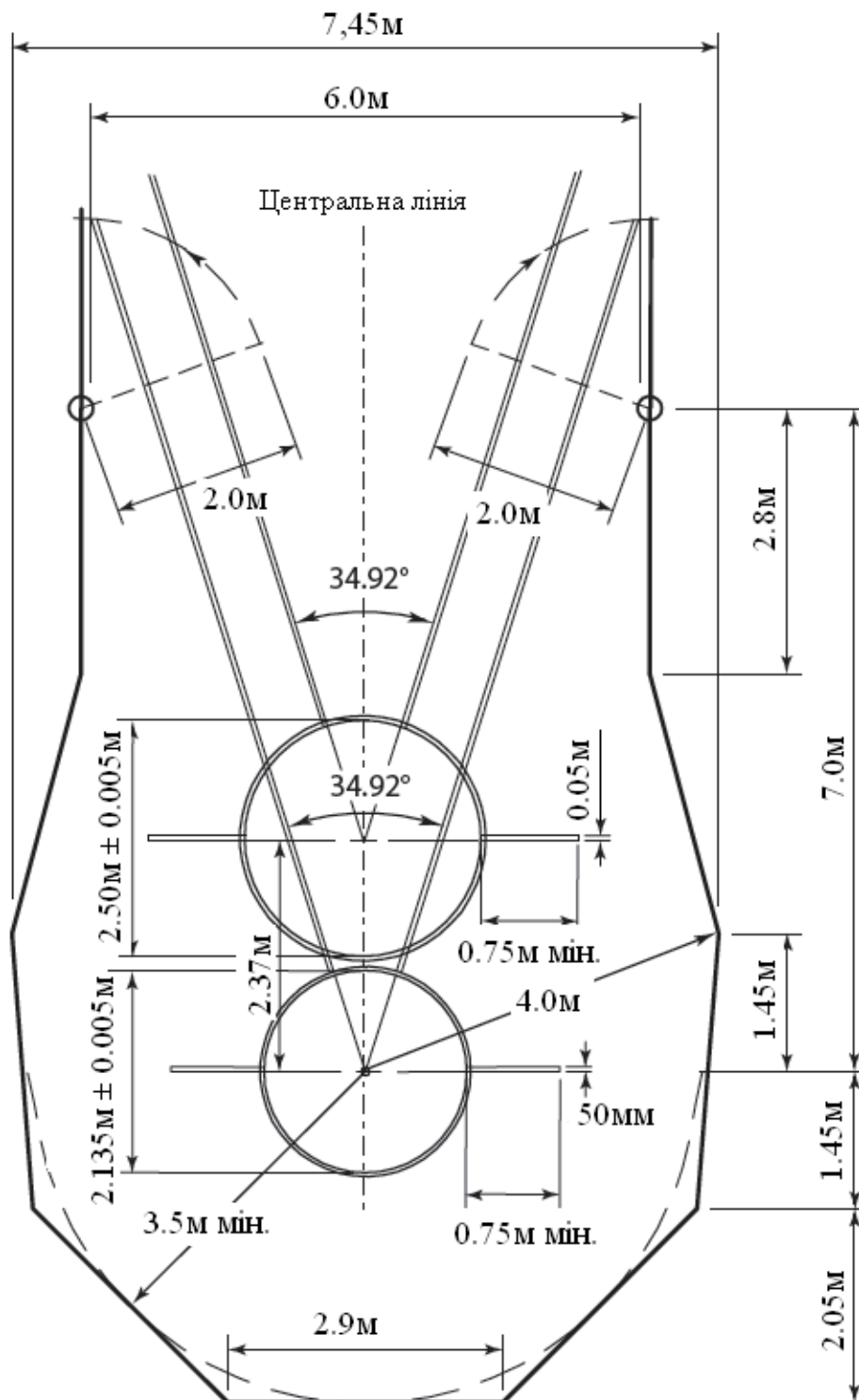
46.3.5. Максимально небезпечний сектор при метанні диска, що виконується з цієї загороди, складає приблизно 69° , якщо в одному змаганні виступають спортсмени, що виконують метання як лівою, так і правою рукою (розрахунок базується на припущенні, що диск випускається із вписаного кола радіусом 1,5 м). Тому положення і правильність установки загороджувальної сітки особливо важливі для забезпечення заходів безпеки на арені.

Малюнок 18. Загороджувальна сітка для метання диска

Малюнок 19. Загороджувальна сітка з концентричними колами для метання диска

Малюнок 20. Загороджувальна сітка з окремими колами для метання диска

47. Метання списа

47.1. Змагання

47.1.1. Спис тримають за обмотку однією рукою. Його метають через плече або верхню частину руки, що виконує метання. Спис не можна шпурляти або кидати. Нетрадиційні способи метання списа забороняються.

47.1.2. Спроба вважається зарахованою тільки в тому випадку, якщо металева головка списа торкнулася землі першою, ніж будь-яка інша частина списа.

47.1.3. До моменту випуску списа спортсмен не повинен повністю розвертатися спиною до дуги метання.

47.2. Спис

47.2.1. Спис складається з трьох основних частин: древка, головки та обмотки.

47.2.2. Древко може бути суцільним або порожнистим і повинно бути виготовлене з металу або іншого відповідного матеріалу таким чином, щоб утворювати єдину і нероз'ємну конструкцію. Поверхня древка списа не повинна мати заглиблень чи виступів, рифлення чи канавок, отворів або шорсткості, а його покриття повинно бути гладким і рівномірним по всій довжині. На древко кріпиться металева головка, що закінчується гострим наконечником. Головка повинна бути виготовлена повністю з металу. Вона може містити посилений наконечник з іншого металевого сплаву, приварений до переднього кінця головки, за умови, що вся поверхня головки залишається гладкою та рівномірною. Кут загострення наконечника не повинен перевищувати 40 градусів.

47.2.3. Обмотка, яка покриває центр ваги списа, не повинна перевищувати середній діаметр древка більш ніж на 8 мм. Вона може мати регулярний неслизький візерунок, але без ремінців, вирізів або заглиблень будь-якого типу.

47.2.4. Товщина рукоятки повинна бути однаковою по всій довжині.

47.2.5. Поперечний зріз списа повинен бути рівномірно круглим по всій довжині. Максимальний діаметр древка знаходиться безпосередньо перед обмоткою. Центральна частина древка, включно із зоною під обмоткою, може бути циліндричною або злегка звужуватися у напрямку до задньої частини, проте звуження діаметра від передньої частини обмотки до задньої не може перевищувати 0,25 мм. Від обмотки спис повинен рівномірно звужуватися як до наконечника, так і до хвостової частини.

Лінії, проведені від обмотки до обох кінців списа, повинні бути прямими або злегка вигнутими (див. Примітку (ii)), і по всій довжині не повинні бути різких змін діаметра, за винятком місць безпосередньо позаду головки списа, а також передньої та задньої частин рукоятки. У місці з'єднання головки з древком звуження діаметра не повинно перевищувати 2,5 мм.

На злегка зігнутих ділянках прямий стрижень гойдатиметься при контакті з короткою частиною списа. На прямих ділянках профілю, коли стрижень щільно притиснутий до нього, повинно бути неможливо вставити між ним і списом вимірювач товщини розміром 0,20 мм по всій довжині. Це не стосується точки, розташованої відразу ж позаду стику наконечника списа і древка. У цьому місці повинно бути неможливо вставити вимірювач товщини розміром 1,25 мм.

47.2.6. Список повинен відповідати наступним вимогам:

Спис					
Мінімальна вага (з обмоткою) для допуску на змагання і визнання рекорду	400 г	500 г	600 г	700 г	800 г
Інформація для виробників					
Діапазон ваги для допуску на змагання	405 г	505 г	605 г	705 г	805 г
	425 г	525 г	625 г	725 г	825 г
Загальна довжина мін./макс. (LO) мін./макс.	1,850 м	2,000 м	2,200 м	2,400 м	2,600 м
	1,950 м	2,100 м	2,300 м	2,500 м	2,700 м
Відстань від вістря металевої головки до центру тяжіння (L1) мін./макс.	0,750 м	0,780 м	0,800 м	0,850 м	0,900 м
	0,800 м	0,880 м	0,920 м	0,990 м	1,060 м
Відстань від заднього краю до центру тяжіння (L2) мін./макс.	1,050 м	1,120 м	1,280 м	1,410 м	1,540 м
	1,200 м	1,320 м	1,500 м	1,650 м	1,800 м
Довжина металевої головки (L3) мін./макс.	0,200 м	0,220 м	0,250 м	0,250 м	0,250 м
	0,250 м	0,270 м	0,330 м	0,330 м	0,330 м
Ширина обмотки (L4) мін./макс.	0,130 м	0,135 м	0,140 м	0,150 м	0,150 м
	0,140 м	0,145 м	0,150 м	0,160 м	0,160 м
Діаметр древка у найтовщій частині (перед обмоткою) (D0) мін./макс.	20 мм	20 мм	20 мм	23 мм	25 мм
	23 мм	24 мм	25 мм	28 мм	30 мм

47.2.7. Список не повинен мати рухомих частин або будь-яких інших пристосувань, які під час польоту здатні змінити його центр ваги або траєкторію руху.

47.2.8. Звуження списа до наконечника металевої головки повинно бути таким, щоб кут загострення не перевищував 40°. Діаметр у точці, розташованій на 150 мм від наконечника, не повинен перевищувати 80% від максимального діаметра древка. У середині відстані між центром ваги та наконечником металевої головки діаметр не повинен перевищувати 90% від максимального діаметра древка.

47.2.9. Звуження древка до хвостової частини повинно бути таким, щоб діаметр у середині відстані між центром ваги та хвостом становив не менше 90% від максимального діаметра древка. У точці, розташованій на 0,15 м від хвоста, діаметр повинен бути не менше 40% від максимального діаметра древка. Діаметр древка в кінцевій точці хвоста повинен бути не менше 3,5 мм.

47.3. Бригада суддів

Для змагань з метання списа рекомендується призначати суддів наступним чином:

47.3.1. Старший суддя – контролює весь процес змагань.

47.3.2. Два судді – перевіряють правильність виконання спроби та проводять вимірювання. Один із них повинен мати два прапорці: білий для позначення

зарахованої спроби та червоний для позначення незарахованої спроби. Після вимірювання спроби рекомендується, щоб суддя стояв на доріжці з червоним прапорцем, поки снаряд повертають і звільняють сектор для приземлення. Замість цього на доріжці може бути встановлений конус. (У деяких змаганнях цю позицію займає старший суддя).

47.3.3. Другий суддя повинен натягнути і утримувати рулетку так, щоб вона проходила через точку 8 м, позначену на доріжці.

47.3.4. Один або два судді – одразу після спроби встановлюють маркер, який позначає точку для вимірювання. Якщо спис приземлився поза сектором, будь-який з цих суддів або суддя, який утримує спицю або призму, повинен підняти руку у бік, сигналізуючи про порушення. Також необхідно вказати, якщо спис не приземлився «головою вперед». Рекомендується використовувати інші сигнали, окрім прапорців, для позначення цієї ситуації. Додаткові сигнали не потрібні, якщо спроба зарахована.

47.3.5. Суддя, що встановлює призму/спицю у місці приземлення списа та забезпечує правильне розташування рулетки на нульовій позначці.

47.3.6. Один або більше суддів (асистентів), відповідальних за повернення снарядів у стійку для зберігання або за допомогою спеціального пристрою. Якщо вимірювання проводиться рулеткою, один із суддів/помічників повинен слідкувати, щоб рулетка була натягнута для точності вимірювання.

47.3.7. Суддя-секретар – веде протокол змагань, записує результати та викликає спортсменів (поточний учасник та наступний у черзі).

47.3.8. Суддя, відповідальний за табло (номер спроби – результат).

47.3.9. Суддя, відповідальний за хронометраж – інформує спортсменів про час, відведений для виконання спроби.

47.3.10. Суддя, відповідальний за контроль спортсменів.

47.3.11. Суддя, відповідальний за інвентар (контроль списів на стойці).

ЗМАГАННЯ З МЕТАНЬ ДЛЯ СПОРТСМЕНІВ НА КРІСЛАХ КОЛІСНИХ

48. Загальні положення

48.1. Офіційне обладнання

48.1.1. Обладнання, яке використовується (за винятком того, що є специфічним для пара атлетики), повинно відповідати чинним сертифікатам. Вага снарядів, призначених для пара атлетики наведена у Додатку 1.

48.1.2. Вага снарядів, зазначених у Додатку 1, і тих, повинна бути перевірена технічним делегатом для підтвердження відповідності вимогам.

48.1.3. За винятком випадків, передбачених нижче, всі снаряди повинні бути надані оргкомітетом змагань. Технічний делегат(и) може дозволити спортсменам використовувати власні снаряди або ті, що надані постачальником, за умови, що ці снаряди сертифіковані, або він повинен бути вимірний, перевірений та схвалений оргкомітетом і технічним делегатом(ами) перед тим, як буде доступний для всіх спортсменів у змаганні. Такі снаряди не будуть прийняті, якщо аналогічна модель вже є у списку снарядів, наданих організаторами змагань.

48.1.4. Будь-які модифікації снарядів під час змагань заборонені.

48.2. Допомога

48.2.1. Наступне вважається допомогою і тому не дозволяється:

- а) перемотування двох або більше пальців разом. Якщо використовується обмотування на руках і пальцях, воно може бути суцільним, але не повинно з'єднувати пальці таким чином, щоб вони не могли рухатися окремо. Обмотування повинно бути пред'явлено старшому судді перед початком змагань;
- б) використання будь-якого типу пристрою, включаючи обтяження, прикріплені до тіла, які будь-яким чином допомагають під час виконання спроби;
- в) використання рукавичок, за винятком спортсменів класів F31–33 і F51–53.

48.2.2. Наступне не вважається допомогою і тому дозволяється:

- а) використання спортсменом відповідної речовини для покращення зчеплення на руках. Штовхальники ядра можуть використовувати такі речовини на шії;
- б) нанесення спортсменом на снаряд (ядро, диск або булаву) крейди або подібної речовини. Усі речовини, що використовуються на руках і снарядах, повинні легко видалятися зі снаряда за допомогою вологої тканини і не залишати ніяких слідів;
- в) використання обмотування на руках і пальцях;
- г) використання рукавичок.

Спортсмени класів F31–33 і F51–53 (тобто спортсмени з квадриплегією) використовують фіксацію або рукавичку на руці, яка не задіяна у метанні, і закріплюють/прив'язують цю руку до будь-якої частини метальної рами в межах вертикальної площини кола для метань.

48.3. Коло для метань

48.3.1. Обід кола має бути виготовлений із сталевий смуги, заліза або іншого відповідного матеріалу, верхня частина якого повинна бути врівень із поверхнею землі зовні. Покриття навколо кола може бути бетонним, синтетичним, асфальтовим, дерев'яним або з іншого відповідного матеріалу.

48.3.2. Внутрішня частина кола може бути виготовлена з бетону, асфальту або іншого твердого, але не слизького матеріалу. Поверхня цієї внутрішньої частини має бути рівною і знаходитися на $2 \text{ см} \pm 6 \text{ мм}$ нижче верхнього краю обода кола.

48.3.3. У штовханні ядра допускається використання переносного кола, що відповідає цим специфікаціям.

Поверхня пристроїв для закріплення (клас F31–34 та F51–57):

- а) Для проведення змагань серед металників, які сидять, мають використовуватися сертифіковані пристрої для закріплення.
- б) Якщо використовуються переносні сертифіковані пристрої для закріплення, їхня поверхня повинна забезпечувати подібне зчеплення, як бетонна метальна поверхня (наприклад, покриття грубозернистою фарбою або «грубозерниста стрічка»).

в) Пересувні платформи можуть бути використані на розсуд технічного делегата. Платформа не обов'язково має бути повним колом, але в таких випадках передня дуга або півколо повинні бути сконструйовані таким чином, щоб імітувати кидок із кола діаметром 2,135 м – 2,50 м і не змінювати кут сектору.

48.3.4. Усі металеві види для спортсменів на кріслах колісних (штовхання ядра, метання диска, метання списа та метання булави) мають проводитися з кола діаметром 2,135 м $\pm 0,005$ м або 2,50 м $\pm 0,005$ м, використовуючи сектор 34,92 градуси.

Обід кола повинен мати товщину не менше 6 мм і бути білого кольору.

Використання пересувних платформ, які відповідають цим специфікаціям, допускається.

48.4. Спроби і вимірювання

48.4.1. У всіх змаганнях з метань для спортсменів на кріслах колісних спроба буде визнана незарахованою, якщо:

а) ядро, диск, булава або головка списа при першому контакті з землею торкнеться лінії сектора, землі або будь-якого об'єкта (окрім загороджувальної сітки) за межами лінії сектора;

б) спортсмен торкнеться будь-яких фіксуючих ременів за межами вертикальної площини обода металевих кола;

48.4.2. У всіх металевих видах для спортсменів на кріслах колісних результати фіксуються з точністю до 0,01 м та округлюються до 0,01 м у бік зменшення, якщо отримане значення не є цілим сантиметром.

48.4.3. Вимірювання кожного результативного метання здійснюється негайно після виконання дійсної спроби (або після усного протесту згідно з Правилем 62.1):

а) від найближчого сліду від падіння ядра або диска до внутрішнього краю кола, по лінії до центру кола;

б) від точки першого контакту головки списа із землею до внутрішнього краю кола, по лінії до центру кола;

в) від першої точки контакту будь-якої частини булави із землею до внутрішнього краю кола, по лінії до центру кола.

48.5. Вимоги до метання для спортсменів на кріслах колісних (Спортивні класи F31–34, F51–57)

48.5.1. Характеристики станка для метань:

а) Максимальна висота сидіння, включаючи будь-яке амортизаційне покриття, не повинна перевищувати 75 см.

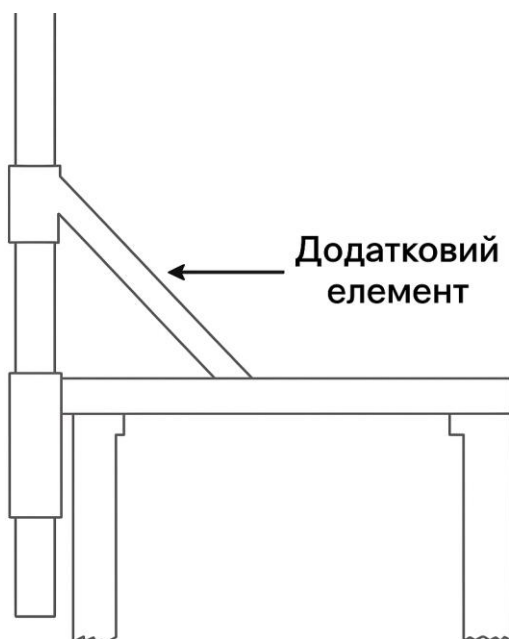
б) Кожен станок для метань має бути обладнаний сидінням квадратної або прямокутної форми, сторони якого повинні бути не менше 30 см довжиною. Поверхня сидіння повинна бути рівною або нахиленою назад (тобто з передньою частиною, піднятою вище, ніж задня).

в) Станок для метань може бути обладнаний бічними, передніми та задніми опорами для забезпечення безпеки та стабільності. Вони можуть бути виготовлені з нерозтяжної тканини (наприклад, нееластичний брезент) або

жорсткої конструкції, яка не рухається (наприклад, сталевій або алюмінієвій рамі). Спинка станка може бути обладнана подушкою, але її товщина не повинна перевищувати 5 см.

г) Бічні, передні та задні опори не повинні містити пружин, рухомих з'єднань або інших елементів, які могли б сприяти поштовху метального снаряду.

д) Станок може бути обладнаний твердим вертикальним поручнем, який повинен бути цілісною, прямою конструкцією, без будь-яких вигинів і кривизни. Поперечний перетин поручня повинен мати круглу або квадратну форму, але не овальну чи прямокутну. Поручень не повинен мати у своїй конструкції жодних пружин, з'єднань або будь-яких інших частин, які можуть надати допомогу у метанні снаряда;

Малюнок 22. Додатковий елемент для зменшення можливого згинання вертикального поручня

е) Жодна частина метального станка, включно з вертикальним поручнем, не повинна рухатися під час виконання спроби (за винятком випадкових рухів, яких неможливо уникнути).

Кути та виїмки поверхні сидіння можуть бути зрізані з метою закріплення бокових, передніх або задніх опор та/або поручня в основній конструкції станка. Розміри цих зрізів не повинні бути більшими, ніж необхідно для того, щоб закріпити у них опори або поручні. В цілому, форма сидіння повинна залишатися квадратною або прямокутною.

є) Опорні пластини для ніг, якщо використовуються, повинні слугувати виключно для опори та утримання стійкості.

ж) Крісло колісне звичайного зразка може бути використаний за умови, що воно відповідає цим вимогам (включаючи вимогу стосовного того, що воно не повинен рухатися під час метання).

48.6. Вимірювання та перевірка станка для метань

Метальні станки повинні вимірюватися та перевірятися в кімнаті збору учасників або на місці змагань до початку заходу. Після вимірювання та перевірки станок для метань не можна вивозити за межі змагальної зони до початку заходу. Офіційні особи можуть повторно перевірити станок для метань до, під час або після змагання.

48.7. Відповідальність спортсмена за відповідність станка для метань

Спортсмен несе відповідальність за відповідність свого станка для метань вимогам. Проведення змагань не має затримуватися через необхідність прилаштування станка для метань. Якщо спортсмен не виконує цю вимогу, він не буде допущений до змагання, а в протоколі результатів буде позначений як «DNS».

48.8. Розміщення станка для метань

Під час розміщення та фіксації станка для метань в межах змагальної зони всі його частини, включно з вертикальним поручнем та опорними пластинами для ніг, повинні залишатися всередині вертикальної площини ободу кола протягом усієї спроби. Персональні ремені, що фіксують спортсмена до станка, не вважаються частиною станка для метань у межах цього правила.

48.9. Час, відведений на фіксацію станка

Спортсмену надається достатня кількість часу для фіксації метального станка в колі перед тим, як він сяде у нього. Максимальний час, дозволений для закріплення спортсмена в станку та виконання якомога більшої кількості пробних спроб (у межах відведеного часу), становить:

- а) 4 хвилини для класів F32–34 та F54–57;
- б) 5 хвилин для класів F31 та F51–53.

48.10. Поломка або відмова пристрою фіксації (для класів F31–34, F51–57)

Якщо під час виконання спроби пристрій фіксації ламається або виходить з ладу, офіційна особа повинна:

- а) якщо спортсмен не порушив правила, запропонувати йому можливість повторити спробу (тобто якщо спортсмен задоволений результатом і не допустив помилки, він має право зарахувати цю спробу);
- б) якщо спортсмен припустився помилки, спроба не зараховується, і йому надається право повторної спроби.

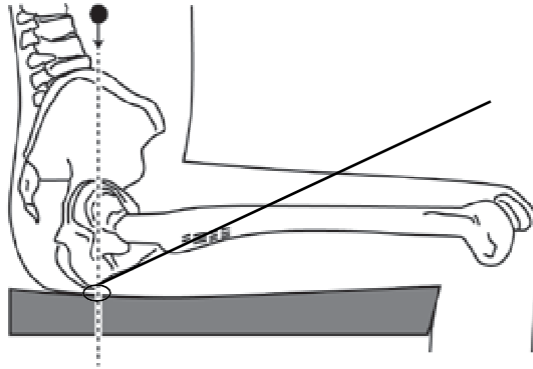
48.11. Техніка виконання метання на кріслі колісному, підйом і порушення правил

48.11.1. У змаганнях з метань на кріслі колісному всі спортсмени (класів F31–34, F51–57) повинні виконувати метання зі станка в положенні сидячи. Положення сидячи визначається наступним чином:

- а) Спортсмен повинен сидіти так, щоб обидві ноги, від коліна до сидниці (сідничного горба), були повністю розташовані на поверхні сидіння. У спортсменів з ампутаціями нижніх кінцівок до коліна і вище нога(и) по всій

довжині, до сидниці (сідничного горба), повинні знаходитися на поверхні сидіння.

б) Це сидяче положення повинно зберігатися протягом усього метального руху до моменту приземлення снаряда. Рекомендовано використання ременів через верхню частину стегон та/або тазу. Ремені повинні бути прикріплені тільки до метальної рами та виготовлені з нееластичного матеріалу.

Малюнок 23. Сідничний горб

48.11.2. Спортсмен повинен розпочати спробу зі статичного положення сидячи.

48.11.3. Спроба вважається невдалою, якщо спортсмен змістився із сидячого положення з моменту, коли взяв снаряд у вихідне положення для спроби, і до моменту, поки снаряд не торкнувся землі.

48.12. Бригада суддів

Для проведення змагань з метань на кріслі колісному рекомендовано розподілити наявних суддів наступним чином:

48.12.1. Старший суддя контролює весь хід змагань.

48.12.2. Судді, що контролюють правильність виконання спроби, зокрема:

а) спостерігають, чи не «з'їжджає» коліно вперед із сидіння;

б) спостерігають, чи дотримується сидяче положення протягом усієї спроби відповідно до Правил;

в) спостерігають, чи відбувається згин вертикальної опори, а також здійснюють замір результату. Один із суддів повинен мати два прапорці – білий для позначення дійсної спроби та червоний для невдалої. Якщо електронний вимірювальний пристрій не використовується, другий суддя повинен натягнути та утримувати вимірювальну стрічку таким чином, щоб вона проходила через центр кола.

48.12.3. Суддя, який після спроби відзначає місце приземлення снаряда для вимірювання.

48.12.4. Суддя, який розміщує маркер/призму у місці приземлення та забезпечує правильне встановлення вимірювальної стрічки на нульову позначку.

48.12.5. Суддя, відповідальний за повернення снарядів до зони очікування або у лоток для повернення.

48.12.6. Суддя-секретар, який веде протокол результатів і викликає спортсменів (поточний учасник та наступний).

48.12.7. Суддя, відповідальний за інформаційне табло (номер спроби – результат).

48.12.8. Суддя, відповідальний за таймер, що вказує спортсменам відведений час на виконання спроби.

48.12.9. Суддя, відповідальний за спортсменів.

48.12.10. Суддя, відповідальний за стенд із снарядами.

49. Метання булави

49.1. Змагання

49.1.1. Булаву слід тримати за її шийку та/або головку однією рукою. Метання може виконуватися або з положення обличчям до сектора приземлення, або з положення спиною до сектора приземлення шляхом метання через голову.

49.2. Булава

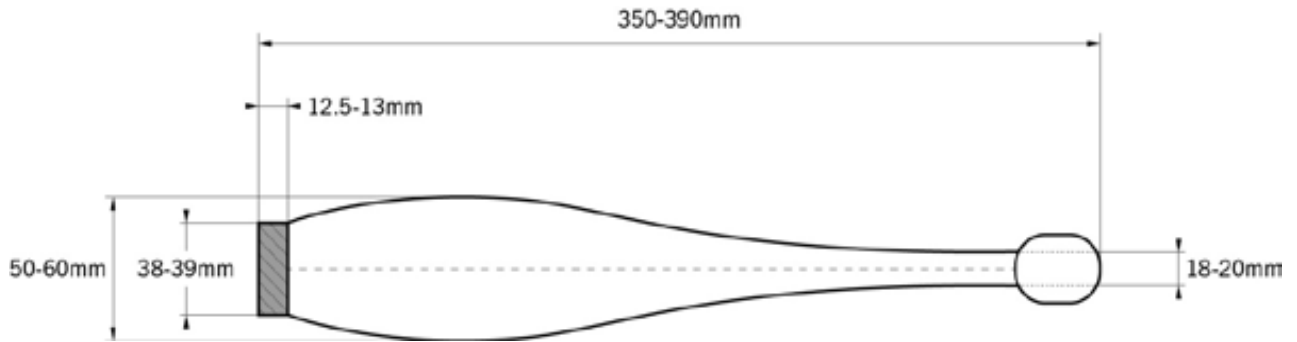
49.2.1. Конструкція. Булава повинна складатися з чотирьох основних частин: головки, шийки, корпусу та кінцевої частини. Головка, шийка та корпус повинні бути суцільними і виготовленими з дерева, щоб утворювати єдину цільну конструкцію. До корпусу повинна бути прикріплена циліндрична кінцева частина, виготовлена з металу, без вм'ятин, виступів або гострих країв.

49.2.2. Поверхня головки, шийки та корпусу повинна бути гладенькою, без ямок та бугорців, виїмок та виступів, отворів та шорсткості. Головка повинна мати сферичну або циліндричну форму і поступово звужуватися до шийки.

49.2.3. Діаметр найширшої частини корпусу не повинен перевищувати 60 мм і може бути циліндричним. Булава повинна рівномірно звужуватися до шийки і злегка до металевго кінця.

49.2.4. Булава повинна відповідати таким специфікаціям:

Булава	
Мінімальна вага для використання на змаганнях та визнання рекордів	397 г
Інформація для виробників Діапазон ваги для допуску на змагання	402 г - 422 г
Загальна довжина (включаючи металеву кінцівку, мін./макс.	350 мм - 390 мм
Діаметр звуження, мін./макс.	18 мм - 20 мм
Діаметр найширшого місця основної частини мін./макс.	50 мм - 60 мм
Діаметр металевго кінцівки, мін./макс.	38 мм - 39 мм
Товщина металевго кінцівки мін./макс.	12,5 мм13 мм

Малюнок 24. Булава

ЗМАГАННЯ В ПРИМІЩЕННІ

50. Застосовність правил змагань на відкритому повітрі до змагань у приміщенні

За винятком положень, зазначених у наступних правилах цього розділу, а також вимоги щодо вимірювання вітру, встановленої у Правилах, до змагань у приміщенні застосовуються правила розділів I–IV, що регламентують змагання на відкритому повітрі.

51. Легкоатлетичний манеж

51.1. Стадіон (манеж) повинен бути повністю закритий з усіх боків і мати дах. Щоб забезпечити задовільні умови для проведення змагань, він повинен бути електрифікований, мати опалювання та вентиляцію.

51.2. Поле для змагань має включати овальну доріжку; пряму доріжку для спринтерських дистанцій; розбігові доріжки та зони приземлення для стрибкових дисциплін; коло та сектор для штовхання ядра (може бути як постійним, так і тимчасовим).

51.3. Усі бігові доріжки, розбігові доріжки та зони відштовхування мають бути покриті синтетичним матеріалом, який має підходити для бігового взуття з шипами довжиною до 6 мм. Якщо виробник покриття або оператор стадіону встановлює інші обмеження щодо довжини чи форми шипів, ці вимоги повинні бути дотримані, а спортсмени належним чином поінформовані.

51.4. Фундамент, на якому розміщується синтетичне покриття доріжок, зон розбігу і зон відштовхування, повинен бути або твердим (наприклад, бетонним) або, у разі збірних (тимчасових) конструкцій (таких як дерев'яні щити або листи фанери, встановлені на перекладини), не повинно мати спеціальних секцій, що пружинять, і, наскільки це технічно можливо, кожна зона розбігу повинна мати однаковий ступінь пружності по всій довжині. У стрибкових видах зони відштовхування повинні перевірятися перед кожними змаганнями.

52. Пряма доріжка

Бічний нахил доріжки не повинен перевищувати 1:100 (1%). Поздовжній нахил у напрямку бігу не повинен перевищувати 1:250 (0,4%) у будь-якій точці та 1:1000 (0,1%) загалом.

52.1. Доріжки

52.1.1. Бігова зона повинна бути розділена мінімум на 6 та максимум на 8 бігових доріжок, відокремлених одна від одної та обмежених білими лініями шириною 50 мм. Ширина кожної доріжки повинна становити $1,22 \text{ м} \pm 0,01 \text{ м}$, включаючи праву лінію розмітки.

52.2. Старт та фініш

52.2.1. Перед стартовою лінією повинно бути мінімум 3 м вільного простору без будь-яких перешкод. За фінішною лінією має бути мінімум 10 м вільного простору без перешкод, з достатньою зоною уповільнення, щоб спортсмен міг зупинитися без ризику отримання травм.

53. Кругова (овальна) бігова доріжка

Фактична довжина бігової доріжки повинна переважно становити 200 м. Вона має складатися з двох паралельних прямих і двох віражів, які можуть бути нахиленими, радіуси яких повинні бути рівними.

Внутрішній край треку має бути обмежений або бордюром із відповідного матеріалу, приблизно 50 мм у висоту та ширину, або білою лінією шириною 50 мм. Зовнішній край цього бордюру або лінії формує внутрішню межу першої доріжки. Внутрішній край лінії або бордюру повинен бути горизонтальним по всій довжині треку. Однак цей бордюр або лінія можуть розташовуватися на схилі віражу так, щоб осьова лінія нахилу віражу залишалася горизонтальною по всій довжині віражу. Бордюр на двох прямих може бути відсутнім і замінений білою лінією шириною 50 мм.

53.1. Доріжки

53.1.1. Повинно бути не менше 4 і не більше 6 окремих доріжок по колу. Ширина доріжок повинна бути від 0,90 м до 1,10 м, включаючи бічну лінію праворуч. Ширина всіх доріжок повинна бути однаковою з допустимим відхиленням $\pm 0,01 \text{ м}$. Доріжки відділяються одна від одної білими лініями шириною 50 мм.

53.2. Віражі

53.2.1. 3. Кут нахилу віражів усіх доріжок повинен бути однаковим у будь-якому поперечному перетині доріжки. Пряма частина кругової доріжки може бути рівною або мати максимальний ухил 1:100 (1%) у бік внутрішньої доріжки.

Щоб полегшити перехід з горизонтальної прямої на віраж, може бути зроблений плавний поступовий горизонтальний перехід, що поширюється до прямої. Крім того, повинен бути вертикальний перехід.

53.3. Маркування внутрішнього краю

53.3.1. Якщо внутрішній край треку обмежений білою лінією, його слід додатково позначити конусами або прапорцями на віражах та, за бажанням, на прямих. Конуси повинні мати висоту не менше 0,15 м. Прапорці повинні мати розмір приблизно 0,25 м x 0,20 м, висоту не менше 0,45 м і бути встановленими

під кутом 60° до землі від треку. Конуси або прапорці повинні бути розташовані на білій лінії так, щоб край основи конуса або жердини прапорця збігався з краєм білої лінії, найближчим до треку. Вони повинні бути розташовані на відстані не більше 1,5 м на віражах і 10 м на прямих.

54. Старт і фініш на круговій (овальній) доріжці

54.1. Основні вимоги

54.1.1. Старт і фініш забігу повинні позначатися білими лініями шириною 50 мм, які на прямих ділянках треку мають бути під прямим кутом до ліній доріжок, а на віражах – уздовж радіальної лінії.

54.1.2. Вимоги до фінішної лінії: якщо це можливо, має бути лише одна спільна лінія для всіх дистанцій; вона повинна розташовуватися на прямій ділянці доріжки, і перед нею має бути якомога довша пряма.

54.1.3. Основна вимога для всіх ліній старту, що починаються на прямій, на віражі або при загальному старті, полягає в тому, щоб довжина дистанції для кожного спортсмена, коли він біжить найкоротшим дозволеним шляхом, була однаковою.

54.1.4. По можливості, стартові лінії (а також лінії зон передачі естафети) не повинні знаходитися на найкрутіших ділянках віражів.

54.2. Проведення забігів

54.2.1. Забіги до 300 м включно проводяться повністю по доріжках.

54.2.2. Забіги понад 300 м і менш ніж 800 м стартують і тривають по окремих доріжках до лінії виходу на загальну доріжку, позначену в кінці другого віражу.

54.2.3. Для старту на дистанції 800 м кожному спортсмену може бути призначена окрема доріжка, або два спортсмени можуть стартувати з однієї доріжки, або може бути використаний груповий старт (бажано з доріжок 1 і 4). У таких випадках спортсмени можуть залишати свою доріжку або, якщо вони біжать у зовнішній групі, приєднуватися до внутрішньої групи лише після лінії виходу на загальну доріжку, позначеної в кінці першого віражу, або якщо забіг проводиться з двома віражами по доріжках, в кінці другого віражу.

54.2.4. Забіги на дистанціях понад 800 м проводяться без доріжок із використанням дугоподібної стартової лінії або групового старту. Якщо використовується груповий старт, лінія виходу на загальний біг має бути в кінці першого або другого віражу. Якщо спортсмен порушує це правило, він дискваліфікується. Лінія виходу на загальну доріжку має бути дугоподібною лінією шириною 50 мм, нанесеною через усі доріжки, окрім першої. Щоб допомогти спортсменам визначити лінію переходу на загальну доріжку, на лініях доріжки безпосередньо перед їхнім перетином із цією лінією мають бути розміщені невеликі конуси або призми (50 мм x 50 мм, висотою не більше 0,15 м), бажано іншого кольору, ніж лінія переходу та лінії доріжок.

54.3. Лінії старту і фінішу на доріжках довжиною 200 м

54.3.1. Стартова лінія на першій доріжці має розташовуватися на основній прямій. Її положення визначається таким чином, щоб найбільш висунута вперед

стартова лінія на зовнішній доріжці (для 400-метрових забігів) знаходилася там, де кут нахилу не перевищує 12 градусів. Фінішна лінія для всіх забігів на овалному треку має бути продовженням стартової лінії на першій доріжці, проходити через весь трек і бути перпендикулярною до ліній доріжок.

55. Розподіл доріжок, жеребкування та кваліфікація в бігових видах

55.1. Кола та забіги

55.1.1. У змаганнях у приміщенні наступні таблиці повинні використовуватися для визначення кількості кіл, кількості забігів у кожному колі, а також процедури кваліфікації, тобто тих, хто проходить далі за місцем (Р) і за часом (Т), за відсутності надзвичайних обставин:

Кількість заявлених учасників	Коло 1			Коло 2		Півфінали		
	забіги	місце	час	забіги	місце	забіги	місце	час
1	2	3	4	5	6	7	8	9
60м								
9–16	2	3	2					
17–24	3	2	2					
25–32	4	3	4			2	4	
33–40	5	4	4			3	2	2
41–48	6	3	6			3	2	2
49–56	7	3	3			3	2	2
57–64	8	2	8			3	2	2
65–72	9	2	6			3	2	2
73–80	10	2	4			3	2	2
200 м, 400 м, 800 м, 4x200 м, 4x400 м								
7–12	2	2	2					
13–18	3	3	3			2	3	
19–24	4	2	4			2	3	
25–30	5	2	2			2	3	
31–36	6	2	6			3	2	
37–42	7	2	4			3	2	
43–48	8	2	2			3	2	
49–54	9	2	6	4	3	2	3	
55–60	10	2	4	4	3	2	3	
1500 м								
12–18	2	3	3					
19–27	3	2	3					
28–36	4	2	1					
37–45	5	3	3			2	3	3
46–54	6	2	6			2	3	3
55–63	7	2	4			2	3	3

Наступні альтернативні таблиці повинні використовуватися для відповідного класу або комбінації класів, як зазначено в кожній таблиці. Для комбінацій класів, які не повністю охоплені наведеними нижче таблицями, зазвичай застосовуються стандартні таблиці, наведені вище. В іншому випадку відповідну таблицю розробляє Технічний делегат.

Кількість заявлених учасників	Коло 1			Коло 2			Півфінали		
	забіги	місце	час	забіги	місце	час	забіги	місц е	час
1	2	3	4	5	6		7	8	9
60 м (Т11–12) – 8 доріжок									
5–8	2	1	2						
9–12	3	1	1						
13–16	4	1	4				2	1	2
17–20	5	1	7				3	1	1
21–24	6	1	6				3	1	1
25–28	7	1	5				3	1	1
29–32	8	1	8	4	1	4	2	1	2
200 м, 400 м, 800 м (Т11–12) – 6 доріжок									
4–6	2	1	1						
7–9	3	1	0						
10–12	4	1	2				2	1	2
13–15	5	1	1				2	1	2
16–18	6	1	0				2	1	2
1500 м (Т11–12) – 6 доріжок									
6–10	2	1	3						
11–15	3	1	2						
16–20	4	1	6				2	1	3

55.2. Жеребкування доріжок

55.2.1. На всіх дистанціях, що проводяться повністю або частково по доріжках із віражами, якщо змагання відбуваються у декілька кіл, проводиться три окремих жеребкування для розподілу доріжок:

а) Перше для двох зовнішніх доріжок – між двома спортсменами або командами, що мають вищий рейтинг;

б) Друге для наступних двох доріжок, прилеглих до них, – між спортсменами або командами, що мають третій і четвертий показники;

в) Третє для будь-яких внутрішніх доріжок, що залишилися, – між рештою спортсменів або команд.

г) Рейтинг, зазначений у цьому пункті, визначається таким чином:

- для першого кола – на основі відповідного списку офіційних результатів, досягнутих протягом визначеного періоду;

- після першого кола – відповідно до процедур, визначених у Правилі 34.2.1 (а), або у випадку бігу на 800 м – згідно з Правилем 32.2.1 (б).

55.2.2. Для всіх інших забігів порядок доріжок визначається відповідно до Правил 34.3 та 34.4.

56. Довжина шипів

Якщо змагання проводяться на синтетичному покритті, та частина кожного шипа, яка виступає з підошви або каблука, не повинна перевищувати 6 мм (або відповідно до вимог організаторів змагань), за умови дотримання максимальних значень.

57. Естафетний біг

57.1. Проведення змагань

57.1.1. У естафетному бігу 4x200 м весь перший етап і перший віраж другого етапу до ближнього краю лінії виходу на загальну доріжку повинні бути проведені по доріжках. Кожна зона передачі естафети має бути завдовжки 20 м, і другий, третій та четвертий спортсмени повинні стартувати в межах цієї зони.

57.1.2. Естафетний біг 4x400 м проводиться відповідно до Правила 54.2.2.

57.1.3. Естафетний біг 4x800 м проводиться відповідно до Правила 54.2.3.

57.1.4. В естафетних забігах, де спортсменам дозволено залишати свої доріжки після входу у пряму після двох або трьох віражів по доріжках, процес цього переходу повинен відбуватися відповідно до Правила 54.1.

57.1.5. Спортсмени на третьому та четвертому етапах естафети 4x200 м, а також на другому, третьому та четвертому етапах естафет 4x400 м і 4x800 м повинні, за вказівкою призначеного офіційного представника, розташовуватися у своїх очікувальних позиціях у тому ж порядку (від внутрішньої доріжки до зовнішньої), в якому їхні товариші по команді входять у останній віраж. Після проходження цієї точки спортсменами, що наближаються, спортсмени, які очікують, повинні зберігати свій порядок і не змінювати позиції на початку зони передачі естафети. Якщо спортсмен не дотримується цього правила, його команда буде дискваліфікована.

58. Стрибок у висоту

58.1. Зона розбігу та відштовхування

58.1.1. Якщо використовуються переносні мати, то всі згадки у Правилах про рівень зони відштовхування слід розуміти як посилення на рівень верхньої поверхні мата.

58.1.2. Спортсмен може почати розбіг на віражі овальної доріжки за умови, що останні 15 м його розбігу знаходяться на прямій доріжці, що відповідає вимогам Правил 39.2, 39.3 та 39.4.

59. Горизонтальні стрибки

59.1. Зона розбігу

Спортсмен може почати свій розбіг з повороту кругової доріжки за умови, що останні 40 м він біжить по прямій лінії.

60. Штовхання ядра

60.1. Сектор приземлення

60.1.1. Сектор приземлення має складатися з відповідного матеріалу, на якому ядро залишатиме відбиток, при цьому відскік ядра має бути мінімальним.

60.1.2. Сектор приземлення має бути обмежений з дальнього кінця та з двох боків, настільки близько до кола, наскільки це необхідно для безпеки інших спортсменів та суддів, за допомогою стоп-бар'єра та захисної сітки приблизно 4 м заввишки, яка має зупиняти ядро як у польоті, так і при відскоку від поверхні приземлення.

60.1.3. Враховуючи обмежений простір у критому легкоатлетичному манежі, зона, обмежена стоп-бар'єром, може бути недостатньо великою для розміщення повного сектора в 34.92° . У такому випадку застосовуються такі умови:

а) стоп-бар'єр на дальньому кінці має знаходитися принаймні на 0,50 м далі за поточний світовий рекорд у штовханні ядра серед чоловіків або жінок;

б) Лінії сектора з обох боків мають бути симетричними відносно центральної лінії сектора 34.92° ;

в) Лінії сектора можуть або йти радіально від центру кола для штовхання ядра, охоплюючи повний сектор 34.92° , або бути паралельними одна одній та центральній лінії сектора 34.92° . Якщо лінії сектора є паралельними, мінімальна відстань між ними має становити 9 м.

60.1.4. Для змагань у штовханні ядра серед спортсменів на кріслах колісних використання сегмента не є обов'язковим. Для цих класів дозволяється використання рухомої платформи у відповідному місці критого манежу.

60.2. Конструкція ядра

60.2.1. Залежно від типу сектора приземлення, ядро має бути або суцільнометалевим, або металевим із оболонкою, або ж із м'якою пластиковою чи гумовою оболонкою з відповідним наповненням. Обидва типи ядра не можуть одночасно використовуватися в одному змаганні.

60.3. Суцільнометалеве ядро або ядро у металевому корпусі

60.3.1. Таке ядро має відповідати вимогам цих Правил, які регламентують штовхання ядра на відкритому повітрі.

60.4. Ядро у пластиковому або гумовому корпусі

60.4.1. Ядро повинно мати м'яку пластикову або гумову оболонку з відповідним наповненням таким чином, щоб під час приземлення на стандартну підлогу спортивного залу не завдавалося пошкоджень. Воно має бути сферичної форми, а його поверхня повинна бути гладкою.

60.4.2. Ядро має відповідати таким технічним вимогам:

Ядро						
Мінімальна вага для використання на змаганні і для визнання рекорду	2,000 кг	3,000 кг	4,000 кг	5,000 кг	6,000 кг	7,260 кг
Інформація для виробників						
Діапазон ваги для допуску на змагання	2,005 кг	3,005 кг	4,005 кг	5,005 кг	6,005 кг	7,265 кг
	2,025 кг	3,025 кг	4,025 кг	5,025 кг	6,025 кг	7,285 кг
Діаметр:						
Мінімум	80 мм	85 мм	95 мм	100 мм	105 мм	110 мм
Максимум	110 мм	120 мм	130 мм	135 мм	140 мм	145 мм

БІГ ПО ШОСЕ

61. Біг по шосе

61.1. Вступ

У випадку масових заходів, що проводяться поза межами стадіону, ці правила повинні повною мірою застосовуватися лише до тих спортсменів, які визначені як учасники елітної або іншого визначеної частини бігу, як, наприклад, вікові категорії, за які передбачені нагороди або призи. Організатори змагань повинні вказати в інформації для інших учасників, які правила застосовуються до їхньої участі, особливо ті, що стосуються їхньої безпеки.

61.2. Дистанції

61.2.1. Стандартні дистанції для чоловіків і жінок становлять 10 км, півмарафон, марафон (42,195 км).

61.3. Траса

61.3.1. Забіги повинні проводитися на асфальтованих дорогах. Однак, якщо дорожній рух або інші обставини роблять це неможливим, траса, належним чином розмічена, може проходити велосипедною або пішохідною доріжкою вздовж дороги, але не м'яким ґрунтом, таким як узбіччя з трав'яним покриттям чи подібні ділянки. Старт і фініш можуть бути розташовані на стадіоні.

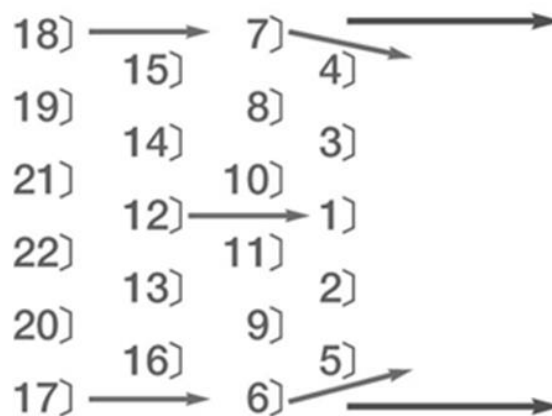
61.3.2. Довжина траси повинна бути виміряна по найкоротшому можливому маршруту, яким може рухатися спортсмен у межах дозволеної для використання ділянки дороги.

Довжина траси не повинна бути меншою за офіційну дистанцію для даного заходу.

61.3.3. Відстань у кілометрах уздовж маршруту повинна бути відображена для всіх спортсменів. Додатково може бути вказана відстань у милях. У змаганнях, де беруть участь спортсмени на кріслах колісних, максимальна висота проміжних знаків дистанції не повинна перевищувати 1 метра.

61.4. Старт

61.4.1. Змагання починаються після пострілу, гудка або іншого подібного звукового сигналу. Використовуються стандартні команди змагань на дистанції більше 400 м. На змаганнях з великою кількістю учасників перед стартом оголошується п'ятихвилинна, трихвилинна і однихвилинна готовність. Після команди «На старт» спортсмени повинні зібратися на лінії старту в тому порядку, який визначений організаційним комітетом. Стартер повинен переконатися у тому, що жоден спортсмен не доторкається ступнею (або будь-якою частиною свого тіла) чи переднім колесом крісла колісного (спортивні класи T32–34 та T51–54) до лінії старту або поверхні перед нею, і після цього він повинен дати старт змаганням.

Малюнок 25. Приклад розміщення спортсменів у перегонах на спортивних кріслах колісних

61.5. Фініш

61.5.1. У разі проведення змагань, що фінішують поза межами стадіону:

а) фінішна лінія може бути шириною до 0,30 м і може мати будь-який колір, що контрастує з поверхнею фінішної зони;

б) у забігах для спортсменів у класах T11 і T12, які змагаються з гайдом, спортсмен повинен перетнути фінішну лінію першим, ніж гайд, інакше спортсмен буде дискваліфікований.

61.6. Безпека

61.6.1. Організатори змагань на шосе повинні забезпечити безпеку спортсменів і офіційних осіб.

61.7. Пункти харчування та відпочинку

61.7.1. За винятком змагань серед спортсменів на спортивних кріслах колісних:

а) вода та інші відповідні напої повинні бути доступні на старті та фініші всіх забігів;

б) у всіх змаганнях вода повинна бути доступною на відповідних проміжках приблизно кожні 5 км. Для змагань довше 10 км можуть бути надані інші напої, окрім води;

в) пункти надання харчування можуть включати напої, енергетичні добавки, харчові продукти або будь-які інші елементи, крім води. Організаційний комітет визначає, які саме продукти будуть надані, виходячи з актуальних умов;

г) організаційний зазвичай забезпечує харчування, але може дозволити спортсменам (та їх гайдам) надавати власне харчування, при цьому спортсмен повинен зазначити, на яких пунктах вони будуть доступні. Харчування, надане спортсменами (та їх гайдами), повинно знаходитися під контролем офіційних осіб організаторів змагань з моменту його передачі спортсменом або його представниками. Офіційні особи повинні забезпечити, що харчування не змінюється та не піддається будь-яким маніпуляціям;

д) організатори змагань повинні позначити бар'єрами, столами або розміткою на землі зону, з якої можна отримувати або забирати харчування. Вона не повинна розташовуватися безпосередньо на вимірній трасі. Харчування повинно бути розміщене так, щоб воно було легко доступним або могло бути передане уповноваженими особами безпосередньо спортсменам (та/або їх гайдам). Такі особи повинні залишатися у визначеній зоні, не заходити на трасу та не перешкоджати спортсменам. Жоден офіційний представник не повинен рухатися поруч із спортсменом під час прийому їжі чи води;

е) Спортсмен та/або його гайд можуть у будь-який момент нести воду або харчування в руках або закріпленими на тілі за умови, що вони були взяті зі старту або отримані на офіційній станції;

є) Спортсмен та/або гайд, який отримує або забирає харчування чи воду з місця, яке не є офіційною станцією, за винятком випадків, коли це надано з медичних причин під керівництвом офіційних осіб змагань, або бере харчування іншого спортсмена/гайда, повинен, у разі першого порушення, отримати попередження від рефері, зазвичай шляхом показу жовтої картки. За друге порушення рефері повинен дискваліфікувати спортсмена, зазвичай шляхом показу червоної картки. Спортсмен повинен негайно залишити трасу;

ж) Гайди можуть отримувати харчування для свого спортсмена на офіційних станціях за умови, що вони передають його спортсмену у визначеній зоні, де можна отримувати або забирати харчування. Гайди не можуть передавати харчування будь-якому спортсмену або гайду поза межами визначеної зони.

61.8. Перебіг змагання

61.8.1. У бігу по шосе спортсмен може залишити позначений маршрут з дозволу та під наглядом офіційної особи за умови, що вихід за межі маршруту не зменшить дистанцію, яку потрібно подолати.

61.8.2. Якщо рефері, отримавши повідомлення від офіційної особи або судді на дистанції або іншим чином, встановить, що спортсмен залишив позначений маршрут, скоротивши дистанцію, він підлягає дискваліфікації.

61.8.3. Судді на дистанції мають бути розміщені через рівні проміжки та в ключових точках маршруту. Інші судді мають пересуватися вздовж маршруту під час забігу.

61.8.4. Організатор змагань має забезпечити видачу нагрудних номерів, що розрізняють спортсменів за їхніми спортивними класами.

61.8.5. Під час бігу по шосе спортсмени класів T11–12 можуть використовувати максимум двох (2) гайдів. Будь-яка заміна гайда має відбуватися без перешкод для інших спортсменів і може здійснюватися на 10 км, 20 км, 21,1 км (половина дистанції) або 30 км для марафону, на 10 км для пів марафону та на 5 км для перегонів на 10 км.

61.8.6. Намір змінити гайда має бути повідомлений заздалегідь рефері та Технічному делегату. Технічні офіційні особи визначають умови заміни та заздалегідь повідомляють їх спортсменам.

61.9. Переслідування (Спортивні класи T33–34, T51–54)

61.9.1. На змаганнях, де спортсмени класів T33–34, T51–54 змагаються разом, переслідування спортсмена іншого спортивного класу або іншої статі заборонено. Спортсменам також заборонено переслідування моторизованих транспортних засобів або велосипедів. У разі порушення цього правила відповідний спортсмен буде дискваліфікований.

61.10. Перешкоджання

61.10.1. У бігу по шосе застосовуються положення Правил 23.1, 23.3 та 23.4.

ПРОТЕСТИ ТА АПЕЛЯЦІЇ

62. Протести та апеляції

Ці Положення про протести не охоплюють питання, пов'язані з класифікацією або допінг-контролем, які вирішуються виключно відповідно до Всесвітнього антидопінгового кодексу та Правил і положень WPA щодо класифікації.

62.1. Протести

62.1.1. Протести щодо права спортсмена на участь у змаганнях (за винятком питань, пов'язаних із класифікацією та допінгом) мають бути подані технічному делегату(ам) до початку змагань. Після ухвалення рішення технічним делегатом(ами) подається право на апеляцію до апеляційного журі. Якщо питання не може бути вирішене до початку змагань, спортсмену дозволяється брати участь у змаганнях «під протестом», а питання передається до організаційного комітету. У таких випадках організатор змагань має право ухвалити остаточне рішення щодо статусу спортсмена після завершення змагань, після чого результати можуть бути скориговані ретроспективно.

62.1.2. Протести щодо результату або перебігу змагання мають бути подані протягом 30 хвилин після офіційного оголошення результатів цього змагання. Організатори змагань несуть відповідальність за забезпечення фіксації часу оголошення всіх результатів.

62.1.3. Будь-який протест спочатку подається усно рефері спортсменом або особою, яка діє від його імені, або офіційним представником команди. Така особа або команда можуть подавати протест, лише якщо вони беруть участь у тому ж колі змагань, якого стосується протест (або подальша апеляція), або якщо вони беруть участь у командному заліку. Для прийняття справедливого рішення рефері

повинен розглянути всі наявні докази. Рефері може ухвалити рішення щодо протесту або передати справу до апеляційного журі. Якщо рефері ухвалює рішення, сторона, що подала протест, має право на апеляцію до журі.

62.1.4. У бігових змаганнях:

а) Якщо спортсмен одразу ж після звинувачення у фальстарті подає усний протест, рефері старту (або, якщо його не призначено, відповідний суддя з бігу) може, у разі сумнівів, дозволити спортсмену стартувати «під протестом», щоб зберегти права всіх зацікавлених сторін. Старт «під протестом» не дозволяється, якщо фальстарт був зафіксований затвердженою системою визначення фальстартів, якщо тільки рефері не визнає, що дані системи явно неточні. Якщо спортсмену дозволено стартувати під протестом, перед ним має бути піднятий червоно-білий (діагонально розділений) прапорець.

б) Протест може бути поданий через те, що стартер не відкликав фальстарт або не скасував старт. Протест може бути поданий лише спортсменом або від його імені, якщо він завершив би забіг з добросовісним зусиллям. Якщо протест задовольняється, будь-який спортсмен, який здійснив фальстарт або чия поведінка мала призвести до скасування старту, і який підлягав попередженню чи дискваліфікації отримує попередження або дискваліфікується. Незалежно від можливого попередження чи дискваліфікації, рефері має повноваження оголосити змагання або його частину недійсним і призначити повторний старт, якщо, на його думку, цього вимагає справедливість.

в) Якщо протест або апеляція ґрунтується на неправильному виключенні спортсмена із змагання через фальстарт і він задовольняється після завершення забігу, спортсмену має бути надана можливість пробігти дистанцію самостійно для фіксації часу та, відповідно, для проходження в наступне коло. Жоден спортсмен не може бути допущений до наступного кола без участі у всіх попередніх колах, якщо тільки рефері або апеляційне журі не ухвалить іншого рішення, наприклад, у випадку короткого проміжку часу до наступного кола або великої довжини дистанції.

г) Якщо протест подано від імені спортсмена або команди, які не завершили забіг, рефері повинен спочатку встановити, чи був спортсмен або команда дискваліфіковані за порушення правил, не пов'язане з питанням, яке розглядається в протесті. Якщо так, протест має бути відхилений.

62.1.5. У технічних видах якщо спортсмен негайно оскаржує невдалу спробу в технічному виді, рефері може на власний розсуд розпорядитися про вимірювання результату, щоб зберегти права всіх зацікавлених осіб. Якщо протестована спроба мала місце:

а) під час перших трьох раундів у горизонтальних стрибках, коли більше восьми спортсменів змагаються, і спортсмен може пройти у наступний раунд тільки у разі задоволення протесту, або

б) у вертикальних стрибках, коли спортсмен може перейти на наступну висоту лише в разі задоволення протесту, рефері може, якщо у нього є сумніви, дозволити спортсмену продовжити змагання «під протестом».

62.1.6. Оскаржений результат спортсмена та будь-які інші результати, отримані під час виступу «під протестом», стануть дійсними лише у випадку,

якщо буде встановлено, що спортсмен виконав спробу відповідно до правил, і вона більше не вважається невдалою.

У технічних видах, якщо через участь спортсмена «під протестом» інший спортсмен отримав можливість продовжити змагання, хоча за інших обставин він не мав би такої можливості, його результати залишатимуться дійсними незалежно від того, чи був протест спортсмена, який виступав «під протестом», успішним.

62.2. Апеляції

62.2.1. Апеляція на рішення щодо протесту можлива і має бути подана до апеляційного журі протягом 30 хвилин:

а) після офіційного оголошення зміненого результату змагання у зв'язку з рішенням рефері;

б) після повідомлення про рішення рефері особі, яка подала протест, якщо результати не були змінені.

62.2.2. Апеляція має бути подана у письмовій формі, підписана відповідальним представником від імені спортсмена або команди. Лише ті спортсмени чи команди, які брали участь у відповідному колі змагання (або в командному заліку), мають право подавати апеляцію.

62.2.3. Апеляційне журі повинно провести консультації з усіма відповідними особами, включаючи відповідного рефері (крім випадків, коли їхнє рішення повністю підтримується). Якщо журі має сумніви, можуть бути розглянуті інші наявні докази. Якщо такі докази, включаючи відеоматеріали, не є переконливими, рішення рефері залишається в силі.

62.2.4. Апеляційне журі може переглянути своє рішення, якщо будуть надані нові переконливі докази, за умови, що змінене рішення ще може бути застосоване. Зазвичай, такий перегляд можливий лише до церемонії нагородження відповідного змагання, якщо тільки відповідний орган не визнає, що обставини виправдовують інше рішення.

62.2.5. Рішення рефері (якщо воно не було оскаржене) та апеляційного журі є остаточними і не підлягають подальшому оскарженню в жоден інший орган.

РЕКОРДИ

63. Національні рекорди

63.1. Подання та ратифікація

63.1.1. Національні рекорди можуть бути встановлені лише на визнаних змаганнях спортсменом, який відповідає критеріям:

а) Статус підтвердженого спортивного класу, або;

б) Статус перегляду спортивного класу зі зазначеною фіксованою датою перегляду, яка настає після дати встановлення рекорду.

63.1.2. Окрім технічних видів, проведених відповідно до Правил 37–49, а також змагань за межами стадіону (див. Правило 61), рекорд не буде визнаний, якщо він був встановлений у змішаному змаганні.

63.1.3. Визнаються такі категорії рекордів: національні рекорди на відкритому просторі та у приміщенні.

63.1.4. Спортсмен (або команда в разі естафетного бігу), який встановив рекорд, повинен відповідати всім вимогам цих Правил, бути офіційно заявленим для участі у відповідному змаганні, а також дотриматися всіх Правил під час виступу.

63.1.5. Якщо результат дорівнює або перевищує чинний рекорд, національний керівний орган, де було встановлено цей результат, негайно збирає всю необхідну інформацію для його визнання.

63.1.6. Поданий результат має бути кращим або рівним чинному рекорду для цієї дисципліни. Якщо рекорд зрівняний, він матиме той самий статус, що й чинний рекорд.

63.1.7. Національний керівний орган повинен надіслати для фіксації рекорду:

а) Офіційний протокол результатів дисципліни, що включає всі необхідні дані відповідно до цього регламенту;

б) Для рекорду на бігових дистанціях, якщо використовувалася система повністю автоматичного хронометражу, потрібно додати зображення фотофінішу та зображення тесту нульового контролю для забігів на дистанціях до 800 м включно та в естафеті 4x400 м;

в) Будь-яку іншу інформацію, яку необхідно подати згідно з цим регламентом, якщо вона є або має бути в розпорядженні національного керівного органу.

63.1.8. Рекорди, встановлені у кваліфікаційних колах, при визначенні переможця за додатковими спробами або у виді, результати якого пізніше було анульовано, можуть бути подані на затвердження.

63.2. Специфічні умови

За винятком змагань на шосе:

а) результат має бути показаний на сертифікованому легкоатлетичному стадіоні;

б) для того, щоб результат на дистанціях 200 м і більше був визнаний, бігова доріжка не повинна перевищувати 402,3 м, а старт забігу має відбуватися на частині периметру стадіону;

в) у бігових дисциплінах на овальних доріжках результат повинен бути показаний у доріжці, де радіус бігової лінії не перевищує 50 м, за винятком випадків, коли поворот складається з двох різних радіусів, причому довша з двох дуг не повинна перевищувати 60° з 180° повороту.

г) результат у біговому виді на відкритому стадіоні може бути показаний лише на доріжці, що відповідає Правилам.

64. Для рекордів у бігових видах (біг і перегони на спортивних кріслах колісних)

а) Результат має бути зафіксований офіційними хронометристами, затвердженою системою повністю автоматичного фотофінішу або використанням транспондерної системи.

б) Для забігів на дистанціях до 800 м включно (включаючи 4x400 м) рекорди будуть визнані лише у випадку фіксації результату затвердженою системою повністю автоматичного фотофінішу.

в) Для всіх результатів, показаних на відкритому стадіоні на дистанціях до 200 м включно, має бути надана інформація про швидкість вітру, виміряну відповідно до цих Правил. Якщо середня швидкість вітру в напрямку бігу перевищує 2 метри за секунду протягом забігу, результат не буде визнаний.

65. Для рекордів у естафетних змаганнях:

Час, показаний першим спортсменом у складі естафетної команди, не може бути поданий на ратифікацію як рекорд.

66. Для рекордів у технічних видах:

а) Результати мають бути виміряні або трьома судьями з технічних видів за допомогою відкаліброваної та сертифікованої сталеві рулетки чи бруска, або за допомогою затвердженого наукового вимірювального приладу, точність якого підтверджена кваліфікованим суддею з вимірювань.

б) У стрибках у довжину та потрійному стрибку має бути надана інформація про швидкість вітру, виміряну відповідно до цих правил. Якщо середня швидкість вітру в напрямку стрибка перевищує 2 метри за секунду, результат не буде визнаний.

в) Рекорди можуть бути зараховані для більше ніж одного результату в межах одного змагання за умови, що кожен рекорд, що підлягає визнанню, був рівний або перевищував найкращий попередній результат на той момент.

г) У металевих видах використаний снаряд має бути перевірений перед змаганням відповідно до Правил. Якщо під час змагання рефері дізнається, що рекорд був повторений або перевершений, вони повинні негайно позначити використаний снаряд і провести перевірку, щоб визначити, чи відповідає він правилам або чи відбулися які-небудь зміни в його характеристиках. Зазвичай така перевірка має бути повторена після завершення змагання.

67. Для рекордів у змаганнях на шосе (біг і перегони на спортивних кріслах колісних)

а) Трасу має бути виміряно сертифікованим вимірювачем, який забезпечить надання відповідного звіту про вимірювання та будь-якої іншої інформації, необхідної за цими Правилами.

б) Відстань між стартом і фінішем, виміряна по теоретичній прямій лінії між ними, не повинна перевищувати 50% загальної дистанції забігу.

в) Загальний перепад висот між стартом і фінішем не повинен перевищувати 1:1000, тобто 1 метр на кожен кілометр (0,1%).

г) Будь-який вимірювач траси, який здійснив початкове вимірювання, або інший відповідно кваліфікований офіційний представник, призначений вимірювачем (після консультації з відповідним органом), повинен перевірити, що траса розміщена відповідно до офіційного вимірювання та документації, складеної офіційним вимірювачем. Потім вони повинні супроводжувати забіг у провідному транспортному засобі або іншим способом підтвердити, що спортсмени подолали саме цю трасу.

д) Траса повинна бути перевірена (тобто повторно виміряна) якомога пізніше перед стартом, у день змагання або якомога швидше після його завершення, іншим вимірювачем, відмінним від того, хто виконав початкове вимірювання.

е) Рекорди на проміжних дистанціях у межах шосейного забігу можуть бути визнані за умови дотримання всіх вимог цих Правил. Проміжні дистанції мають бути попередньо виміряні, зафіксовані та позначені як частина офіційного вимірювання траси та підтверджені згідно з цими Правилами.

68. Інші рекорди

а) Рекорди, встановлені на Іграх, чемпіонатах, змаганнях та інших подібних заходах, можуть бути визнані відповідним органом, який здійснює контроль за змаганням, або оргкомітетом змагань.

б) Рекорд має визнавати найкращий результат, досягнутий на будь-якому етапі відповідного змагання згідно з Правилами, за винятком того, що показники швидкості вітру можуть бути проігноровані, якщо це передбачено відповідними регламентами змагань.

69. Види, у яких визнаються рекорди

Повністю автоматичний хронометраж (F.A.T.)

Ручний хронометраж (H.T.)

Транспондерний хронометраж (T.T.)

69.1. Чоловіки

F.A.T. тільки: 100 м; 200 м; 400 м; 800 м; естафета 4x100 м; естафета 4x400 м.

F.A.T. або H.T.: 1500 м; 5000 м; 10,000 м.

Біг по шосе

F.A.T., H.T. або T.T.: 5 км; 10 км; напівмарафон; марафон.

Стрибки: стрибок у висоту; стрибок у довжину; потрійний стрибок.

Метання: штовхання ядра; метання диска; метання списа; метання булави.

69.2. Жінки

F.A.T. тільки: 100 м; 200 м; 400 м; 800 м; естафета 4x100 м; естафета 4x400 м.

F.A.T. або H.T.: 1500 м; 5000 м; 10,000 м.

Біг по шосе

F.A.T., H.T. або T.T.: 5 км; 10 км; напівмарафон; марафон.

Стрибки: стрибок у висоту; стрибок у довжину; потрійний стрибок.

Метання: штовхання ядра; метання диска; метання списа; метання булави.

69.3. Універсальні

Ф.А.Т. тільки: універсальна естафета 4х100 м.

НАГОРОДЖЕННЯ

70. Нагородження медалями та дипломами

70.1. Загальні положення

70.1.1. На змаганнях медалями можуть бути нагороджені лише фіналісти.

У естафетних змаганнях четверо (4) спортсменів та гайд(и) кожної команди, які мають право на медаль та змагалися у фіналі, повинні піднятися на п'єдестал під час церемонії нагородження.

70.1.2. Спортсмени повинні зазначати гайда(ів) у своїй фінальній заявці. Тільки ті гайди, які були остаточно підтверджені і відповідають таким критеріям, мають право отримати медаль разом із спортсменом-призером:

а) В індивідуальних змаганнях, де спортсмени з порушенням зору можуть використовувати кількох гайдів, лише ті гайди, які супроводжували спортсмена протягом усього змагання (від першого раунду до фіналу), можуть отримати медаль разом із ним.

б) У естафетних змаганнях гайд(и), які супроводжували спортсменів-призерів у фіналі, повинні піднятися на п'єдестал під час церемонії нагородження та отримати медаль.

70.1.3. В індивідуальних змаганнях, де спортсмени з порушенням зору можуть використовувати кількох гайдів, усі гайди у бігових та шосейних змаганнях (включаючи ті випадки, коли змагання проходили з декількома гайдами), мають право отримати дипломи відповідно до політики нагородження дипломами, зазначеної у відповідному протоколі змагання.

70.1.4. Зміни спортивного класу під час змагань можуть вплинути на результат(и), місце та рекорд(и) спортсмена, причому цей вплив варіюється залежно від виду (біг або технічні види). Повторний допуск після зміни спортивного класу підлягає затвердженню технічного делегата.

70.2. Бігові види

70.2.1. Якщо переглянутий спортивний клас все ще входить до числа допустимих класів цього змагання, повторний допуск до змагання не потрібен. Результат, місце та нагорода, яку отримав спортсмен, залишаються чинними.

70.2.2. Якщо переглянутий спортивний клас не входить до числа допустимих класів цього змагання, результати, досягнуті спортсменом, залишаються чинними, але його місце та нагорода анулюються.

70.3. Технічні види

70.3.1. Якщо переглянутий спортивний клас все ще входить до числа допустимих класів цього змагання, повторний допуск не потрібен. Якщо використовується система нарахування балів, то підрахунок очок, що визначає місце та нагороду, має бути перерахований відповідно до нового спортивного

класу. Досягнуті результати можуть залишатися чинними, якщо в переглянутому спортивному класі застосовуються ті ж самі правила змагань.

70.3.2. Якщо переглянутий спортивний клас не входить до числа допустимих класів цього змагання, досягнуті результати можуть залишатися чинними, якщо застосовуються ті ж самі правила, проте місце та нагорода спортсмена анулюються.

АНТИДОПІНГОВІ ЗАХОДИ

1. Антидопінгові заходи під час спортивних змагань організовуються і проводяться відповідно до нормативно-правових актів, зазначених у пункті 8 розділу I цих Правил.

2. Відбір допінг-проб може проводитись під час усіх офіційних спортивних змагань та поширюється на всіх спортсменів, які беруть участь у спортивних змаганнях.

3. Організатори спортивних змагань здійснюють заходи щодо запобігання участі осіб, відсторонених або тимчасово відсторонених від спортивної діяльності у зв'язку з порушенням антидопінгових правил. Зокрема, організатори здійснюють перевірку кожного з учасників на відсутність його у списках відсторонених чи тимчасово відсторонених на сайті НАДЦ, на сайті відповідної міжнародної спортивної федерації та на сайті Міжнародного агентства з тестування. У випадку наявності інформації про відсторонення такі особи (спортсмени, тренери, лікарі, інший допоміжний персонал спортсмена) не допускаються до участі у спортивних змаганнях.

4. Організатори спортивних змагань реєструють спортсменів до участі у спортивних змаганнях при умові проходження ними сертифікованих курсів антидопінгової освіти, прослуханих на освітній платформі Всесвітнього антидопінгового агентства ADEL, організованих за участі відповідної міжнародної спортивної федерації чи Національного антидопінгового центру.

5. Організатори спортивних змагань забезпечують належні та сприятливі умови для проведення тестувань спортсменів, зокрема облаштовують пункт допінг-контролю, який відповідає вимогам Міжнародного стандарту з тестувань і розслідувань ВАДА.

6. Організатори спортивних змагань забезпечують безперешкодний доступ офіцерів допінг-контролю та іншого персоналу з відбору допінг проб до пункту допінг-контролю, всіх приміщень та місць проведення спортивних змагань, де можуть перебувати спортсмени та їх допоміжний персонал, судді та представники організаторів.

7. Організатори спортивних змагань забезпечують недопущення перешкоджання чи втручання в роботу офіцерів допінг контролю чи іншого персоналу з відбору допінг-проб під час процедури тестування спортсменів

(зокрема під час повідомлення спортсменів про обрання їх для тестування, здійснення супроводження спортсменів до пункту допінг-контролю, здійснення процедур під час здачі спортсменом допінг-проби, документального оформлення процедури допінг-контролю тощо).

8. Організатори спортивних змагань по можливості у найкоротший термін інформують НАДЦ про всі виявлені випадки можливих порушень антидопінгових правил (використання, зберігання, призначення, розповсюдження заборонених речовин, втручання в процедури допінг-контролю тощо).

Директор департаменту
масового спорту та здоров'я нації

Лідія ЮЗВОВ

ПОГОДЖЕНО

Президент Національного комітету спорту інвалідів України

Валерій СУШКЕВИЧ

2025 року

ПОГОДЖЕНО

Президент Української федерації спорту інвалідів з ураженнями опорно-рухового апарату

Олена ЗАЙЦЕВА

2025 року

ПОГОДЖЕНО

Президент Української спортивної федерації інвалідів з вадами розумового і фізичного розвитку

Оксана СКУГАРЕВА

2025 року

ПОГОДЖЕНО

Президент Спортивної федерації незрячих України

Людмила ЖИЛЬЦОВА

2025 року

Додаток 1

до Правил
спортивних змагань з пара легкої
атлетики серед осіб з ураженнями
опорно-рухового апарату,
порушеннями зору та розумового і
фізичного розвитку

ВАГА ІНВЕНТАРЮ WPA ДЛЯ ОКРЕМИХ СПОРТИВНИХ КЛАСІВ

Спортивні класи F11–13

Вікова група	Класи	Диск Чоловіки	Диск Жінки	Спис Чоловіки	Спис Жінки	Ядро Чоловіки	Ядро Жінки
Відкр.	F11–13	2,00 кг	1,00 кг	800 г	600 г	7,26 кг	4,00 кг
U/20	F11–13	1,75 кг	1,00 кг	800 г	600 г	6,00 кг	4,00 кг
U/17	F11–13	1,50 кг	1,00 кг	700 г	500 г	5,00 кг	3,00 кг

Спортивний клас F20

Вікова група	Класи	Диск Чоловіки	Диск Жінки	Спис Чоловіки	Спис Жінки	Ядро Чоловіки	Ядро Жінки
Відкр.	F20	2,00 кг	1,00 кг	800 г	600 г	7,26 кг	4,00 кг
U/20	F20	1,75 кг	1,00 кг	800 г	600 г	6,00 кг	4,00 кг
U/17	F20	1,50 кг	1,00 кг	700 г	500 г	5,00 кг	3,00 кг

Спортивні класи F31–38

Вікова група	Класи	Диск Чоловіки	Диск Жінки	Спис Чоловіки	Спис Жінки	Ядро Чоловіки	Ядро Жінки	Булава Чоловіки та жінки
Відкр. та U/20	F31							397 г
	F32	1,00 кг	1,00 кг			2,00 кг	2,00 кг	397 г
	F33	1,00 кг	1,00 кг	600 г	600 г	3,00 кг	3,00 кг	
	F34	1,00 кг	1,00 кг	600 г	600 г	4,00 кг	3,00 кг	
	F35	1,00 кг	1,00 кг	600 г	600 г	4,00 кг	3,00 кг	
	F36	1,00 кг	1,00 кг	600 г	600 г	4,00 кг	3,00 кг	
	F37	1,00 кг	1,00 кг	600 г	600 г	5,00 кг	3,00 кг	
	F38	1,50 кг	1,00 кг	800 г	600 г	5,00 кг	3,00 кг	

U/17	F31							397 г
	F32	750 г	750 г			1,00 кг	1,00 кг	397 г
	F33	750 г	750 г	500 г	500 г	2,00 кг	2,00 кг	
	F34	750 г	750 г	500 г	500 г	3,00 кг	2,00 кг	
	F35	750 г	750 г	500 г	500 г	3,00 кг	2,00 кг	
	F36	750 г	750 г	500 г	500 г	3,00 кг	2,00 кг	
	F37	750 г	750 г	500гp	500 г	4,00 кг	2,00 кг	
	F38	1,00 кг	750 г	600гp	500 г	4,00 кг	2,00 кг	

Спортивні класи F40–46

Вікова група	Класи	Диск Чоловіки	Диск Жінки	Спис Чоловіки	Спис Жінки	Ядро Чоловіки	Ядро Жінки
Відкр. та U/20	F40, F41	1,00 кг	750 г	600 г	400 г	4,00 кг	3,00 кг
	F42	1,50 кг	1,00 кг	800 г	600 г	6,00 кг	4,00 кг
	F43, F44	1,50 кг	1,00 кг	800 г	600 г	6,00 кг	4,00 кг
	F45, F46	1,50 кг	1,00 кг	800 г	600 г	6,00 кг	4,00 кг
U/17	F40, F41	1,00 кг	750 г	500 г	400 г	3,00 кг	2,00 кг
	F42	1,00 кг	1,00 кг	700 г	500 г	5,00 кг	3,00 кг
	F43, F44	1,00 кг	1,00 кг	700 г	500 г	5,00 кг	3,00 кг
	F45, F46	1,00 кг	1,00 кг	700 г	500 г	5,00 кг	3,00 кг

Спортивні класи F51–57

Вікова група	Класи	Диск Чоловіки	Диск Жінки	Спис Чоловіки	Спис Жінки	Ядро Чоловіки	Ядро Жінки	Булава Чоловіки та жінки
Відкр. та U/20	F51	1,00 кг	1,00 кг					397 гр
	F52	1,00 кг	1,00 кг	600 г	600 г	2,00 кг	2,00 кг	
	F53	1,00 кг	1,00 кг	600 г	600 г	3,00 кг	3,00 кг	
	F54	1,00 кг	1,00 кг	600 г	600 г	4,00 кг	3,00 кг	
	F55	1,00 кг	1,00 кг	600 г	600 г	4,00 кг	3,00 кг	

	F56	1,00 кг	1,00 кг	600 г	600 г	4,00 кг	3,00 кг	
	F57	1,00 кг	1,00 кг	600 г	600 г	4,00 кг	3,00 кг	
U/17	F51	750 г	750 г					397 гр
	F52	750 г	750 г	500 г	500 г	2,00 кг	2,00 кг	
	F53	750 г	750 г	500 г	500 г	2,00 кг	2,00 кг	
	F54	750 г	750 г	500 г	500 г	3,00 кг	2,00 кг	
	F55	750 г	750 г	500 г	500 г	3,00 кг	2,00 кг	
	F56	750 г	750 г	500 г	500 г	3,00 кг	2,00 кг	
	F57	1,00 кг	750 г	500 г	500 г	3,00 кг	2,00 кг	

Спортивні класи F61-64

Вікова група	Класи	Диск Чоловіки	Диск Жінки	Спис Чоловіки	Спис Жінки	Ядро Чоловіки	Ядро Жінки
Відкр. та U/20	F61, F63	1,50 кг	1,00 кг	800 г	600 г	6,00 кг	4,00 кг
	F62, F64	1,50 кг	1,00 кг	800 г	600 г	6,00 кг	4,00 кг
U/17	F61, F63	1,00 кг	1,00 кг	700 г	500 г	5,00 кг	3,00 кг
	F62, F64	1,00 кг	1,00 кг	700 г	500 г	5,00 кг	3,00 кг

Зміст

Загальні положення.....	2
Організація та проведення спортивних змагань	3
1. Характер та ранг спортивних змагань	3
2. Мінімальні кваліфікаційні стандарти	4
3. Порядок і терміни подання заявок на спортивні змагання	4
4. Придатність спортсменів	5
5. Критерії допуску та формат спортивних змагань	5
ПРАВИЛА ПРОВЕДЕННЯ ЗМАГАНЬ	6
1. Офіційні представники федерацій	6
2. Опис обов'язків представників федерацій та офіційних осіб	6
2.1. Технічний делегат.....	6
2.2. Головний класифікатор	7
2.3. Класифікатори.....	7
2.4. Офіційні особи змагання.....	7
2.5. Головний суддя змагань.....	8
2.6. Рефері	9
2.7. Судді.....	9
2.8. Судді на дистанції (змагання з бігу та перегони на спортивних кріслах колісних)	10
2.9. Хронометристи, судді на фотофініші	10
2.10. Координатор старту, стартер та судді, що відповідають за повернення спортсменів.....	11
2.11. Помічники стартера.....	11
2.12. Лічильники кіл.	12
2.13. Головний секретар змагань.....	12
2.14. Суддя, що відповідає за вимірювання швидкості вітру	13
2.15. Суддя-вимірювач (електронне обладнання)	13
2.16. Судді, що відповідають за кімнату (місце) збору учасників	14
2.17. Медичний персонал.....	14
2.18. Стартер і суддя фотофінішу	14

2.19. Апеляційне журі	14
3. Спортивна легкоатлетична споруда	14
4. Вікові групи та змішані змагання	15
4.1. Вікові групи.....	15
4.2. Гендерні категорії.....	15
5. Заявки на участь.....	15
5.1. Заявка на участь у тих видах, які проводяться одночасно	15
5.2. Повторний допуск після зміни спортивного класу	15
5.3. Усунення від участі у змаганнях.....	16
5.4. Невиконання вимоги щодо прибуття до кімнати збору учасників	16
6. Одяг, взуття, номери, протези та ортопедичне обладнання, непрозорі окуляри, прив'язка, невідповідність спорядження, шоломи	17
6.1. Одяг	17
6.2. Взуття: загальні вимоги	17
6.3. Взуття – кількість шипів	18
6.4. Розмір шипів.....	18
6.5. Технічні вимоги до взуття – підошва	18
6.6. До подальшого повідомлення будь-яке взуття, що використовується у змаганнях:	19
6.7. Взуття – вставки та додаткові елементи до взуття	20
6.8. Номери спортсменів	20
6.9. Невиконання вимог щодо одягу, взуття та нагрудних номерів.....	21
6.10. Вказівки рефері щодо взуття.....	21
6.11. Винятки з Правил 6.2, 6.5, 6.7 або 6.6	22
6.12. Протези	22
6.13. Ортопедичне обладнання.....	22
6.14. Маски для очей	23
6.15. Прив'язка	23
6.16. Невідповідність обладнання.....	24
6.17. Шоломи.....	25
6.18. Пристрої для зберігання сечі	25

7. Надання допомоги спортсменам	25
8. Надання допомоги спортсменам – бігові види та перегони на шосе	27
8.1. Спортсмени повинні забезпечити себе власним гайдом(-ами).....	27
8.2. Перегони на дистанції 5000 м і більше	28
8.3. Особливості для класів T12, T20, T71–T72, T35–T38, T40–T47 та T61–T64.....	28
9. Надання допомоги спортсменам – технічні види.....	29
9.1. Спортсменам класів F31–32 та F51–54.....	29
9.2. Спортсменам класів F11 та F12.....	29
9.3. Спортсменам класу T11	29
9.4. Спортсменам класу T/F12.....	30
9.5. Нюанси у спортивних класах T/F20, T/F35–38, T/F42–47 та T/F61–64 .	30
10. Тварини.....	31
11. Попередження та дискваліфікація	31
11.1. Чесна участь, неспортивна та неналежна поведінка.....	31
11.2. Дискваліфікація за порушення технічного правила (крім порушення спортивної поведінки).....	31
11.3. Дискваліфікація через відсторонення за порушення спортивної (етичної) поведінки.....	32
12. Змагання поза межами спортивного класу – допуск	32
13. Заміри та вимірювання.....	33
13.1. Точність розмітки та обладнання.....	33
14. Дійсність результатів.....	33
15. Відеозапис	34
16. Нарахування очок	34
17. Вимоги до спортивних крісел колісних і рам для бігу (Спортивні класи T32–T34, T51–T54 та T71–T72).....	34
17.1. Загальні вимоги до спортивних крісел колісних:.....	34
17.2. Вимоги до рами спортивного крісла колісного:.....	35
17.3. Вимоги до коліс та ободів для штовхання:.....	35
17.4. Загальні вимоги до спортивних крісел колісних.....	36
17.5. Вимоги до рам для бігу (Спортивні класи T71–T72).....	36

18. Вимірювання бігових доріжок	37
19. Стартові колодки	38
20. Старт.....	39
21. Фальстарт.....	41
22. Дистанції 5000 м та 10 000 м	42
23. Біг по дистанції	43
23.1. Перешкоди на доріжці.....	43
23.2. У всіх бігових видах:	43
23.3. Під час перегонів на спортивних кріслах колісних будь-який інший спосіб руху, окрім поштовхів руками по колесах або ободах, призведе до дискваліфікації.	44
23.4. Обгін під час перегонах на спортивних кріслах колісних	44
24. Біг по окремих доріжках	44
25. Вихід з доріжки.....	46
26. Контрольні позначки	46
27. Вимірювання вітру	46
28. Індикація проміжного часу	47
29. Вода / Освіжаючі напої	48
30. Фініш.....	48
31. Хронометраж і фотофініш	49
32. Ручний хронометраж	49
33. Повністю автоматичний хронометраж і система фотофінішу.....	50
33.1. Система	50
33.2. Робота системи.....	51
33.3. Система транспондерів	52
34. Формування забігів, жеребкування та кваліфікація у змаганнях із бігових видів	53
34.1. Етапи та забіги	53
34.2. Рейтинги і формування забігів	56
34.3. Жеребкування доріжок	57
34.4. Змагання в одне коло.....	58

34.5. Кваліфікація у наступні кола змагань	58
34.6. Одноденні змагання.....	58
34.7. Мінімальний час між колами змагань	59
35. Рівність результатів	59
35.1. Нічия	59
35.2. Рівність результатів згідно позиції у рейтингу	59
35.3. Рівність результатів за останнє кваліфікаційне місце на основі місця	59
35.4. Рівність результатів за останнє кваліфікаційне місце на основі часу..	59
36. Естафетний біг	60
ТЕХНІЧНІ ВИДИ.....	64
37. Загальні положення	64
37.1. Пробні спроби на місці проведення змагань	64
37.2. Відмітки (маркери)	64
37.3. Показові маркери та вітряні флюгери	65
37.4. Порядок участі у змаганні та спроби.....	65
37.5. За винятком стрибків у висоту та метань зі станка, жоден спортсмен не може мати більше однієї спроби, зафіксованої в будь-якому колі змагань.	65
37.6. Фіксація спроб.....	65
37.7. Завершення спроб	66
37.8. Кваліфікаційні кола (раунди) змагань	66
37.9. Групування	66
37.10. Рекомендації.....	66
37.11. Умови кваліфікації	66
37.12. Час на виконання спроб	67
37.13. Заміна спроб	68
37.14. Відсутність під час змагань	68
37.15. Зміна місця проведення змагань	68
37.16. Результат.....	68
37.17. Рівність результатів	68
37.18. Техніка підстрибування	68
ВЕРТИКАЛЬНІ СТРИБКИ	69

38. Загальні положення	69
38.1. Спроби	69
38.2. Продовження спроб	69
38.3. Умови підняття планки	69
38.4. Вимірювання	69
38.5. Протезні пристрої	70
38.6. Планка	70
38.7. Розподіл місць	71
38.8. Перестрибування	71
38.9. Зовнішні фактори	71
39. Стрибок у висоту	71
39.1. Змагання	71
39.2. Зона розбігу та відштовхування	72
39.3. Сектор для стрибків	72
39.4. Зона приземлення	73
40. Бригада суддів	73
40.1. Старший суддя	73
40.2. Судді (1) та (2)	74
40.3. Суддя-секретар	74
40.4. Суддя, відповідальний за табло	74
40.5. Суддя хронометрист	74
40.6. Суддя, відповідальний за спортсменів	74
ГОРИЗОНТАЛЬНІ СТРИБКИ	74
41. Загальні положення	74
41.1. Розбіг	74
41.2. Дошка для відштовхування та зона відштовхування	74
41.3. Зона приземлення	76
41.4. Вимірювання відстані	76
41.5. Вимірювання результату стрибка для класів T11 та T12	77
41.6. Вимірювання вітру	77

41.7. Протезні пристрої	78
42. Стрибок у довжину	78
42.1. Змагання.....	78
42.2. Лінія відштовхування та лінія заступу	79
42.3. Бригада суддів.....	79
43. Потрійний стрибок	80
43.1. Змагання.....	80
43.2. Лінія відштовхування та лінія заступу	80
ЗМАГАННЯ З МЕТАНЬ	80
44. Загальні положення	80
44.1. Обладнання.....	80
44.2. Допомога.....	81
44.3. Коло для метань	81
44.4. Доріжка для розбігу у метанні списа.....	83
44.5. Сектор приземлення	84
44.6. Спроби	85
44.7. Вимірювання	86
45. Штовхання ядра	86
45.1. Змагання.....	86
45.2. Обмежувальний сегмент	86
45.3. Вимірювання	87
45.4. Ядро.....	87
45.5. Команда суддів.....	88
46. Метання диска.....	88
46.1. Диск.....	88
46.2. Суддівська бригада.....	89
46.3. Загороджувальна сітка для метання диска.....	90
47. Метання списа.....	93
47.1. Змагання.....	93
47.2. Спис.....	94

47.3. Бригада суддів.....	95
ЗМАГАННЯ З МЕТАНЬ ДЛЯ СПОРТСМЕНІВ НА КРІСЛАХ КОЛІСНИХ.	96
48. Загальні положення	96
48.1. Офіційне обладнання	96
48.2. Допомога.....	97
48.3. Коло для метань	97
48.4. Спроби і вимірювання.....	98
48.5. Вимоги до метання для спортсменів на кріслах колісних (Спортивні класи F31–34, F51–57).....	98
48.6. Вимірювання та перевірка станка для метань	100
48.7. Відповідальність спортсмена за відповідність станка для метань	100
48.8. Розміщення станка для метань	100
48.9. Час, відведений на фіксацію станка.....	100
48.10. Поломка або відмова пристрою фіксації (для класів F31–34, F51–57)	100
48.11. Техніка виконання метання на кріслі колісному, підйом і порушення правил.....	100
48.12. Бригада суддів.....	101
49. Метання булави.....	102
49.1. Змагання.....	102
49.2. Булава.....	102
ЗМАГАННЯ В ПРИМІЩЕННІ	103
50. Застосовність правил змагань на відкритому повітрі до змагань у приміщенні	103
51. Легкоатлетичний манеж.....	103
52. Пряма доріжка.....	103
52.1. Доріжки.....	104
52.2. Старт та фініш	104
53. Кругова (овальна) бігова доріжка	104
53.1. Доріжки.....	104
53.2. Віражі.....	104
53.3. Маркування внутрішнього краю	104

54. Старт і фініш на круговій (овальній) доріжці.....	105
54.1. Основні вимоги	105
54.2. Проведення забігів.....	105
54.3. Лінії старту і фінішу на доріжках довжиною 200 м.....	105
55. Розподіл доріжок, жеребкування та кваліфікація в бігових видах.....	106
55.1. Кола та забіги	106
55.2. Жеребкування доріжок	107
56. Довжина шипів.....	108
57. Естафетний біг	108
57.1. Проведення змагань.....	108
58. Стрибок у висоту	108
58.1. Зона розбігу та відштовхування.....	108
59. Горизонтальні стрибки.....	108
59.1. Зона розбігу	108
60. Штовхання ядра	109
60.1. Сектор приземлення.....	109
60.2. Конструкція ядра	109
60.3. Суцільнометалеве ядро або ядро у металевому корпусі	109
60.4. Ядро у пластиковому або гумовому корпусі	109
БІГ ПО ШОСЕ	110
61. Біг по шосе.....	110
61.1. Вступ	110
61.2. Дистанції.....	110
61.3. Траса.....	110
61.4. Старт	111
61.5. Фініш.....	111
61.6. Безпека	111
61.7. Пункти харчування та відпочинку.....	111
61.8. Перебіг змагання.....	112
61.9. Переслідування (Спортивні класи Т33–34, Т51–54).....	113

61.10. Перешкоджання	113
ПРОТЕСТИ ТА АПЕЛЯЦІЇ	113
62. Протести та апеляції.....	113
62.1. Протести	113
62.2. Апеляції	115
РЕКОРДИ.....	115
63. Національні рекорди.....	115
63.1. Подання та ратифікація.....	115
63.2. Специфічні умови	116
64. Для рекордів у бігових видах (біг і перегони на спортивних кріслах колісних).....	117
65. Для рекордів у естафетних змаганнях:.....	117
66. Для рекордів у технічних видах:.....	117
67. Для рекордів у змаганнях на шосе (біг і перегони на спортивних кріслах колісних).....	117
68. Інші рекорди	118
69. Види, у яких визнаються рекорди.....	118
69.1. Чоловіки.....	118
69.2. Жінки	118
69.3. Універсальні	119
НАГОРОДЖЕННЯ	119
70. Нагородження медалями та дипломами.....	119
70.1. Загальні положення	119
70.2. Бігові види	119
70.3. Технічні види	119
АНТИДОПІНГОВІ ЗАХОДИ	120
Додаток 1.....	122